

دروس في العقيدة - سنهالي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦. فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

122

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دروس في العقيدة - اللغة السنهالية

جمعية الدعوة والإرشاد ونوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

دروس في العقيدة

أعدّه وترجمه إلى اللغة السنهالية:
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الثالثة: ١٤٤٢/٩ هـ

ح) شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢٥ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
شعبة توعية الجاليات بالزلفي

دروس في العقيدة - الزلفي ، ١٤٢٥ هـ

١٣٢ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٦-٥٩-٨٦٤-٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

أ. العنوان

١-العقيدة الإسلامية

١٤٢٥/٧٢٧

ديوي ٢٤٠

رقم الإيداع : ١٤٢٥/٧٢٧

ردمك : ٦-٥٩-٨٦٤-٩٩٦٠

درس في العقيدة විශ්වාස ප්‍රතිපදාව

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තමාගේ ස්වාමියා (අල්ලාහ්) විසින් පහළ කළ සියලු දේ දුනා (රසූල්) විශ්වාස කළේය. එසේම විශ්වාස වන්නයින්ද විශ්වාස කළහ. (මේ) සෑම දෙනා මලක් (දුන)වරුන්, දේව ග්‍රන්ථ හා රසූල් (වක්තෘ)වරුන් විශ්වාස කළහ. අපි රසූල් වරුන් අතර වෙනස්කම් ඇති නොකරන්නෙමු. තවද, 'අපි ඇසුවෙමු. පිළිපැද්දෙමු. ස්වාමිනි, ඔබෙන් අපි සමාව අයැදින්නෙමු. ඔබ වෙතද අපි යළි පැමිණෙන්නෙමු' යනුවෙන් මවුහු පැවැසූහ. (අල්කුර්ආන්-2:285)

1-තබ්තායක මුහමමිදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව උමර් බින් කත්තාබ් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තියතව ක්‍රියාවන් සියල්ල සිතුවිල්ල මත සිදුවේ. තියතව සෑම මිනිසෙකුටම මවුනොවුන්ගේ සිතුවිල්ල අනුව පල ලැබෙන්නේය. කවරෙකුගේ හිප්ප්‍රතය (හැර යාම) අල්ලාහ් හා මහුගේ දුනා වෙනුවෙන් සිදුවෙන්නේද එය අල්ලාහ් හා මහුගේ දුනා වෙනුවෙන්ම පවතී. කවරෙකුගේ හිප්ප්‍රතය මෙලොවේ භාග්‍යය ලබාගැනීම වෙනුවෙන් හෝ ස්ත්‍රී යෙකු

විවාහකර ගැනීම වෙනුවෙන් සිදුවෙන්නේද, ඔහු ගේ හිප්ප්‍රතය ඔහු හිප්ප්‍රත් කළ ඉලක්කය අනුව සිදුවේ.

(මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාරි හා මුස්ලිම්)

මෙම තනිතමාගේ වදන සෑම ක්‍රියාවක් සඳහාම පදනමක් ලෙස පවතී. ක්‍රියාවන් අල්ලාහ්ගෙන් පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හෝ තිවැරදි බවට පත්වීම හෝ වැරදි සහගතව පවතීම හෝ සිතුවිල්ල අනුව බව මෙහි අවධාරණය කර ඇත. පුද්ගලයෙක් කුමක් කිරීමට සිතන්නේද, එකී ඵලයම ඔහු ලබයි. භාහිර වශයෙන් කුසල් සහගත බව පවතින ක්‍රියාවක්, එහි පිරිසිදු වේතනාවක් නොමැති බැවින්, එය ඔහුට කිසියම් පලක් ලබා නොදෙන්නේය. මෙයට සාධක ලෙස පවතින අල්කුර්ආන් වැකි මෙසේය.

දැනගන්න, පිරිසිදු වත් පිළිවෙත් (සියලු අඳහිමයන්) අල්ලාහ්ටය. (අල්කුර්ආන්-39:3)

අල්ලාහ් කෙරෙහි තම වැදුම් පිදුම් (යහපත් මගෙහි) විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් කිරීම සඳහා ඔවුන්ට අණකරන ලදී. (අල්කුර්ආන්-98:5)

තවද, (මී : තබ්) ‘ඔබ (ස්වාමියාට) ඡිරික් (ආදේශ) කිරීම මෙහි යෙදෙන්නේනම්, ඔබගේ ක්‍රියාවන් සියල්ල විනාශ වේ. ඔබ අලාහ කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙසට පත් වේ’ යනුවෙන් ඔබටත් ඔබට පෙර සිටි අයටත් වහි (දේව පණිවුඩ) මගින් පවසන ලදී.

(අල්කුර්ආන්-39:65)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

සෑම කරුණක්ම පවතින්නේ එකී භාහිර පැවැත්මෙන් තොර, එකී අරමුණ අනුව පමණි. එහෙයින්, මිනිසෙකු ගේ භාහිරත්වය කෙරෙහි තොරවටිය යුතුයි. සමහරවිට ඔහුගේ හදවතෙහි අපවාදයක්ද සිදුවන්නට හැක. නමුත්, යථාර්ථයෙන් මිනිසුන් කෙරෙහි හොඳ සිතුවිල්ලක් තබා ගත යුතුයි. වන්දනාමානසත්හි මිනිසුන් අතර උස් පහත් තත්ත්වය පවතින්නේ ඔවුන්ගේ චේතනාවන් අනුවය. දිවු රීම, භාරවීම, දික්කසාදවීම හා කොන්දේසි පණවීම, ගිවිසුම් කිරීම, පොරොන්දුවීම හා මෙවන් සෑම දෙයක් සඳහාම පවිත්‍ර චේතනාව අනිවාර්යවේ. අමතකවූ තැනැත්තා, බලකිරීමට ලක්වූ තැනැත්තා, මෝඩයා, පිස්සා හා දරුවා යනාදී අයට ආගමික තීතිරිතින් වලංගු නොවන්නේය.

කෙතෙකු කුමන දෙය කෙරෙහි අදහස් කරන්නේද, එය ඔහුට ලැබේ. එසේ නොමැතිව එයට අමතරව වෙනත් කිසියම් දෙයක් ඔහුට ලැබේද ? මෙය කල්පනා කළ යුතු දෙයකි. මිනිසුන්ගේ හදවත්තුල පවතින චේතනාවන් ගැන අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙකුට හෝ දැනගත නොහැක.

අන් අයට පෙන්වීම සඳහා හා ප්‍රසිද්ධිය තකා ක්‍රියාවක යෙදීම පිළිකුල් සහගත කරුණකි. මන්දයත්, මේ දෙකෙහිම අල්ලාහ් හැර අන් දෙය

අරමුණු බවට පවතින්නේය. කුසල් ක්‍රියාවන් පිරිසිදු වේනනාවෙන් තොරව පරිපූරණත් වයට නොපත්වේ. කවරෙක් හෝ මෙලොව අරමුණක් ලෙස පදනම් කරගෙන පරලොව දෙවැනි තැනකට පත්කරන්නේ නම්, ඔහුට පරලොවෙහි කිසිවක් නොලැබේ. එසේම, කවරෙක් හෝ පරලොව අරමුණක් ලෙස පදනම් කරගෙන මෙලොව දෙවැනි තැනකට පත්කරන්නේ නම්, ඔහුට මෙලොව හා පරලොවෙහි යහපත් ප්‍රසාදයන් ලැබේ. කවරෙක් (අල්ලාහ් වෙනුවෙන් තොරව) මිනිසුන් වෙනුවෙන් ක්‍රියාවක යෙදෙන්නේද, ඔහු අල්ලාහ්ට ආදේශ කළේය.

අල්ලාහ්ගේ සුක්ෂ්ම ඡායා හා රහස්‍යයන් සියල්ල ඔහු දැන සිටින බව මෙම වදනෙහි අන්තර්ගතව පවතී. අල්ලාහ් මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන වැරදි ලොවෙහි ප්‍රසිද්ධ නොකර සහ වන්නේය. මන්දයත්, අල්ලාහ් එම වැරදිකරුවන් මවුන්ගේ අපිරිසිදු වේනනාව හේතු කොටගෙන මවුන් අවනම්බුවට පත් නොකරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් කොපමණ කුසල් ක්‍රියාවන් ඉටුකර ඇති බව සළකනු නොලබන නමුත්, ඔහු කුමණ වේනනාවෙන් ඒවා ඉටුකර ඇත්තේද යැයි සළකනු ලබන්නේය. එනම්, එය සළකනු ලබන්නේ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේනනාවෙන් හා නබීනායක තුමාව අනුගමනය කිරීමෙන් පමණකි. ස්වල්ප ක්‍රියාවන් හෝ වෙවා ඒවා පිරිසිදු වේනනා වෙන් පවතින්නේ නම්, එය ප්‍රමාණවේ.

මේ පිළිබඳව තනිතායක තුමාගේ වදන්වල සඳහන්වේ. කෙනෙක් ක්‍රියාවක් ඉටු කිරීමට පෙර එකී චේතනාව තහ වුරු කරගත යුතුයි. අනිවාර්ය ක්‍රියාවක් හෝ කාලීන ක්‍රියා වක් හෝ වෙවා ඒවා චේතනාවෙන් තොරව පිළිගනු නොලැබේ. කුමණ ක්‍රියාවක් වෙනුවෙන් චේතනාව මුඛයෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතු බව තනි වදන්වල සාධක පවතින්නේද ඒවා හැර අන් කිසියම් ක්‍රියාවක් වෙනුවෙන් හෝ චේතනාව මුඛයෙන් ප්‍රකාශ නොකළ යුතුයි.

ඉස්ලාමය හා ඊමානය

2-ඉබ්නු අබිබාස් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අබ්දුල් කෙසේගේ දුත පිරිසක් තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා හමුවට පැමිණ අවස්ථාවේ එතුමා මෙම (සමා ජය හෝ) මෙම දුත පිරිස කවරෙක් දැයි විමසීය. එයට ඔවුහු අපි රබීආ ගෝත්‍රයට අයත් පිරිස් බව කීහ. එකළ තනිතුමා ‘දුත පිරිස කිසිදු තිත්දාවෙන් හා කණගාටුවෙන් තොරව සාදරයෙන් පිළිගන්නෙමු’ යනුවෙන් පැවැසීය.

ඔවුහු ‘අල්ලාහ්ගේ දුතවරයාණෙනි, ගුද්ධවූ මාසය හැර වෙනත් මාසවල ඔබතුමා වෙත පැමිණීමට අපිට නොහැක. මන්දයත්, අප හා ඔබතුමා අතර මුළු ගෝත්‍රයට අයත් අවිශ්වාස වත්තයින් (බාධකයින්

ලෙස) සිටිති. එහෙයින්, සැක රහිත පැහැදිලි නිසැක කරුණු කිපයක් කෙරෙහි අපට අණ කරන්න. අපි ඒවා අපට පසු පිවිත්වන්නන්ට දැනුම් දෙන්නෙමු. එමගින් අපි ස්වර්ගයට පිවිසෙන්නෙමු' යනුවෙන් පවසා සමහර පාතයන් ගැනද විමසූහ.

පසුව නීතිරායක තුමා මවුන්ට කරුණු සතරක් අණ කළේය. තවත් කරුණු සතරක් අවවාද කළේය.

අල්ලාහ් පමණක් විශ්වාස කළයුතු බව අණකර, අල්ලාහ් පමණක් විශ්වාස කිරීම යනු කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසීය. එයට මවුහු 'ඒ පිළිබඳ ඉමහත් ඥානවන්තයින් අල්ලාහ් හා මහුගේ දුනවරයාය' යනුවෙන් කීහ. එකළ නීතිරායක තුමා 'වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසු එකම ස්වාමියා අල්ලාහ් බවත්, නීතිරායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දුනායා බවත් සාකම් දැරීම, සලාතය (නැමදුම) ඉටු කිරීම, සකාතය (දුගි බද්ද) ගෙවීම, රමලාන් මාසයේ උපවාස ශීල යෙහි යෙදීම හා යුධ පිටියෙන් ලැබෙන දෙයින් පහෙන් එක කොටසක් ගෙවීම යනුවෙන් පැවැසීය.

පසුව (මත්පැන් සඳහා භාවිතාකළ) මැටි පෝච්චි, ලබු කැට, ලී පිප්පාව හා තාරවලින් ආලේප කරනලද භාජන යනාදී සතරක් භාවිතා කිරීම තහනම් කළේය. මේවා මබලා උනන්දුවෙන් පිළිපදින්න. මෙහි තොපැමිණ සිටිත් තත්ටද මේ ගැන දැනුම් දෙන්න යැයිද එතුමා පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

කුසල ක්‍රියාවන් විශ්වාසයට අදාල කරුණකි. පොදුවෙන් එක් කරුණක් ප්‍රකාශ කරන ආගමික විද්වතෙක් පසුව එය පැහැදිලි කිරීම සතුටු දායකවේ. ප්‍රථමයෙන් මූලික දැනුම පිළිබඳවද පසුව වැදගත් ප්‍රශ්න පිළිබඳවද පැහැදිලි කළ යුතුය. එයද මවුත් වටහාගත හැකි ආකාරයට කෙටියෙන් පැවසිය යුතුය.

මෙම තඹවදන කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්නා එහි කරුණු පහක් අණකර ඇති බව දැන ගනී. (නමුත්, තඹ නායක තුමා කරුණු සතරක් ගැන පමණක් අණකර ඇත්තේය) එනමුත්, යුධ පිටියෙන් ලැබෙන දෙයින් පහෙන් එකක් ගෙවීමද ධනයට අදාල වගකීමක් වන බැවින් එය සකාතයෙහි අත්තර්ගතවේ. මේ අනුව අණකර ඇති කරුණු සතරක් ලෙස පවතී.

තහනම් කරනලද කරුණු සතරක තහනම පසුව ඉවත් කරනලද බව සමහර තඹවදන් පිළිබඳ ප්‍රවීණයන් පවසති. මන්දයත්, මෙවන් භාජනවල මත්පැන් හැර වෙනත් දේද පානය කිරීමට හැකිවන බව පැහැදිලි තඹ වදන්වල සඳහන්වේ. එසේම, කෙනෙක් තමා වටහාගත් දැනුම ඥානය රැක ගැනීම, අත් අය හමුවට එය ප්‍රචාරය කිරීම, මිනිසුන් අතර එය ව්‍යාප්ත කිරීම හා පියවරෙන් පියවරට අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම යනාදිය කෙරෙහි උනන්දුකර ඇත. එම වක

වාතුවේ හප් කර්තව්‍යය අනිවාර්ය නොවූ බැවින් මෙම තබි වදනෙහි හප් කර්තව්‍යය ගැන සඳහන් නොවූ බව සමහර විද්වතුන් පවසති.

දුත පිරිසක් පැමිණවිට මවුන්ගෙන් මවුන් ගැනද, මවුන් ගේ නම් හා ගෝත්‍රය පිළිබඳවද විමසිය යුතුයි. මෙය සුන් තත් හෙවත් තබිතුමාගේ මගකි. එසේම, මවුන්ගේ හඳවත් තුළ මවුන් පිටස්තර අය යන මතය ඉවත් කොට ආදරය ඇති කිරීම සඳහා මවුන් සාදරයෙන් පිළිගනිමින් මවුන්ට ආගන්තුක සංග්‍රහය කළ යුතුයි.

මෙහි ඉස්ලාමිහි අනිවාර්ය කරුණු මගින් ඊමානයට අර්ථ විවරණය කර ඇත. කිසිදු තැනක ඉස්ලාම් යනුවෙන් හෝ ඊමාන් යනුවෙන් තනිව සඳහන් වූයේනම්, එයින් එකක් අනෙකට අර්ථ විවරණයක් ලෙස පවතී. එනමුත්, ඉස්ලාම් හා ඊමාන් එකම තැනක සඳහන් වූයේනම්, දෙක ටම වෙන වෙනම අර්ථ විවරණය කළ යුතුයි.

3-බර්රාඋ බිත් ආසිබි (රලි) තුමා තබි වදනක් මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අපි තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා හමුවෙහි අසුන් ගෙන සිටීමු. එකළ එතුමා ‘ඉස්ලාමිහි ඉතා විශේෂ කරුණු කුමක්ද?’ යනුවෙන් විමසිය. එයට එතුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් ‘සලාතය’ යනුවෙන් කීහ. එයට තබිතුමා ‘හොඳයි. නමුත් මම විමසුවේ එය

තොවේ' යනුවෙන් පැවැසූ කළ මවහු 'සකාතය' යැයි කීහ. එයටද තඹතුමා 'හොඳයි. තමුත් මම විමසුවේ එය තොවේ' යනුවෙන් පැවැසුවිට මවුහු 'උපවාස ශීලය' යැයි කීහ. හොඳයි. තමුද, මා විමසුවේ එය තොවේ' යනුවෙන් පැවැසූ කළ මවහු 'හප්පි කර්තව්‍යය' යැයි කීහ. පසුව තඹතුමා 'හොඳයි. තමුත් මා විමසුවේ එය තොවේ' යනුවෙන් පැවැසූ කළ මවුහු 'පීභාද්ධි කිරීම' යනුවෙන් කීහ. එයට තඹතුමා 'හොඳයි. තමුත් මා විමසුවේ එය තොවේ' යනුවෙන් පවසා 'රමානි (ඉස්ලාමි) ඉතා විශේෂ කරුණු, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මඬ ආදරය කිරීම හා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මඬ කෝපවීම වේ' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය. (මූලාශ්‍රය : අන්මද්, සහිහුල් ජාමිට්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාම් ධර්මයේ කුසල් ක්‍රියාවල උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් යුත් සමහර කරුණු පවතී. ආදරය කිරීම, ප්‍රියවීම සහ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කෝපවීම යනාදීන් අගාමාකූල කරුණුය. සැබැවින්ම, අල්ලාහ්ට කීකරුවන්නන් කෙරෙහි ආදරය කිරීම හා පාපකරුවන් කෙරෙහි කෝපවීම මුස්ලිම් වරයෙකුට අනිවාර්යවේ. තිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් පවතින ප්‍රිය උසස් තත්යෙන් පවතින්නේ සමහර

ලොකික හේතූන් තිසාය. මෙය සමහරවිට එකින් එක සසඳා බැලීම අනුව පවතී.

පුද්ගලයෙක් අල්ලාහ්ට කිකරුවන ප්‍රමාණය අනුව මහු කෙරෙහි ආදරය කළ යුතු අතර, මහු අල්ලාහ්ට වෙනස්කම් (පාපයන්) කරන ප්‍රමාණය අනුව මහු කෙරෙහි කෝපවිය යුතුය. කෙනෙකුගෙන් සිදුවන කිකරුවීම් හා පාප කිරීම් අනුව මහු කෙරෙහි ආදරය කිරීමට හා කෝපවීමට හැකි වේ. මිනිසුන් කෙරෙහි පවතින ආදරය හා කෝපය ආගමා තුකුල පදනම මත සිදුවීම අනිවාර්ය වේ. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

අපිද විශ්වාස කළේමු යැයි (නබි මබට) මෙම ගැමියන් පවසන්නෝය. මබලා විශ්වාස නොකළහ. නමුදු අපි කිකරු වූයේමු (ඉස්ලාමය වෙළෙඳ ගන්නෙමු) යැයි (හැකි නම්) පවසන්න. (යනුවෙන් නබි මබ මවුන්ට) පවසන්න. මන්ද, මබලාගේ සිත් සනත්තුල (සත්‍ය) විශ්වාසය නොපිවිසීය.

(අල්කුර්ආන්-49:14)

4-ස:ද් බිත් අබි වක්කාස් (රලි) තුමා තබිවදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සමග සිටින කළු එතුමා එක් පිරිසකට තැගි බෙදා දුන්නේය. නමුත් මවුන් අතර සිටි එක් පුද්ගලයෙකුට පමණක් එතුමා (කිසිවක්) හෝ නොදුන්නේය. මහු මාහට ඉතා ආදරවන්ත කෙනෙකි. මා තබිතායක තුමා අමතා

‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, මෙම පුද්ගලයාට පමණක් කිසිවක් හෝ තොදන්නේ ඇයි ? ඔහු විශ්වාසියෙකු බව මම අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි’ යනුවෙන් කිවෙමි’ එකළ තඟ්ගායක තුමා ‘ඔහු මුස්ලිමෙකු බව ඔබ තොදකින්නේද ?’ යනුවෙන් විමසීය.

එවිට මම මද වෙලාවක් නිශ්ශබ්දව සිටියෙමි. පසුව ඔහු පිළිබඳව මම අධිකව දැන සිටින බැවින් මාගේ ප්‍රශ්නය තැවත යොමු කොට මෙම පුද්ගලයාට පමණක් කිසිවක් හෝ තොදන්නේ ඇයි ? ඔහු විශ්වාසියෙකු බව මා අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි’ යැයි කිමි. එකළ තඟ්තුමා ‘ඔහු මුස්ලි මෙකු බව ඔබ තොදකින්නේද ?’ යනුවෙන් පැවසීය.

පසුවද ඔහු පිළිබඳව මා අධිකව දැන සිටින බැවින් මගේ ප්‍රශ්නය තැවත යොමු කළෙමි. එකළ එතුමා ‘ඔහු මුස්ලි මෙකු බව ඔබ තොදකින්නේද ?’ යනුවෙන් විමසා ‘අහෝ සිද්ද්, මා කෙනෙකුට (තැගි බෙදා) දුන්නෙමි. තමුදු, ඔහුට වඩා මම කිසිවක් හෝ තොදන්න පුද්ගලයා මා වෙත ඉතා ප්‍රිය වන්නයෙකු ලෙස සිටී. (එසේ ඔහුට මා තොදන්නේ නම්, ඔහු සිය ආගම අතහැර දමා ඒ හේතුවෙන්) අල්ලාහ් ඔහුට තරකාදියෙහි මුණින් අතට තල්ලු කරයි ඇයි බියට පත්වීමෙන් ඔහුට මම ලබා දුනිමි. යනුවෙන් පැවසීය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නියතව, ඊමානය ඉස්ලාමයට වඩා උසස් තත්ත්වයෙන් පවතින එකකි. සෑම මුස්ලිම් (විශ්වාසීන්)ම මුස්ලිම්ය. තමුදු සෑම මුස්ලිම්වරුන්ම මුස්ලිම් නොවන්නේය. මිනිසුන් ආගමික විද්වනෙකුගෙන් ඔහු අප්‍රිය නොකරන තෙක් තම තුළ පවතින සැකය ඉවත්කර ගැනීම සඳහා කිප වතාවත් තම ප්‍රශ්නය තැවත තැවත යොමු කිරීමට හා කථා බහක යෙදීමට හැක. මිනිසුන්ට ලොවෙහි දෙයක් තැහි හෝග ලබාදීම ඔවුන්ගේ ඊමානයේ තරාතිරම අනුව නොවන්නේය. ධනය පිරිනමා මිනිසුන් අල්ලාහ් කරා කැඳවීමටද එමගින් ඔවුන්ගේ හදවත ආකර්ශනය කිරීමටද හැක.

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා තම සමාජය කෙරෙහි කරුණාව හා උනන්දුව දක්වා ඇත. ආගමික විද්වනෙකු තම සමාජයන්ට සැක සහිත කරුණු පිළිබඳව විවරණයක් ලබාදී ඔහුගේ අරමුණ පැහැදිලි කළ යුතුය. එසේම, තම හදවතෙහි මතුවන සැක හා කතස්සල්ල ඉවත්කර ගැනීම සඳහා (පසුතැවිලි විමකින් තොරව) ඒ ගැන විද්වනෙකුට පැවැසිය යුතුය.

ඉස්ලාමය කරා කැඳවීම

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්නයින්, ඔබලා ඉස්ලාම් ආගමතුළ සම්පූර්ණ යෙත්ම පිවිසෙන්න. නවද, ඔබලා සානාත්ගේ හාද ලාකද්ජ්න යන් අනුගමනය නොකරන්න. සැබැවින්ම, මහු ඔබලාහට ප්‍රසිද්ධ සතුරකි.

(අල්කූර්ආන්-2:208)

5-තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකුගේ අතෙහි මුහම්මදුගේ ප්‍රාණය පවතින්නේද, මහු කෙරෙහි දිවුරා කියමි. මෙම සමාජයෙහි කෙනෙකු මහු කිතු බැතිමනෙක් හෝ යුදෙව වරයෙකු හෝ වෙවා මා ගැන ආරංචිවී මා ගෙන ආ දෙය (ආගම) විශ්වාස නොකර මරණයට පත්වන්නේනම්, මහු අපාය වැසියෙකු මෙන් සිටී.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ ජීව දේවත්ව කැඳ වීම ආගම් අනුගමනය කරන හා පොලොවෙහි වසන සෑම දෙනාට පොදුය. එතුමා ගෙන ආ ආගම එයට පෙර පවති ආගම් සියල්ල තිශ්ප්‍රහා කළේය.

සාධක යොමු කිරීමට අති වාර්ය වන්නේ කැඳවීම පතුරුවන අවස්ථාවේදීය. දිවුරන මෙන් අණ නොකළත්, ඉදිරිපත් කරන කරුණ සනාථ කිරීම වෙනුවෙන් දිවුරීමට හැක.

එසේම, අල්ලාහ්ට අතක් ඇති බව මහුගේ මහානුභාව සම්පන්නව මඛිත පරිදි සනාථ කොට ඇත. කවරෙකුට තඛිතායක තුමාගේ කැඳවීම නොලැබුණේද, මහු පිළිබඳ තීරණය අල්ලාහ් සතුව පවතී. තඛිතායක තුමා එවතු ලැබී මෙන් පසු මිනිසුන් පිළිපදින සෑම ආගමක්ම අවලංගු සහ ගතවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, කවරෙකු හෝ ඉස්ලාම් නොවන වෙන ආගමක් පිළිපැදීමට අදහස් කළේනම්, එය මහුගෙන් කිසිසේත් පිළි ගනු නොලැබේ. තවද, මහු අවසාන දිනයෙහි අලාහකරු වත් අතර කෙනෙකු ලෙස සිටී.

(අල්කුර්ආන්-3:85)

6-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිසුන් වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බවත්, තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාකම් දරා, සලාතය ඉටු කර හා සාකානය

ගෙවන තෙක් මවුන් සමග යුද්ධ කරන මෙන් මම අණකොට ඇත්තෙමි. මවුන් ඒවා ඉටු කළේනම්, ඉස්ලාමයේ වගකීම් හැර මවුන් මවුන්ගේ ප්‍රාණ යන් හා ධනයන් මාගෙන් රුක ගනිති. ඉස්ලාමයේ වගකීම් පිළිබඳව අල්ලාහ් වග බලා ගනී. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ අණකින් තොරව කිසිවක් නොකරන්නේය. එතුමා අල්ලාහ්ගේ පණි විඩය මිනිසුන් අතර පතුරවන්නා හා මහුගේ තීතිරීතින් මවුනතර ඉටු කරන්නාය. කුසල් ක්‍රියාවන් සියල්ල ර්මාන යට අදාල කරුණුවන අතර, සලාතය ඉටු නොකරන්නා හා සකාතය ගෙවීම ඉවතලන්නා කාෆිර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාය.

ඒක දේවත්වය කුසල් ක්‍රියාවන් අතර ප්‍රථම ක්‍රියාවෙකි. මුර්ජයියා නැමැති පිරිස් කුසල් ක්‍රියාවන් ර්මානයෙන් සිට වෙන් කළ බැවින් මෙහි මවුන් හෙළා දැක ඇත. සලාතය ඉටු නොකරන්නා හා සකාතය ගැවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා සමග යුද්ධ කළ යුතුයි. මන්දයත්, සලාතය හා සකාතය අතර වෙනසක් නොපවතින්නේය. සකාතය ගෙවීම ප්‍රතික්ෂේප කළ අය සමග කලීෆා අබුබකර් (රලි) තුමා යුද්ධ කළේ මේ සාධක අනුවය.

මුස්ලිම් වරයා භාහිර වශයෙන් තම ප්‍රාණය හා ධනය රැක ගනී. තමුත් ඔහුගේ අභ්‍යන්තර කරුණු අල්ලාහ්ගේ වගකීමෙන් පවතී. වෙගධාරීන් භාහිර වශයෙන් ඉස්ලාමිහි ක්‍රියාවල යෙදෙන බැවින් මවුත් හා සමග යුද්ධය නොකළ යුතු බවට මෙම වදන සාදක වේ. තමුදු මවුත්ගේ කරුණු පිළිබඳව අල්ලාහ් වගබලා ගනී. කවරෙක් හෝ (වන්දනා මාත බල මහිමයට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් පමණක් බව සාකෂි දරා) ඡභාදාව ප්‍රකාශ කළේනම්, තබ්නායක මුහම් මදු (සල්) තුමා පිළිබඳ විශ්වාසයද එහි අන්තර්ගත වේ.

7-අතස් (රලි) තුමා තබ්නායක තුමාගේ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තබ්නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පුද්ගලයෙකු අමතා ‘ඔබ ඉස්ලාම් ආගම වෙළා ගන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ කළි මහු ‘මාහට එය අප්‍රිය බව පෙනෙන්නේය’ යනුවෙන් කිය. එකළ තබ්තුමා ‘ඔබට අප්‍රිය බව පෙනුනද ඔබ ඉස්ලාමය වෙළා ගන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කුසල් ක්‍රියාවල යෙදීම සඳහා මිනිසා තමාට බල කළි යුතුයි. තම සිත්සනනට බල කිරීමක් බව පෙනුනත්, කුසල් ක්‍රියාවක් කිරීම සඳහා ඉක්මන්විය යුතුයි. කෙනෙකුගේ මුල් අවධිය කොපමණ

උණනාවයෙන් පැවැති නමුත්, මහුගේ අවසන් අවධිය කොපමණ පරිපූරණත්වයෙන් පවතින්නේද යන්නෙහි පිළිබඳව සලකනු ලැබේ. කල්පනා කිරීමට හා සාධක සෙවීමට පෙර ඉස්ලාමය වෙළාගැනීම මිනිසාට අති වාර්යවේ. ඇතැම්විට අප්‍රිය හඳුවමෙන් කරන කුසල් ක්‍රියා වත් පවා වලංගුවේ.

ඉස්ලාම්හි විශේෂත්වය

8-ඉබ්නු ජමාහා අල් මහරී (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අමර් බින් අාස් (රලි) තුමා මරණාසන්නයේ සිටින කළ අපි මහු වෙත ගියෙමු. එවිට මහු අධික වෙලාවක් අඩා වැළපී, තම මුහුණ බිත්තිය දෙසට හරවා ගෙන සිටියේය. එකළ මහුගේ පුත්‍රයා ‘මාගේ ආදරණීය පියාණෙනි, තබ් තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙලෙස මඟට සුභාසිංසනය නොකළේද? ‘මා ආදරණීය පියාණෙනි, තබ් තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ මඟට සුභාසිංසනය නොකළේද? යනු වෙන් කිය. වහාම මහු අප දෙසට මුහුණලා ‘වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසු දේවියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බවත්, තබ් තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දුතයා බවත් සාකච්ඡ දැරීම අපි රැස්කර ඇති කාර්යයන් අතර උතුම කාර්යයකි.

සැලැවිත්ම මම අවස්ථාවක් තුනක් පසුකර ඇත්තෙමි. නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කෙරෙහි අධික වශයෙන් පිළිකුල් කළ තැනැත්තා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. එතුමාව සාතනය කිරීම සඳහා මාහට අවස්ථාවක් ලැබී නම්, එතුමාව සාතනය කිරීමට වඩා කිසියම් දෙයක් හෝ මාහට ප්‍රිය බව නොපැවැතිය. එම ස්ථාවරයේ මා මරණයට පත්වූයේනම්, අපාය වාසිත් අතර කෙතෙක් බව මා සිටිමි.

අල්ලාහ් මාගේ හදවතෙහි ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමේ වෙනතාව මතු කළ විගස මා නඛිතායක තුමා වෙත ගොස්, ‘මා මඛතූමාගෙන් ලෙබ්අත් ප්‍රකාශ කොට ඉල්ලාමය වෙළා ගැනීම සඳහා මඛතූමාගේ අත දිගු කරන්න’ යනුවෙන් කීමි. නඛිතායක තුමා තමාගේ දකුණු අත දිගු කළ විගස මාගේ අත මා තවා ගත්තෙමි. එකළ නඛිතූමා ‘අහෝ අමර්, මඛට සිදුවූයේ කුමක්ද? යැයි විමසීය. එක් කොන්දේසියක් තිබෙන බව මා කී කළ එතුමා ‘කුමන කොන්දේසියද?’ යැයි විමසීය. ‘මාගේ පාපයන් සෑමට සමාව ලැබිය යුතුයි’ යනුවෙන් මා කීමි. එකළ නඛිතායක තුමා ‘ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන් සියල්ල විනාශ කරන බවත් හිජ්රත් (හැර) යාම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන් සියල්ල විනාශ කරන බවත්, හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම එයට පෙර සිදුවූ සෑම පාපයක් විනාශ කරන බවත් මඛ නොදන්නේද? යැයි පැවැසීය.

තඛිතායක තුමාට වඩා මාහට ඉතා ප්‍රිය වන්නයා හා මාගේ ආහට ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නයා කවරෙක් හෝ නොමැත. එතුමා කෙරෙහි පවතින ගෞරවය නිසා සම්පූර්ණ බැල් මෙන් එතුමාව බැලීමට මාහට නොහැකිවිය. එතුමා පිළි බඳව වර්ණනා කරන මෙන් මාහට අණ කළේනම්, එය මාහට නොහැකිවේ. මන්දයත්, මා එතුමාව මාගේ දැසින් පරිපූර්ණව නොබැලීමි. එම ස්ථාවරයේ මා මරණයට පත්වූ යේනම්, මා ස්වර්ගවාසීන් අතර කෙනෙකු බව සිටියෙමි.

පසුව මාහට වගකීම කීපයක් පැවැරිනි. ඒවා පිළිබඳ මාගේ තත්ත්වය කෙසේ පවතීද යන්නෙහි මම නොදනිමි. මම තැසී ගියේනම්, කවරෙක් හෝ අදෝනා බස් කියන ස්ත්‍රීන් සහ ගින්න රැගෙන මා සමග නොපැමිණෙන්න. මාව භූමිදානය කළේනම්, මාගේ මිනිවල වැලිවලින් අතුරා වහන්න. පසුව, ඉටුවෙක් කපා එකී මාග බෙදෙන වෙලාව තෙක් මගේ මිනිවළ වටකර සිටින්න. එමගින් මා තනි බව නොහඟවා සතුටුවීමට හා මාගේ ස්වාමියාගේ දුක වරැත්ට සපයන පිළිතුරු පිළිබඳව කල්පනා කිරීමට හැකිවේ. (මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන්ට ප්‍රති කාරයක් බව පවතී. කවරෙකු ඉස්ලාමය වෙළා ගත්තේද, එයට පෙර මහු කළ පාපයන් සඳහා මහුට දඩුවම් පනවනු නොලැබේ. එසේම, හිජ්රත් (හැර) යාම හා හජ් කර්ත ව්‍යය ඉටු කිරීම පාපයන් හා අකුසල් ක්‍රියාවන්ට ප්‍රතිකාර යකි. නමුත් මෙහි ප්‍රශ්නයක් මතුවේ. එනම්, ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම මහා හා කුඩා පාපයන් සියල්ලටම ප්‍රතිකාර යක් වේ. නමුත්, හිජ්රත් යාම හා හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම පාපයන්ට ප්‍රතිකාරවීමෙහි විවිධ මතිමතාන්තර පවතී. මන්දයත්, මහා පාපයන් කමා කිරීමට පිරිසිදු වෙනතාවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම කොන්දේසියකි. යහපත් ක්‍රියාවන්ද පාපයන් කමා කරයි. කුසල් ක්‍රියාවන් කොපමණ උතුම් භාවයෙන් පවතින්නේද, එපමණ පාපයන්ද කමා කරයි.

9-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට ඉබ්නු අබිබාස (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ආගම් අතර අල්ලාහ්ට ඉමහත් ප්‍රිය ආගම පහසු සත්‍ය (ඉස්ලාම්) ආගමකි. (අහ්මද්) ඉබ්නු හජ්ර් (රන්) මෙම නබිවදන භසන් (පවිත්‍ර) බව තම ආත්හුල් බාරි ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් කරයි.

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ ආගම තඹ ඉබ්රා හිම් (අලෙ) තුමාගේ ආගමට පකෂපාති සත්‍ය හා සරල ආගමක්වන අතර, එතුමා එවන ලද්දේද සරල කිරීම සඳහාය. මිනිසුන් මත පටවා ඇති බර ලිහිල් කිරීම සඳහාද, මවුන්ගේ විලංගු කඩා දැමීම සඳහාද, අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි හා නිර්මාතයන්ට කරන ආදර යට සමාන නොවන පරිදි මහුට ආදරය කිරීම සඳහාද තඹ තායක තුමා පැමිණිය.

ආගම් අතර ශ්‍රේෂ්ඨත්වයද පවතින්නේය. තඹ ඉබ්රාහිම් (අලෙ) තුමාට ඉමහත් කිට්ටුම හිතවතා අප තඹතායක තුමාය. ආගමක සත්‍ය භාවය එකී බහුතරය අනුව නොප වේ. මිනිසුන් අතර පහසුවෙන් හැසිරීම හා සුභාසිංසනය කිරීම ප්‍රිය කළ යුතු අතර, ශ්‍රමය දීමෙන් හා පිළිකුල කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය. තඹවදනක මෙසේ සඳහන්වේ.

‘පහසු කරන්න. ශ්‍රමය නොකරන්න. යහපත් කරුණු පවසන්න. පිළිකුල නොකරන්න’ යන තඹතායක තුමාගේ වදන මෙය පැහැදිලි කරයි.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

10-තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බවට අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, මෙම ආගම සරල ආගමකි. කවරෙක් මෙම ආගම (තමාට) ශ්‍රමයක් බවට පත් කරන්නේද, එය මහුව අභිබවා යයි. එබැවින්, යුක්ති සහගතව සිටින්න. හැකි තරම් (කුසල්) කරන්න. කුලිය ලැබෙන බවට සතුටු වන්න. උදේ වැඩවේද සවස වැඩවේද රාත්‍රියෙහි සුළු වෙලා වක්ද (අල්ලාහ්ගෙන්) උපකාර පතන්න. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

සතුටු භාවයෙන් සිටින අවස්ථාවල වන්දනාමතය ඉටු කිරීම මගින් ඒවාහි ස්ථිරව තිරනවීම සඳහා උදව උපකාර පැතිය යුතුයි. කුසල් ක්‍රියාවන් ස්වල්ප වශයෙන් හෝ වෙවා අඛණ්ඩව ඉටුකිරීම කුසල් ක්‍රියාවන් අධික වශයෙන් වරින් වර ඉටු කිරීමට වඩා උතුම්ය. ඉස්ලාම් දහම සරලව පවතීම එකී විශේෂයකි. අණකර ඇති දේ ඉටු කිරීම හා වළක්වා ඇති දෙයින් වැළකීම මිනිසාගේ හැකියාව අනුව පවතී. ආගම ශ්‍රමයට පත් නොකළ යුතුයි බවද වටහාගත හැක.

ආගමෙහි සීමා ඉක්මවා නොයාමෙන් හා අතපසු කිරී මෙන් තොරව මධ්‍යස්ථව අනුගමනය කළ යුතුයි. මෙය යහ මගකි. පුද්ගලයෙකුට කිසියම් වන්දනාමානයක් පරිපූර්ණ යෙන් ඉටු කිරීමට නොහැකි වන්නේනම්, හැකිතාක් එය ඉටු කිරීමට උනන්දුවීම මහුව අනිවාර්යවේ. වන්දනාමාන යන් හා

කුසල් ක්‍රියාවන් දහවල්හි ආරම්භ වෙලාවේ ඉටු කිරීම ශ්‍රේෂ්ඨයකි. මන්ද, ඒවා එම වෙලාවේ උනන්දුවෙන් ඉටු කිරීමට හා එය පිළිගැනීමට හැකි වේ.

රාත්‍රියෙහි ස්වල්ප වෙලාවක් හෝ සිටගෙන වන්දනාමාන කිරීම උතුම්ය. මන්ද යත්, අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාදයෙන් එය තම අරමුණ කරා යාමට උපකාරවේ. එසේම, අස්ර් හා මග් රිඛි සලාතය අතර කුර්ආනය පාරායනා කිරීම හා අල්ලාහ් සිහි කිරීම සතුටු දායක වේ. මුස්ලිම් වරයෙකු (ආගමෙහි) මධ්‍යස්ථය අනුගමනය කර, තමාට හැකි දෙය ඉටු කර, තනිතායක තුමාගේ මග පිළිපදිමින් සිටින කල මහුට සුභා සිංසනය පවතී.

11-තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අබුසර්ද් අල්කුද්රි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාහ්ව ස්වාමියා ලෙසත්, ඉස්ලාමය පිවින මාර්ග (ආගම) ලෙසත්, තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාව අල්ලාහ්ගේ වක්තාවරයා ලෙසත් පිළිගන්නේද, මහුට ස්වර් ගය අනිවාර්ය වේ.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් මෙම කරුණු තුන පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් විශ් වාස කර, එය සත්‍යභාවයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේද, මහුට අල්ලාහ් ස්වර්ගය අනිවාර්ය කරයි. මන්දයත්, මහු ඉස්ලාම් හි මූලික කරුණු තුනක් සත්‍ය කළේය. දහමෙහි මහත් අනිවාර්ය කරුණු ඉටු කළේය. ඒනම්, අල්ලාහ් කෙරෙහිද, සත්‍ය ආගම කෙරෙහිද හා සත්‍ය වත්තයා වූ තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කෙරෙහිද විශ්වාස කිරීමකි.

12-තඹතායක තුමාගේ අනුගාමික වූ ආයිද් ඛිත් අමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මක්කාව ජයග්‍රහණය කළ දින තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පිරිවරමින් එතුමාගේ සහායවරුන් (මිත්‍රයන්) සිටින කළ මා අඬු සුෆ්යාන් (රලි) තුමා සමග පැමිණියෙමි. එකළ මවුහු ‘මෙන්න අඬු සුෆ්යාන් හා ආයිද් ඛිත් අමර් යන අය පැමිණ සිටිති’ යැයි මවුහු කීහ. වහාම තඹතුමා ‘එසේමයි. මවුන් ආයිද් ඛිත් අමර් හා අඬුසුෆ්යාන්ය. නමුදු, ඉස්ලාමය මවුන්ට වඩා උතුම්ය. ඉස්ලාමය (සැම දා) උසස් ස්ථානයකින් පවතින අතර, එය (කිසිදු දිනක හෝ) පහත් ස්ථානයකින් නොපවතී.

(මූලාශ්‍රය : ඛයිහකි)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ලොවෙහි පවතින ආගම් හා දහම් අතර ඉමහත් උතුම් ධර්මය අල්ලාහ්ගේ සත්‍ය ආගමකි. මුස්ලිම් තොවත්තා කුමණ උසස් තරාතිරමක හෝ ගෞරවනීය තත්වයක හෝ කොපමණ ධනවත්ව හෝ සිටියත්, මුස්ලිම් වරයා ඔවුන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයා බව සිතාගත යුතුයි. මන්ද, මේවා සියල්ලට වඩා ඉස්ලාමය ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨවේ.

ගරු කිරීම, අගය කිරීම හා ආදරය කිරීම යනාදියන්හි මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් තොවත්තන් අතර සමානව තොහාසි රිය යුතුයි. මුස්ලිම්වරයා ඉස්ලාමය පිළිගෙන සිටින බැවින් ඔහුට විශේෂත්වයක් ලබා දිය යුතුයි.

සමහරුන් ‘මුස්ලිම් වරයා මුස්ලිම් තොවත්තාට උරුමක් කාරයෙකු විය හැක. එනමුත්, මුස්ලිම් තොවත්තා මුස්ලිම් වරයාට උරුමක්කාරයෙක් විය තොහාක’ යන්නෙහි තඹ නායක තුමාගේ මෙම වදන සාධකයක් වශයෙන් සනාථ කරන්නෝය. නමුත්, තිවැරදි මතයනම් ඔවුන්තර කවරෙක් හෝ කවරෙකුට උරුමක්කාරයෙක් විය තොහාක.

13-තඹ මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් තමා සවත් දුන් බව අබුසර්ද් අල්කුද්රී (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළා ගෙන, ඒ අනුව සිය ජීවිතය ගත කරන්නේද, මහු පෙර කළ සෑම කුසල් ක්‍රියාවන් සඳහාම අල්ලාහ් මහුට කුලිය සටහන් කරයි. මහු පෙර කළ සෑම අකුසල් ක්‍රියාවන්ම විනාශ කරනු ලබන්නේය. පසුව මහුගේ කුසල් හා අකුසල් වෙනුවෙන් ප්‍රතිකාර කිරීම සිදු වේ. එනම්, කුසලක් වෙනුවෙන් එවන් දහය සිට හත්සිය ගණයක් දක්වා වූ කුසලට අදාල කුලියද, අකුසලක් වෙනුවෙන් එය අල්ලාහ් කමා නොකළේනම්, එවන් අකුසලකට සමාන දඩුවමද ප්‍රතිපල වශයෙන් ලබාදෙනු ලැබේ.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා තසාර්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාම්හි විශේෂ කරුණු හා අති විශේෂ කරුණු අත් තර්ගතව පවතී. මෙමගින් ඉස්ලාම්හි සමහර කරුණු තවත් සමහර කරුණුවලට වඩා විශේෂත්වයෙන් පවතින බව වටහා ගත හැක. මේ අනුව කෙතෙකුගේ ඉස්ලාම්හි ස්ථා වරය වැඩියෙන් හා අඩුවෙන් පවතී.

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන් විනාශ කරයි. එසේම තවබා හෙවත් පාපොච්චාරණය කිරීම පෙර කළ පාපයන් විනාශ කරයි. කෙතෙකු කරන කුසල් ක්‍රියා වත් මහුගේ අකුසල් ක්‍රියාවන්ට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් පවතී. තමුදු ඒවා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වෙනතා වෙන් හා නබිතායක

මුහුම්මදු (සල්) තුමාව අනුගමනය කරමින් පවතීම කොන්දේසියෙකි.

අල්ලාහ් කුසලක් වෙනුවෙන් එවන් හත්සිය ගණයක් දක්වා කුසලක්ද අකුසලක් වෙනුවෙන් එවන් අකුසලක් පමණක්ද ලබා දීමෙන් ඔහුගේ කරුණාව වටහාගත හැක. සමහරවිට අල්ලාහ් කෙනෙකුගේ අකුසල් ක්‍රියාවන් ඔහුගේ කුසල් ක්‍රියාවන්ට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් පත් නොකොට ඒවාට ඔහු සමාව ලබා දෙයි.

තමුත්, මහා පාපයන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම අනිවාර්යවේ. මන්දයත් මේ බව සඳහන් කරන වෙනත් තබි වදන් මෙය සනාථ කරයි. අවිශ්වාසීන්ගේ කුසල් ක්‍රියාවන් පිළිගනු නොලැබීම කවුරුන් දත්තා කරුණක්වන අතර, මෙයට මෙම තබිවදනද සාධක වශයෙන් පවතී. පොදුවෙන් පවසනලද මෙම තබිවදන හා මෙවන් තබිවදන් ස්ත්‍රිත්ටද බල පවත්වේ. මන්ද යත්, මිනිසා යන වචනයෙහි ස්ත්‍රි හා පිරිමින් සෑම දෙනා අන්තර්ගත වේ.

14-ඉබ්නු මස්ෆාද් (රලි) තුමා තබිවදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් තබිතායක මුහුම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, අඤාන කාලයෙහි අපි කළ දෙය වෙනුවෙන් දඩුවම් පණවනු ලැබේද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එකළ එතුමා ‘කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළාගෙන

කුසල් ක්‍රියා වන්නේ යෙදෙන්නේද, අදාන කාලයෙහි මහ කල ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් දඩුවම් කරනු නොලැබේ. කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළාගෙන අකුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, මහු පෙර හා පසු කළ පාපයන් සඳහාද දඩුවම් කරනු ලැබේ.

(මුලාශ්‍රය : ඛුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම අදාන කාලයෙහි කළ දේය කමා කරන බව පැහැදිලි කර ඇත. මෙවන් භාග්‍යයන් ලැබෙන්නේ කවරෙක් ඉස්ලාමය පිළිගෙන කුසල් ක්‍රියාවල යෙදෙමින් යුක්ති සහගතව කටයුතු කරන්නේද මහුටය. පාපයන් විනාශවීමට ඉස්ලාමය වෙළගැනීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය. තමුත්, ඒ වෙනුවට ඉස්ලාමය පිළි ගෙන එය සත්‍ය කරමින් එකී කරුණු ස්ථිර භාවයෙන් ඉටු කළ යුතුය.

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමෙන් පසුද තම ආත්මයට අපරාධ කරන අය වෙත අදාන කාලයේ ක්‍රියාවන් ඉතිරිව පවතී. පාපයෙහි යෙදීම දුර්භාග්‍ය කරුණක් වන අතර, පාපයන්හි අඛණ්ඩව යෙදීම අනතුරු දායක කරුණකි.

15-හකිම් බිත් හිසාම් (රලි) තුමා නබී වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුන යාණෙනි, මා අඥාන කාලයේ පින් කිරීම, වහලුන් තිදහස් කිරීම හා පවුල් ඥාතීන් විසන්ධි තොකර එක්ව හැසිරීම යනාදී කාර්ය වන්දනාමත බව සිතමින් ඉටු කළෙමි. මේවා වෙනුවෙන් මාහට කුලිය ලැබේද ?’ යැයි විමසුවෙමි. එකළ එතුමා ‘මබ (ඉස්ලාමයට) පෙර කළ කුසල් ක්‍රියාවන්(ට අයත් ප්‍රතිඵල) සමගම මබ ඉස්ලාමය වෙලා ගත්තේය’ යනුවෙන් පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : ඛුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පුද්ගලයෙකු ඉස්ලාමය වෙලා ගත්තේනම්, ඉස්ලාමයට පෙර මහු කළ කුසල් ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ්ගේ කරුණා වක් වශයෙන් මහුට කුලිය සටහන් කරනු ලැබේ. තියන වශයෙන්ම, ඉස්ලාම් කුසල් ක්‍රියාවන් පරපුර්ණය කර, අකු සල් ක්‍රියාවන් විනාශ කරයි. යහපත් ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියා වන් තහවුරු කිරීම හා අයහපත් ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියාවන් විනාශ කිරීම සඳහා ඉස්ලාම් දහම පැමිණිය. තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘මම එවතු ලැබ ඇත්තේ සත් ගුණ ධර්මයන් පරිපුර්ණ කිරීම සඳහාය’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබු හුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුලාශ්‍රය : බයිහකි)

16-නවිතායක මුහම්මදු (සල්) ප්‍රකාශ කළ වදනක් අඩු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් කුමණ දෙය සමග ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේද, එය මහුටම හිමිවේ. (මුලාශ්‍රය : බයිහකී)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් තමගේ සතුව ඇති හිමිකම් වස්තු, ඉඩම් හා වෙනත් සම්පත් සමග ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේද, ඒවා මහු ටම හිමිවේ. මහුට නොවන බව කරන තර්කය සනාථවන තෙක් මහුගේ තර්කය පිළිගත හැක. නියතව, අයිතිවාසි කම් රැක ගැනීම සඳහාද, නිවැරදි ගිවිසුම් හා පොරොන්දු වලංගු කිරීම සඳහාද ඉස්ලාමය පැමිණිය.

17-සග්ර් බිත් අබ්ලා (රලි) තුමා තබ් වදනක් මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

ඉස්ලාම් දහම පැමිණ අවස්ථාවේ බහු සුලයිම් ගෝත්‍රයේ පිරිසක් තම ඉඩම අතහැර ගියහ. මා එය අර ගත්තෙමි. පසුව මවුත් ඉස්ලාමය වෙළාගත් විගස එම ඉඩම පිළිබඳව මා සමග තර්ක කරමින් මෙම ප්‍රශ්නය නවිතායක මුහම් මදු (සල්) තුමා වෙත මවුත් යොමු කළහ. එතුමා එම ඉඩම මවුත්ටම ලබාදී 'කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේද, මහු ගේ ඉඩමට හා සම්පතට මහුම හිමිකාරයාය. (මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් ඉස්ලාම් දහම වෙළා ගත්තේ තම, ඔවුන්ගේ (පැරණි) සම්පත් හා වස්තුවලට ඔවුන්ම හිමිකරුවන් ලෙස පත්කරනු ලැබේ. ඒවා ඔවුන්ගෙන් උදුරාගත නොයුතුයි. ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමට පෙර කෙනෙකු කළ අයිතිවාසි කම් පිළිබඳ ගිවිසුම් ඉස්ලාම් නීතිරීතියට පටහැනි නොවත් තේතම, එය වලංගුවේ. මිනිසුන්ගේ සම්පත්, වංචල දේපල හා නිවැස් යනාදීන් ඔවුන්ගේම බව තහවුරු කරනු ලැබේ. මක්නිසාද යත්, මුදල් හා වංචල දේපල යනාදීන් ඔවුන්ටම හිමිවේ.

ඉස්ලාම් අනිවාර්ය කරුණු

18-තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඉස්ලාම් තමානි ගොඩනැගිල්ල කුළුනු පහක් මත ගොඩ නගා ඇත. ඒවා වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසුම ස්වෘමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නැති බවත්, තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලේකු හා දුතයෙකු බවත් සාකච්ඡ දැරීම, සලාතය ඉටු කිරීම, සකාත් හෙවත් දුගී බද්ද ගෙවීම, හජ් කාර්තව්‍යය ඉටු කිරීම හා රමලාත් උපවාස ගිලයෙහි යෙදීම යනාදීන්ය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ක්‍රියාවන් උසස් හා පහත් තත්වයෙන් පවතී. ඒවා අතර වැදගත් හා ඉතා වැදගත් කරුණු කිපයක් ඇත්තේය. රුකුන් හෙවත් කුළුනු, ආර්ථික හෙවත් අතිවාර්ය කරුණු හා සුන්තත් හෙවත් කාර්මික කරුණු යන කරුණු කිපයක්ද ඇත්තේය. ඉස්ලාමිහි කුළුනු පහකි. මිට අමතරව සමහරුන් වැඩිකර හා අඩුකර පවසති. කුසල් ක්‍රියාවන් ඊළාත්හි අත් තර්ගනවෙ. නමුත් මුර්ජිසියා නමැති පිරිස් මෙම මතය පිළි නොගනිති. අල්ලාහ් හා මහුගේ දුනවරයා කෙරෙහි සාකෂි දැරීමට පෙර ඒ ගැන කල්පනා කිරීම හෝ සාධක සෙවීම හෝ අතවශ්‍ය වෙ.

කවරෙක් ඉස්ලාමිහි අතිවාර්ය කරුණු ඉටු කරන්නේද, මහු මුස්ලිම් වරයාය. මහු එය ප්‍රසිද්ධියෙන් ඉටු කළේනම්, මහු භාහිර වශයෙන් මුස්ලිම් වරයා බවට පත් වෙ. මහු ඒවා විශ්වාස කර, ඉටු කළේනම්, මහු භාහිර හා අභ්‍යන්තර වශයෙන් මුස්ලිම් වරයා බවට පත් වෙ.

සමහරවිට නතිනායක තුමා පැවැසූ වචනයෙන් තොරව එකී තේරුම සහගතව නතිවදන් වාර්තා කර ඇත. මන්ද යත්, සමහරුන් හඒ කර්තව්‍යය පෙරටද, උපවාස ශීලය පසුවද සඳහන් කරති. නමුත්, (ඉස්ලාමිහි) ප්‍රථම කරුණු ඡහාදා හෙවත් ඒක දේවත්ව සාකෂි දැරීමකි. මෙම සාකෂි දැරීමෙන් තොරව එයට පසු පවතින කරුණු ඉටු කළේනම් ඒවා අවලංගු වෙ.

ඉස්ලාම් විභවයන් හා සලකුණු

19-නවීනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බවට අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, මාර්ගවලට සම්බන්ධ කිපයක් පවතින සේම ඉස්ලාම් දහමටද සම්බන්ධ කිපයක් ඇත්තේය. ඒවා අතර, අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීම, මහුට කිසියම් ආදේශයක් නොකිරීම, සලාතය ඉටු කිරීම, සකාතය ගෙවීම, රමලාන් උපවාසයේ යෙදීම, හජ් කාර්තව්‍යය ඉටු කිරීම, කුසල් ක්‍රියා වන්අණ කිරීම, අකුසල් ක්‍රියාවන් වැළකීම, නිවැස්තුල පිවි සෙන කළ නිවැසියන්ට සලාම් කීම හා එක් පිරිසක් පසු කර ගමන් කරන කළ මවුන්ට සලාම් කීම යනාදීන් අන් තර්ගන වේ.

කවරෙක් මේවායින් එකක් හෝ අතපසු කළේද, මහු ඉස්ලාමයේ කොටසක් අතපසු කළේය. කවරෙක් හෝ මේවා සියල්ල අතපසු කළේද, මහු ඉස්ලාමය මුළුමනින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළේය. (මුලාශ්‍රය : අස්සහිහා)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙහි ඉස්ලාම්හි සමහර ගුණාංගයන් වර්ණනාකර ඇත. ඉස්ලාමයට සමහර භාහිර සම්බන්ධ ඇත්තේය. එමගින් මුස් ලිම් වරයා කවරෙකු දැයි හඳිනවනු ලැබේ. මෙයට සලාතය, උපවාසය, සකාතය හා මෙවන්

කරුණු උදාහරණවේ. මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් නොවන්නා වෙන්කර පෙන්වන භාහිර සම්බන්ධ කිපයක්ද ඇත්තේය. ඉස්ලාමිහි පවතින උතුම්භාවය වෙනත් ආගම් අතර විශේෂත්වයෙන් පවතී. මෙය ඉස්ලාමටම අදාළ විශේෂත්වයක් හා ශ්‍රේෂ්ඨත්වයකි.

20-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අපගේ සලාතය ඉටුකර, අපගේ (සලාතය ඉටු කළ යුතු කිබ්ලාව (දිශාව)ට මුහුණලා, අපි කැපු දෙය අනුභව කරන්නේද, සැබෑ මුස්ලිම්වරයා මහුමය. මහු අල්ලාහ් ගේ හා මහුගේ දුනවරයාගේ වගකීමෙන් සිටී. එහෙයින්, (මබලා) අල්ලාහ්ගේ වගකීම කඩ නොකරන්න. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නියත වශයෙන්ම, සලාතය අත්පසු කරන්නා මුස්ලිම් නොවන්නේය. මහුට අල්ලාහ්ගේ හා මහුගේ දුනවරයාගේ වගකීමද නොමැත. සත්‍ය වශයෙන්ම, ඉස්ලාමිහි භාහිර සම්බන්ධ සලාතයකි. සලාතය හා කැපීම එකදේවත්වයෙහි සම්බන්ධ බැවින් එවා දෙක එකට පවසා ඇත. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

(මී : නබි,) නියතව, මාගේ සලාතය, මාගේ වන්දනාමා නය, මම ජීවත්වීම හා මා නැසීමේ වශවයෙහි අධිපතියාවූ අල්ලාහ් වෙනුවෙන්ය යැයි මඛ පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-6:162)

මඛ ස්වමියා වෙනුවෙන්ම වන්දනාමානස කරන්න, මහු වෙනුවෙන්ම කැපීම් කරන්න. (අල්කුර්ආන්-108:2)

මුෂරික්වරු (ආදේශකරුව)න් අධිකව යොමුවූ මිර්කය අල්ලාහ් හැර අන් දෙයට හිස නැමීම හා අල්ලාහ් හැර අන් දෙයට කැපීම් කිරීමකි. එහෙයින්, සලාතය හා කැපීම් පිරි සිදු වෙනතාවෙන් අල්ලාහ්ට පමණක් යොමු කළ යුතු බව පවසන ඒකදේවත්වය පැමිණිය. මුස්ලිම්වරයා සලාතය ඉටු කරන්නාව අයත් අල්ලාහ්ගේ වගකීමෙන් (සලාතය ඉටු නොකිරීම මගින්) ඉවත් නොවිය යුතුයි. කෙනෙකු මුස්ලිම් වරුන් සමග සලාතය ඉටු කළේනම්, මහු අල්ලාහ්ගේ වග කීම හැර මහුගේ වගකීම රුක ගනී. මිනිසුන්ගේ තත්වය පිළිබඳව තීරණය කිරීමට මවුන්ගේ භාහිර ක්‍රියාවන් හැර වෙනත් මිමමක් නොමැත.

21-අබ්දුල්ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘ඉස්ලාම්හි ගුණවත් කරුණු කුමක්ද ?’ යනුවෙන් වමිසිය. එයට නබිතුමා ‘මඛ ආහාර සැපයීම හා

හඳුනන සහ තාඳු නන අයට සලාම් කීම' යනුවෙන් පැවැසිය (මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමිහි ක්‍රියාවන් අතර උස් පහන් තත්ත්වයක් පවතී. ආහාර සැපයීම උසස් ක්‍රියාවක් බැවින් ඒ සඳහා උනන්දු කර ඇත. ප්‍රශ්න කරන අවස්ථාව හා ප්‍රශ්න කරන පුද් ගලයා අනුව විවිධ අන්දමින් පිළිතුරු සැපයිය යුතුයි. හඳුනන අයට සලාම් කීම ආගම අනිවාර්ය කළී කරුණකි. පොදුවෙන් හඳුනන හා තාඳුනන අයට සලාම් කිව යුතුයි. කුසල් ක්‍රියාවන් හා සත් ගුණ ධර්මයන් ඉස්ලාම් දහමට අදාළ කරුණුය. ස්වල්ප ක්‍රියාවන්ද පවිත්‍ර වේතනාවෙන් හා නිසියාකාරව ඉටු කිරීමෙන් ඒවා උතුම් තත්ත්වයෙන් පවතී. ප්‍රථමයෙන් සලාමය ආරම්භ කරන්නාට විශේෂත්ව යක් ඇත.

22-තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බවට අඹ දුල්ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකුගේ දිවෙන් හා අතින් අත් මුස්ලිම්වරුන් රූක වරණය ලබන්නේද, සැබෑ මුස්ලිම් වරයා මහුමය. එසේම, කවරෙක් අල්ලාහ් වළක්වා ඇති දෙයින් වැළකී සිටින්නේද, සැබෑ මුහාජිර්වරයා මහුමය.

(මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාරි)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් තම සහෝදර මුස්ලිම් වරයාට හිරහැර කිරීමෙන් වැළකී සිටින්නේද, සැබෑ මුස්ලිම් වරයා මහුමය. හිරිහැර කරන අවසන් අතර අත් හා දිව මුල් තැන ගනී. මුස්ලිම්වරයාට හිරහැර කිරීම මහා පාප ක්‍රියාවකි. හිරිහැර කිරීමෙන් වැළකී සිටීම යහපත් ශීලීන්ගේ ක්‍රියාවකි. සැබෑ මුස්ලිම් වරයාගේ ඉස්ලාමය පාප ක්‍රියාවෙන් හා අකුසල් ක්‍රියාවෙන් මහුව වළක්වයි. තම සහෝදර මුස්ලිම් වරුන් සමග සමගියෙන් කටයුතු කිරීම මුස්ලිම් වරයාගේ සත් ගුණාංගයකි.

කවරෙක් තහනම් හා වළක්වා ඇති කරුණු අතහැර, පාප කිරීමෙන්ද වැරදි කිරීමෙන්ද වෙනස්කම් කිරීමෙන්ද ඉවත්වී, එම පාපයන් කෙරෙහි පාපොච්චාරණය කර හා මෙවන් පාපයන්ගෙන් තමාව ආරක්ෂා කරගෙන සිටින්නේද සැබෑ මුහාජිර්වරයා මහුමය. තබ්වදනෙහි සඳහන් පරිදි සැබෑ මුහාජිර් වරයාගේ යථාර්ථය මෙයමවේ.

එකදේවත්වය කෙරෙහි අභ්‍යා කිරීම

23-නවීනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව හාරිස් අල් අෂ්අරී (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් සකරියා (අලෙ) තුමාගේ පුත් යහ්යා (අලෙ) තුමාට කරුණු පහක් ඉටුකරන ලෙසද, ඒවා ඉටුකරන මෙන් බණ්ණ ර්ශ්‍රායෙල් සමාජයන්ට අණකරන ලෙසද අණ කළේය. එතුමා මදක් ප්‍රමාදවුවිට නවී ර්සා (අලෙ) තුමා එතුමාගෙන් ‘මබ කරුණු පහක් ඉටුකරන මෙන්ද ඒවා ඉටුකරන මෙන් බණ්ණ ර්ශ්‍රායෙල් සමාජයට අණ කරන මෙන්ද අණකර ඇත්තේය. ඒවා මබ මවුන්ට අණ කළ යුතුයි. නැතහොත් මම මවුන්ට අණකළ යුතුයි’ යනු වෙන් කිය.

එකළ යහ්යා නවීතුමා ර්සා නවීතුමා අමතා ‘මාගේ සහෝදර, මබ මාව අහිබවා ගියේනම්, මා වෙදන ා කිරීම හෝ පොළොවෙහි ඵරීම හෝ කෙරෙහි මා බියට පත්වීම’ යනුවෙන් පවසා බයිතුල් මුකද්දස් දේවස්ථානය පිරෙන තෙක් බණ්ණ ර්ශ්‍රායෙල්වරුන් එහි එක් රස් කළේය. පසුව එතුමා උස් නැතක හිඳගෙන සිටිමින්, අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා හා ගුණ වර්ණනා කළේය. පසුව ‘නියතව, අල්ලාහ් කරුණු පහක් කෙරෙහි මා ඉටුකරන මෙන්ද, ඒවා ඉටුකරන ලෙස මබලාට අණ කරන මෙන්ද මාහට අණ කළේය.

එවා අතර ප්‍රථම කරුණු ‘මඛලා අල්ලාහ්ට (පමණක්) වන්දනාමානස කරන්න. මහුට කිසිදු දෙයක් හෝ ආදේශ නොකරන්න’ යන්නේය. මෙයට උදාහරණය මෙසේය. පුද් ගලයෙක් රත්රන් හෝ රිදී වැනි තම පවිත්‍ර ධනයෙන් වහ ලේක් මිලට ගත්තේය. මහු (මහු යටතේ) වැඩ කටයුතුවල තිරතවී, එමගින් ලැබෙන තම භාමිපුතාට අයත් ආදායම වෙනත් භාමිපුතෙකුට දීමට පටන් ගත්තේය.

මඛලාගෙන් කවරෙක් හෝ තම වහළා මෙසේ හැසිරීම කෙරෙහි සතුටු වන්නේද ? සැබැවින්ම, මඛලාව තීර්මාණය කළේද, මඛලාට ආහාර පානයන් සපයන්නේද අල්ලාහ්ය. එනම්, මහුටම වන්දනාමානසන් ඉටු කරන්න. මහුට කිසි වක් හෝ ආදේශ නොකරන්න.

මම මඛලාට සලාතය ඉටු කරන මෙන් අණ කරමි. නියතව, අල්ලාහ් තම වහළා හැරී නොබලා සිටින කල් තම මුහුණ මහුගේ මුහුණට මුහුණලා තබා සිටී. එනිසා, මඛලා සලාතය ඉටු කළේනම්, වටපිටා හැරී නොබලන්න.

මා මඛලාට උපවාස ශීලයේ යෙදෙන මෙන් අණ කරමි. මෙයට උදාහරණයක් මෙසේය. පුද්ගලයෙක් කස්තූරි පසුම්බියක් සමග මිනිසුන් අතර සිටින කළු එකී සුගන්ධය එහි සිටින සෑම දෙනා අනුභව කරති. සැබැවින්ම, උපවාස යෙහි යෙදෙන්නාගේ මුඛයෙන්

පිටවෙන ගත්ධය අල්ලාහ් වෙත කස්තුරියට වඩා සුගත්ධව පවතී.

මා මබලාට සාකාන්ය ගෙවන මෙන් අණ කරමි. මෙයට උදාහරණයක් මෙසේය. එක් පුද්ගලයෙකුට මහුගේ සතුරන් අත් අඩංගුවට ගෙන, මහුගේ දැන සිය බෙල්ලෙහි බෙදූ දමා මහුව සාන්තය කිරීම සඳහා ගෙන ආහ. එකළ මහු මවුන් අමතා ‘මා මබලාට කිසිවක් හෝ වන්දියක් ලබා දී මාව නිදහස්කර ගැනීමට හැකිද?’ යනුවෙන් විමසීය. පසුව (මවුන්ගේ කැමැත්ත පරිදි) විශාල වශයෙන් හා ස්වල්ප වශයෙන් මවුන්ට වන්දියක් ලබාදී මහු නිදහස්වීය.

අල්ලාහ්ව අධික වශයෙන් සිහි කරන මෙන් මා මබලාට අණ කරමි. මෙයට උදාහරණය මෙසේය. පුද්ගලයෙකුට මහුගේ සතුරන් මහුව ලුහුබැඳමින් වේගයෙන් එළිවාගෙන පැමිණෙති. මහු වහාම ආරක්ෂිත කොටුවක්තැල පිවිසී තමාව ආරක්ෂාකර ගත්තේය. කෙනෙකු අල්ලාහ්ව සිහි කරමින් සිටින කළ මහු සාතාත්ගේ උවදුරුවලින් අධිකව ආරක්ෂාවී සිටී.

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘අල්ලාහ් මාහට අණ කළ කරුණු පහක් කෙරෙහි මා මබලාට අණ කරමි. ඒවා මබලා ජමාඅනයෙන් (සාමූහිකව) පීචන්වන්න. එකී නායක යාගේ අණට සවන් දෙන්න. මහුට කීකරුවන්න. හිච්රන් කරන්න. අල්ලාහ්ගේ

මාවනෙහි පීභාද් කරන්න. මන්දයත්, කවරෙක් ජ්‍යෙෂ්ඨතය අනුකූල වියන ප්‍රමාණයක් හෝ පිටත් වූයේද, මහු තමාගේ බෙල්ලෙන් ඉස්ලාමය වළල්ල ඉවත්කර ගත්තේය. මහු නැවත ඉස්ලාමය තුළ පිවිසිය යුතුය.

කවරෙක් ජාතිලියයා හෙවත් අඤාන කාලයේ කියමන් මගින් අඩගසන්නේද, මහු අපාය ගොඩක කෙතෙක්' යනු වෙන් පැවැසූ කළ අපි 'අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, මහු උප වාසයෙහි යෙද හා සලාතය ඉටු කළින්ද ?' යනුවෙන් විම සිමු. එවිට තනිතමා 'මහු උපවාසයෙහි යෙදුනත්, සලාතය ඉටු කළත්, තමාව මුස්ලිම් වරයෙක් බව තර්ක කළත් (මහු තරකාදියෙහි සිටී). අල්ලාහ් මුස්ලිම් වරුන්ට තමකර ඇති මුස්ලිම්, මු:මින් හා අල්ලාහ්ගේ දාසයා යනාදී නම් වලින්ම මවුත්ව අඩගසන්න' යනුවෙන් පැවැසිය.

(මුලාශ්‍රය : අන්මද් හා සහිහුල් ජාමිට්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පැරණි වක්තාවරුන් සහ පැරණි සමාජයන් පිළිබඳ කරුණුද මිනිසුන්ට ගුරුකමක් ලැබීම සඳහා සමහර ඓතිහාසික කරුණුද සඳහන්කර ඇත. මිනිසා කුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි ප්‍රමාද නොකර සිසුව ඉටු කිරීම අනිවාර්ය වේ. වක්තාවරුන් තම ස්වාමියා පිළිබඳව අධික බියකමින් සිටි යහ. දැනුම් ඥානය ලබාදීම සඳහා මිනිසුන් එක්රැස් කළ යුතු අතර, කරන

උපදෙස්හි ආරම්භයෙන් අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා කළ යුතුයි. කුසල් ක්‍රියාවන් අණකරන හා අකුසල් ක්‍රියාවන් වළක්වන අය ඒවා පලදායීකවීම සඳහා ඒවා නම ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන්නෙකු ලෙස සිටිය යුතුයි.

ඒකදේවත්වය පිළිබඳ දැනගත හැකි අධ්‍යාපන දැනගත් අතර ප්‍රථම දැනගතය. මිනිස් හදවතෙහි ගැඹුරෙන් සටහන්වීම සඳහා මවුත් දැන සිටින හා වටහා ගැනීමට හැකි කරුණු මගින් උදාහරණ ලබාදී පැහැදිලි කළ යුතුයි. මිරිකය හෙවත් ආදේශ කිරීම මහා පාපයකි. සලාතය ඉටුකරන කළ හේතු වකින් තොරව හැරී බැලීම තහනමය. මෙසේ අධික වශයෙන් හැරී බැලීමෙන් සලාතය අවලංගු වේ. ක්‍රියාවන්ට අදාළ කුලිය එගේ වර්ගය අනුව ලබා දෙනු ලැබේ.

නිසැකයෙන්ම, උපවාසයෙහි යෙදෙන්නා තමාව ශ්‍රමයට පත්කර, එමගින් මහුගේ මුඛයේ ගන්ධය වෙනස්වන කළ එම ගන්ධය අල්ලාහ් වෙත කස්තුරියේ සුගන්ධය බවට පත්වේ. සැබැවින්ම, සකාතය පාප බන්ධනාගාරයෙන් සිට මිනිසාව නිදහස් කරයි. මුස්ලිම් වරයාව සාතාත්ගේ උවදුරු වලින් ආරක්ෂා කරන ඉමහත් දෙය නම් එය දික්රුල්ලාහ් හෙවත් අල්ලාහ්ව යාදා කිරීමවේ. මුස්ලිම් ජමාඅතය (සමා ජය) සමග එක්ව සිටීම හා එකී නායකයාට මහු පාපයක් කෙරෙහි අණ නොකරන තෙක් කිකරුවීම මුස්ලිම් වරයාට අනිවාර්යවේ. එසේම, අදාන කාලයේ

කියමන් මගින් අඩ ගැසීම තහනමය. මේවා සියල්ල ඉස්ලාම් දහමට එරෙහි හා විරුද්ධ කරුණකි.

24-මුගයිරා බිත් සඅද් (රලි) තුමා තම පියාගෙන් හෝ බාප්පාගෙන් ලැබූ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ගර්කද් යන ස්ථානයේ තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සිටි අවස්ථාවේ මම එතුමාගේ මටුවාගේ කඩ්වලම අල්ලා ගත්තෙමි. වහාම මම එතුමාගෙන් සිට ඉවත් කරන ලදී. එකළ එතුමා ‘මහුව අත හරින්න. මහු කිසියම් අවශ්‍යතාව යක් මත පැමිණිය’ යනුවෙන් පැවැසීය. එවිට මා ‘ස්වර්ගය කරා මාව ලො කරන හා තරකාදියෙන් මාව දුරස්කරන ක්‍රියාවක් ගැන මාහට දැනුම් දෙන්න’ යනුවෙන් විමසිමි. එකළ තබිතුමා තම හිස අහස දෙසට මසවා ‘මබ කෙටි යෙන් විමසා ඇත්තේනම්, මබට හොදය. මබ දීර්ග කළේය. මබ අල්ලාහ්ට (පමණක්) වන්දනාමාතය කරන්න. මහුට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්න. සලාතය ඉටු කරන්න. සකාතය ගෙවන්න. හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කරන්න. රමලාන් උපවාසයෙහි යෙදෙන්න. මිනිසුන් මබ සමග කෙසේ හැසි රිය යුතු බව මබ සිතන්නේද, එසේම මබද මවුත් සමග හැසිරෙන්න. මබ මිනිසුන්ගෙන් කුමන දේ ප්‍රිය කරන්නේද, එයම මබද මවුත්ට ප්‍රිය කරන්න. මබ කෙරෙහි කුමණ දේ අප්‍රිය කරන්නේද, එය

මිනිසුන්ගෙන් වළක්වන්න' යනුවෙන් පවසා 'මටුවාගේ කඩිවැලම අත් හරින්න' යැයි පැවැසීය.

(මූලාශ්‍රය : අභිමද්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කුසල් ක්‍රියාවන් ඊමානසෙහි අන්තර්ගතවේ. ඒකදේවත් වයට පසු ක්‍රියාවන් අතර උතුම්වූ ක්‍රියාව සලාතයකි. අනි වාර්ය නොකළ ක්‍රියාවන් කාලීන ක්‍රියාවන්ය. ඒවා අනිවාර්ය නොවේ. සත් ගුණධර්මයන්ද ඊමානයේ කොටසකි. මිනිසුන් අතර යහකමෙන් හැසිරීම උතුම් ක්‍රියාවකි. උපදෙස් කරන කළ කෙටියෙන් කළයුතු අතර, ශ්‍රේෂ්ඨ කරුණුවලට වැද ගත්කමක් ලබා දිය යුතුය. නියතව, ආගම යනු විශ්වාස කිරීම, ප්‍රකාශ කිරීම හා ක්‍රියාවෙහි යෙදෙවීමකි.

එකදේවත්වයේ විශේෂත්වය

25-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව උබාදා බිත් සාමිත් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

වන්දනාමාතය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොමැති බවත්, නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා හා දුතයා බවත්, නබි ඊසා (අලෙල) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා, දුතයා හා

අල්ලාහ් මර්යම් තුමිය වෙත යොමුකළ ආඥාව සහ මහුගේ ප්‍රාණය බවත්, ස්වර්ගය හා තරකාදිය සත්‍ය බවත් කවරෙක් තීරණය වශයෙන් විශ්වාස කර ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නේද, මහුව අල්ලාහ් මහුගේ ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් ස්වර්ගයට ප්‍රවිශ්ට කරයි.

(මුලාශ්‍රය : ඛුහාරි හා මුස්ලිම්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පවිත්‍ර ඒකදේවත්වයට අවශ්‍ය කරුණු කිපයක් සඳහන් කර ඇත. තබ් ර්සා (අලෙ) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා හා දුතයා බව විශ්වාස කිරීම මෙයට උදාහරණයකි. මන්දයත්, ත්‍රිත්ව ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරන්නන් මෙම ශ්‍රේෂ්ඨමත් කරුණෙහි අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කළහ. තබ් ර්සා (අලෙ) තුමාව අල්ලාහ් තමාගේ ආඥාවෙන් තීර්මානය කිරීම, එම ආඥාව මර්යම් වෙත යොමු කිරීම හා ර්සා (අලෙ) තුමා අල්ලාහ්ගෙන් සිට පැමිණ ප්‍රාණයක් වීම යනාදීන් විශ්වාස කිරීම පවිත්‍ර ඒකදේවත්වයට අවශ්‍යවන කරුණුය. දාසයෙක් මේවා විශ්වාස කළේනම්, මහු කුරුසේ වාදිත්ගෙන් ඇත්වී සැක රහිත සත්‍යභාවය පිළිගත් අයෙක් ලෙසට පත්වේ.

ස්වර්ගය, තරකාදිය හා නැවත පණ පොවා නැගිටීම පිළිබඳව විශ්වාස කිරීමද ඒක දේවත්වයට අවශ්‍යවන කරුණකි. කවරෙක් මෙම විශ්වාසය කෙරෙහි ක්‍රියා කරන්නේද, මහු පාප ක්‍රියාවන් කර

ආත්‍මන් මහු (කළු පාපයට අදාළ දඬුවම ලැබීමෙන් පසු) ස්වර්ගයට පිවිසේ. මහුගේ නිත්‍ය ලැගුම් ස්ථානය භාග්‍යයෙන් පිරී පවතින ස්වර්ගයකි. ස්වර් ගයට දොරටු අටක් ඇති බව වෙනත් තඹිතායක තුමාගේ වදනක වාර්තාවේ.

26-තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අතස් බිත් මාලික් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාහ්ට කිසිදු ආදේශයක් නොකළ ස්ථාවර යෙත් අල්ලාහ්ව බැහැ දකින්නේද, මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම තඹි වදනෙහි තේරුම පෙර සඳහන් කර ඇත. දාසයෙක් පවිත්‍ර හදවතින් හා නිවැරදි ආගමෙන් අල්ලාහ්ව බැහැ දැකීම සඳහා මහු තම ප්‍රතිපත්තිය නිවැරදිකර ගැනී මටද, ශීර්කය මිශ්‍රනය වීමෙන් හා මිථ්‍යාමතික අපවිත්‍රයෙන් සිය ඒකදේවත්වය පවිත්‍රකර ගැනීමටද දැඩි ලෙස වෙහෙස දැරිය යුතුය. මක්නිසාදයත්, නියතව අල්ලාහ් මහුට ආදේශ කරන සෑම දෙනාට ස්වර්ගය තහනම්කර ඇත.

පාපකාරී එකදේව වාදිනට අපාය නීත්‍ය නොවීම

27-නවීනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබු සර්ද් අල්කුද්දී (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ස්වර්ග වාසීන් ස්වර්ගයටද අපාය වාසීන් අපායටද පිවිසෙති. පසුව අල්ලාහ් ‘කවරෙකුගේ හදවතෙහි අබ ඇට ප්‍රමාණයෙන් විශ්වාසය පවතින්නේද, මවුන් (අපායෙන් සිට) පිටමත් කරන්න’ යනුවෙන් පවසයි. (ඒ අනුව) මවුන් අපායෙන් පිටමත් කරනු ලැබේ. එකළ මවුහු (අපායේ ගින්නට) දැවී රොස්වී සිටිති. පසුව මවුන් හයාත් නමැති ගඟාවෙහි ගිල්වනු ලැබේ. එමගින් මවුහු ගලා යන ගඟාවක අසල පිහිටි ගොඩබිමක බීජයන් දළදමා සරුවන සේ සරුවත්ව සිටිති. ඒවා නැමී කහ පැහැයෙන් තිබීම බෙ නොදුටුවේද? (මුලාශ්‍රය : ඉහාර්)

නබී වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් අතර මවුන්ගේ විශ්වාසය උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. පාපකාරී විශ්වාසීන් නිරන්තරව තරකාදියෙහි නොසිටිති. මුස්ලිම්වරයා තමාගේ පාප ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් අපායට පිවිසේ. කුසල් ක්‍රියාවන් විශ්වාසයට අයත් එකකි. විශ්වාසය සමහරවිට

අධිකවේ. සමහරවිට අඩුවේ. මිනිසා තමාගේ කිසියම් කුසලක් හෝ ස්වල්ප වශයෙන් සැලකිය නොයුතුයි.

මෙහි මිනිස් හැඟීමෙන් වටහා ගත හැකි කරුණු මගින් අර්ථ විවරණයකර ඇත. තියතව, පරලොවෙහි මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවන් කිරිමට ලැබේ. කරුණක් ඉදිරිපත් කරන කළ මිනිසුන් දැන සිටින උදාහරණ මගින් ඉදිපත් කළ යුතුයි. මෙහි තරකාදියෙහි දඩුවම කඟරයෙන් පවතින බව සඳහන් වේ. ස්වල්ප කුසල් ක්‍රියාවන් හේතුකොට සමහරුන් තර කාදියෙන් පිටමන් කිරීම අල්ලාහ් තම දාසයන් කෙරෙහි දක්වන කරුණාවෙහි අති විශාලත්වයකි.

28-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන යමෙකු ගේ සිතෙහි තිරිගු පිටි ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද මහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන තවත් කෙනෙකුගේ සිතෙහි තිරිගු අැට ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද මහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන තවත් කෙනෙකුගේ සිතෙහි පරමාණුව ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද මහුද, අපායෙන් තිදහස්වෙති.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදුණු ඒකදේවවාදීන් අපායෙන් සිට පිටත්වෙති. නමුත් මහා පාප ක්‍රියාවල යෙදුණු අය තරකාදී යෙහි වෙදනා කරනු ලැබේ. මුර්ජියා නැමැති පිරිසගේ මතය මෙයට වෙනස්ය. මහා පාපයෙහි යෙදූ අයද (ඒ සඳහා දඩුවම් ලැබීමෙන් පසු) අපායෙන් සිට පිටමත් වෙති. කාරි ජියියා නැමැති පිරිසගේ මතය මෙයට වෙනස්ය.

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්’ යන ප්‍රකාශය සමග ‘සිතෙහි තිරිගු පිටි ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන කළු’ යන (හදවතෙහි පවතින) විශ්වාසය (කුසල) එකට එකතු කළ ආකාරය අනුව ඊමානය යනු ප්‍රකාශය හා විශ්වාසය අන්තර්ගත එකකි.

මිනිසුන් වටහා ගැනීම සඳහා මවුන්ට හඟවන කරුණු මගින් පැහැදිලි කළ යුතුයි. තියතවශයෙන්ම, අල්ලාහ් දාස යෙකුට මහුගේ කිසියම් කුසලක් හෝ විතාශ නොකරයි. ඊමානය සමහරවිට අධික වේ. තවත් සමහරවිට අඩුවේ.

ආදේශ කිරීම පිළිබඳ අවවාදය

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් තමාට ආදේශ කිරීමට සමාව නොදෙන්නේය. මෙය හැර (වෙනත්) සියල්ල සඳහා තමා කැමැති අයට සමාව ලබා දෙන්නේය. කවරෙක් අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන්නේද, නියත වශයෙන්ම, ඔහු මහා පාපයක් බොරුවට කාල්පනිකව ගොතන්නේය. (අල්කුර්ආන්-4:48)

තවද, (මි : නබි) ‘ඔබ (ස්වාමියාට) ෂීර්ක් (ආදේශ) කිරී මෙහි යෙදෙන්නේ නම්, ඔබගේ ක්‍රියාවන් සියල්ල විනාශ වේ. ඔබ අලාහ් කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙසට පත් වේ’ යනුවෙන් ඔබටත් ඔබට පෙර සිටි අයටත් වහි (දේව පණි වුඩ) මගින් පවසන ලදී. (අල්කුර්ආන්-39:65)

කවරෙක් අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන්නේද, නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් ඔහුට ස්වර්ගය තහනම් කරයි. තවද ඔහුගේ ලැගුම් ස්ථානය අපායකි. මෙවන් අක්‍රමකරුවන්ට උපකාර කරන්නන් කිසිවෙක් නොමැත. (අල්කුර්ආන්-5:72)

කවරෙක් අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන්නේද, ඔහු අහසෙහි සිට (මුණින් තලා වී) වැටුණු අයෙකු ලෙසට පත්වේ. පසුව, ඔහුව පසමින් පැහැරගෙන ගිය මෙන්

හෝ සුළු මහුව මසවාගෙන ගොස් දුරස්තර
අගාධයෙහි විසිකළ මෙන් හෝ පත්වේ.

(අල්කූර්ආන්-22:31)

29-අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා
කරන්නේය.

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘විතාගය
ගෙනදෙන මහා පාපයක් හතක් කෙරෙහි මඛලා
වැළකී සිටින්න’ යනු වෙන් පැවැසූ කළ, (එතුමාගේ
ඉවකවරුන්) ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, ඒවා කුමක්ද?’
යනුවෙන් විමසූහ. එයට තඹ තුමා ‘(ඒවා) අල්ලාහ්ට
ආදේශ කිරීම, හුනියම් කිරීම, හේතු වෙන් තොරව
අයුක්ති සහගතව ප්‍රාණයක් සාතනය කිරීම,
අතාථයන්ගේ ධනය අනුභව කිරීම, පොළිය අනුභව
කිරීම, යුධ පිටියෙන් පළා යාම හා විශ්වාසනීය අසරණ
පතිවෘත ස්ත්‍රීන්ට දොස් පද කීම’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ
කළේය. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පාපයන් උස් පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. ඒවා අතර
සම හර පාප ක්‍රියාවන් ඒවාහි යෙදුන අයට විතාගය
ගෙන දෙයි. (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කිරීම මහා පාපයෙකි.
මන්දයත්, එය අල්ලාහ්ගේ දිව්‍යමය භාවයෙහි
කලංකයක් ඇති කිරීම, මහු ගේ ආගමෙහි වැරදි
සහගතව හැසිරීම හා මහුව ප්‍රතික් ඡේප කිරීමකි.

සැඟව පවතින ඥානයන් නමා දැන සිටින බවට තර්ක කිරීම හා මිනිසුන්ට හිරහැර කිරීම භූතියම් කිරීමෙහි අත්තර්ගතවන බැවින් එය මහා පාපයක් ලෙස පවතී.

අභිංසක මුස්ලිම් වරයෙකු ව සාතනය කිරීමෙන් ඔහුගේ රුධිරය පිටත් කිරීම, ප්‍රාණය විනාශ කිරීම, මෙලොවෙහි ජීවත්වීමට අයත් මූලික පදනම නැති කිරීම යනාදිය සිදුවන බැවින් එයද මහ පාපයකි. තමුත්, ආගමානුකූල හේතුවක් මත පවතින පළිගැනීම හා මෙවන් වෙනත් දඩුවමක් පමුණුවීම තිතියෙන් පිටින් ලැබෙන අවසරයකි. මන්ද, මෙම දඩුවම් අල්ලාහ්ගෙන් සිට පැමිණ ආඥාවක් වන අතර, ඡරී අතය හෙවත් ඉස්ලාමීය නීති පද්ධතිය වටහාදෙන නීතියකි. නමා විසින් තම ධනය රුක ගැනීමට තොහාකි අසරණ අතාථයන්ගේ ධනය හා සම්පත් අතිසි ලෙස අනුභව කිරීමද මහා පාපයකි.

එසේම, පොළිය අනුභව කිරීමද මහා පාපයෙකි. මෙය අල්ලාහ් හා සමග සටන් කිරීමක් හා ධනයෙන් ඔහුගේ සීමාවන් ඉක්මවා යාමකි. සතුරන් මුහුණට මුහුණලා සටන් කිරීම අතපසු කර පලා යාමද මහා පාපයෙකි. මෙමගින් මෙම ආගමට හා මෙම ආගම පිළිපදින්නට නින්දාවක් ඇති වන අතර, සතුරන් (කාර්ට්වරුන්)ට ශක්තියක්ද විශ්වාසීන් හට බෙලහිත කමක්ද ඇති වන්නේය.

එමෙන්ම, තමාගේ කතෘභාවය රැකගෙන තම රහස් ප්‍රදේශ ආරක්ෂාකර සිටින විශ්වාසනීය ස්ත්‍රීන්ට දොස්පද කීමද මහා පාපයකි. එවන් ස්ත්‍රීන් පාපයට තුඩුදෙන කාරණාවන් ගැනද, එයට රුකුල් දීම ගැනද හා එකී මාර්ගයන් ගැනද නොදැන සිටින අතර, මෙවන් සෑම දෙයින් වැළකී සිටින්නන්ය. මෙහි මහා පාපයක් හතක් පමණක් සදහන් කළ ඇත්තේ ඒවා පාපයන්ගේ මූලිකයන් හා මහා පාපයන් වශයෙන් පවතින බැවිනි. සමහර විද්වතුන් හතට වඩා අධි කව සදහන් කර ඇත්තේය.

30-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අඬු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් ‘කවරෙක් හෝ කිසියම් කාර්යයෙහි යෙදී සිට එහි මා හැර අන් දෙයක් මා සමග ආදේශ කරන්නේද, මා මහුව හා මහු සමාන කළ දෙය (එසේම) අත් හරිමි. (මූලාශ්‍රය : ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ආදේශ කරන්නාගේ ක්‍රියාවන් කිසිවක් හෝ පිළිගනු නොලැබේ. ඇඳහිම්වලට පවිත්‍ර වෙනතාව අතිවාර්ය වේ. මිනිසුන්ට පෙන්නුම් කිරීම සඳහා ක්‍රියාවක යෙදීම ආදේශ කිරීමකි. පුද්ගලයෙක් අන් අය දැකීම හා ප්‍රශංසා කිරීම සඳහා ක්‍රියාවක යෙදෙන්නේනම්, එය (පිළි නොගෙන) මහු වෙතම

හරවා එවනු ලැබේ. මිනිසුන්ට පෙන්නුම් කිරීම සඳහා කරන ක්‍රියාවන් අතර සමහරයන් පිළිගැනීමක් වශයෙන් හෝ තවත් සමහරයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් වශයෙන් හෝ තොපවතී. ඒවා සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ. පුද්ගලයෙක් ක්‍රියාවක යෙදෙනවිට ඔහු අල්ලාහ්ව පමණක් සිතාගත යුතු අතර, ඔහු ආදේශ කිරීමෙන් සිය සිතුවිල්ල ආරක්ෂාකර ගත යුතුයි.

31-තඹ්බායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු දුද්දාඋ (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් සෑම පාපයක් සඳහාම සමාව ලබා දෙන්නේය. තමුදු, මුෂරික් (ආදේශ කරුවෙක්) ලෙස තැසී ගිය පුද්ගල යාට හෝ ඕනෑකමින් විශ්වාස වන්නයෙකුව සාතනය කළ විශ්වාසියාට හෝ ඔහු සමාව ලබා නොදෙන්නේය.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද් හා ඉබ්නු හිබ්බාන්)

තඹ්බ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නිශ්චය වශයෙන්ම, අල්ලාහ් ඔහුට ආදේශ කරන්නාට සමාව නොදෙන්නේය. ඔහුගේ ක්‍රියාවන් පිළිගනු නොලබන අතර, ඔහු කළ කුසල් ක්‍රියාවන් ඔහුට කිසියම් පලක් හෝ ලබා නොදෙන්නේය. මිනිසා කළ මහා පාප ක්‍රියාවන් පිළි බඳව ඔහු පාපොච්චාරණය නොකළේනම්, ඒවා අල්ලාහ්ගේ කැමැත්තෙහි පවතී.

මහු කැමැතිනම්, කමා කරයි. නැත හොත් වෙදනා කරයි.

නියතව, විශ්වාසියෙකුට ඕනෑකමින් සාතනය කිරීම තර කාදියෙහි මහුගේ ස්ථිරභාවය තහවුරු කරයි. ඕනෑකමින් සාතනය කිරීම අනුමත කරමින් සාතනය කළ අයට ස්ථිර අපාය බව සමහරුන් පවසති.

32-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අඬු දර්දාළ (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබ කැබැලි වශයෙන් කපන ලද්දේද, ගින්නෙහි දවන ලද්දේද අල්ලාහ්ට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්න. අති වාර්යවූ සලාතයන් ඕනෑකමින් අතපසු නොකරන්න. කව රෙක් එය ඕනෑකමින් අතපසු කරන්නේද, මහුගෙන් සිට අල්ලාහ්ගේ වගකීම ඉවත්වේ. (එබැවින්) මත්පැන් පානය නොකරන්න. මත්දයන්, එය පාපයන් සැමට යතුරකි.

(මූලාශ්‍රය : ඉබ්නු මාජා)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කුමණ අවස්ථාවක හෝ මිනිසා ඒකදේවත්වයෙන් පෙර ජීව තහනමය. මහුගේ හදවත සැම විටම ඊමානය ගැන සැතපුම් භාවයෙන් සිටිය යුතුයි. කුෆ්රය තෘප්ති භාවයෙන් පිළිගැනීම මහුට තහනමය. තමුන්, වෙදනාව දරා ගැනීමට නොහැකිවූ කළ එම

වෙදනාවෙන් මිදීමට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය පමණක් කුර්මය ආති කරන වචන පවාද දිවෙන් ප්‍රකාශ කළ හැක.

සලාතය අතපසු කරන්නා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාට සමාන වන්නයෙකු බවට පත්වන අතර, ඔහු අල්ලාහ්ගේ ආගම පිට පැත්තට විසිකළ අයෙකු ලෙසද පත්වේ. ලොවෙහි සිදු වන පාපයන් සෑමට මත්පැන් පදනමකි. මත්ද, මත්පැන් පානය කරන්නාගේ බුද්ධිය මුළාවට පත් වේ. පසුව ඔහු සෑම පාපයන් හා අකුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙයි.

ර්මාතයෙහි විශේෂත්වය

33-උර් බිත් කත්තාබ් (රලි) තුමා තබ් වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ක්හය්බර් යුද්ධය පැවැත්වූ දින තබ්තුමාගේ ශ්‍රාවකරු වන් පිරිසක් පැමිණ ‘මෙම පුද්ගලයා ඡහිද් (දිව් පුදන්නා)ය. මෙම පුද්ගලයා ඡහිද් (දිව් පුදන්නා)ය. යැයි කියා ගෙනම ගියහ. පසුව මවුන් එක් පුද්ගලයෙකුට පසුකර යාමෙන් පසු ‘ඔහුද ඡහිද් (දිව් පුදන්නා)ය’ යනුවෙන් පැවැසූහ. වහාම තබ්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ‘එසේ නොව, මම ඔහුට තරකාදියෙහි ඔහු වංචා කළ අඳුමක් සමග දුටුවමි’ යනු වෙන් පැවැසීය. පසුව තබ්තුමා ‘කත්තාබ්ගේ පුත්‍ර, ඔබ මිනි සුන් අතර ගොස් “විශ්වාස වන්නයින් හැර

අත් කවරෙක් හෝ ස්වර්ගයට පිවිසීමට තොහාක” යැයි මහුන්ට දැනුම් දෙන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. (ඒ අනුව) මා මිනිසුන් අතර ගොස් ‘දැන ගන්න විශ්වාස වන්නයිත් හැර අත් කවරෙක් හෝ ස්වර්ගයට පිවිසීමට තොහාක’ යැයි දැනුම් දුන්නෙමි. (මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම වැදගත් දැනුම් දීම මගින් උමර් (රලි) තුමාගේ විශේෂත්වය සනාථවේ. මිනිසුන්ට පලදායක වන්නේ නම්, වගකීමෙන් තිදහස්වීම වෙනුවෙන්ද, (මිනිසුන් ඵරෙහිවීමට තොහාකි තරමට) සාධක සනාථ කිරීම සඳහාද මිනිසුන් ගෙන් අඤාතකම ඉවත් කිරීම සඳහාද ප්‍රයෝජමත් ඤානය පිළිබඳව ප්‍රසිද්ධියෙන් දැනුම් දීම අනිවාර්ය වේ. ආගමික විද්වතෙක් ප්‍රථමයෙන් මූලික දැනුම හා වැදගත් කරුණු වටහා දිය යුතුයි.

34-අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨමත් ක්‍රියාව කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසන ලදී. එයට එතුමා ‘අල්ලාහ්ව හා මහුගේ දුතයාව විශ්වාස කිරීමකි’ යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසූ කළ එතුමා ‘අල්ලාහ්ගේ මාවතෙහි පිහාද් කිරීමකි’ යැයි පැවැසීය. පසුව කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසූ කළ

එතුමා ‘පිළිගත් හප් කර්තව්‍යයෙකි’ යනුවෙන් පැවැසීය. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ර්මානය එකී වර්ගයෙහි උස් පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. විශ්වාසීන්ගේ ක්‍රියාවන් අතරද උස් පහත් තත්ත්වය පවතින තේය. මුර්පියියා යනු පිරිස ර්මානයෙන් ක්‍රියාවන් ඉවත් කළ බැවින් මවුන් මෙහි හෙළා දැක ඇත. ප්‍රශ්න කරත් තත්ගේ විවිධත්වය අනුව පිළිතුරුද විවිධත්වයෙන් පවතී. අල්ලාහ්ව හා මහුගේ දුකයාව විශ්වාස කිරීමෙන් පසු හැර කිසියම් ක්‍රියාවක් හෝ පිළිගනු නොලැබේ. අල්ලාහ්ගේ මාවතයෙහි පිහාද කිරීම උතුම් ක්‍රියාවක්වන අතර, අල්ලාහ් කරා ගොවීමටද අයත් උතුම් මාර්ගයෙකි. ක්‍රියාවන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨමත් ක්‍රියාව පාපයන් මිශ්‍රණය නොවූ හප් කර්තව්‍ය යකි. ආගමික විද්වතුන්ගෙන් (මවුන් අප්‍රියවන තරම්) අධික වශයෙන් තොරව දැනුම් ඥානය පිළිබඳව තැවත තැවත විමසිය යුතුයි.

රිමාතයේ ගුණාංග හා කළකුණු

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

බෙලාගේ මුහුණු නැගෙනහිර හෝ බස්නාහිර දෙසට හැරවීමෙන් (පමණක්) යහකම් කළ බවට නොසැලකේ. නමුදු, යහකම් (අල්බිර්) වන්නයා කවරෙකු නම්, අල්ලාහ් ගැනද, අවසාන දිනය ගැනද, දේව දූතයන් ගැනද, දේව ග්‍රන්ථයන් ගැනද වක්තාවරුන් ගැනද විශ්වාස කරන්නන්ය. (තවද) තමාගේ ධනය ප්‍රියභාවයෙන් සිය පවුල් ඥාතීන්ටද, අනාථයන්ටද, දිලීන්දන්ටද, මගීන්ටද, සිහන්තන්ටද හා වහ ලුන් නිදහස් කිරීමටද ලබා දෙන්නන්ය. (එසේම) සලාතය (නිසි පරිදි) ඉටුකර, සකාතය ගෙවා, පොරොන්දුවක් ලබා දුන්නේ නම්, එය (නිසි ලෙස) ඉටුකර, (සාගතයෙන් ඇති වන) අසිරිථාවෙහිද, (රෝගය වැනි) දුෂ්කරථාවෙහිද සහ යුද්ධය කරන අවස්ථාවෙහිද ඉවසීමෙන් සිටින්නන්ය. සැබෑ සත්‍ය වන්නයින් මවුන්මය. තවද, සැබෑ බිය භක්තිකයින්ද මවුන්මය. (අල්කුර්ආන්-2:177)

තියතවශයෙන්ම, විශ්වාසවන්නයින් ජයග්‍රහණය කළහ. මවුහු කවුරුන් නම්, මවුන් තම සලාතයෙහි නිශ්කලංක යෙන් සිටිති. අතවශ්‍ය දෙයින් වැළකී සිටිති. සකාතය (නිසි ලෙස) ගෙවති. තම රහස් පෙදෙස ආරක්ෂාකර ගනිති. එතමුන්, තම බිරියන්

හෝ නම දකුණු අත හිමිකරගත් (වහලු) ස්ත්‍රීන් හැර. (මවුන් හා සමග ආශ්වාදයෙහි යෙදී මෙන්) මවුහු සැබැවින්ම, තිත්දාවට නොලක්වෙති. නමුත්, කවරෙක් මෙයටත් අමතරව (වෙනත් මාර්ග) සොයන්නේද, මවුහු සීමා ඉක්මවා යන්නන්ය. නවද, මවුහු තමන් වෙත (විශ්වාසය සඳහා) භාර කරනලද දේ හා තමන් ලබා දුන් පොරොන්දු රැකවලදී ආරක්ෂා කරති. එසේම, මවුහු නම සලාතයන් තිසි පරිදි රැකවලදී ඉටු කරති. ෆිර්දවස් නැමැති ස්වර්ගය ලබා ගන්නා හිමිකරුවන් මවුන්මය. මවුහු එහි සදාකාලිකව රැඳී සිටිති.

(අල්කුර්ආන්-23:1-11)

35-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ර්මානය (විශ්වාසය) හැත්තැවටත් වඩා අධික කොටස් වලින් සමන්විතකි. ඒවා අතර ඉමහත් විශේෂ කොටස ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ් (වන්දනාමාතෘ කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැත) වේ. ඒවා අතර ඉතා පහත් කොටස මාර්ගයෙහි (ගමන් කරන මගින්ට) අවහිරව පවතින දෙය ඉවත් කිරීමකි. ලැප්පාවීමද විශ්වාස යෙහි කොටසකි. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ර්මාන්ති කොටස් හා වර්ග පිළිබඳව පැහැදිලිකර ඇති අතර, ර්මානය උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන්ද පවතින බවද සඳහන් වේ. ර්මානයේ ඉතා වැදගත්, ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨමත් හා ඉතා උතුම් දෙය ලාඉලාහ ඉල්ලේලාන් වේ. කුසල් ක්‍රියාවන් ර්මානයට අදාල එකකි. ර්මානය උස් හා පහත් තත්ත්ව යෙන් හා වර්ග කිපයකින් පවතින බැවින් එය සමහරවිට වැඩිවේ. තවත් සමහරවිට අඩුවේ.

මාර්ගයෙහි මගීන්ට අවහිරව පවතින දෙය ඉවත් කිරීම ඇතුලු කිසියම් කුසලක් හෝ සුළු ලෙස නොසිතිය යුතුයි. කිසියම් කුසල් ක්‍රියාවක් හෝ ඒකදේවත්වයෙන් තොරව පරි පූර්ණව නොපවතී.

36-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු අබිබාස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාන්ව ස්වාමියා ලෙසද, ඉස්ලාමය ජීවන මග ලෙසද, මුහම්මදු (සල්) තුමාව අල්ලාන්ගේ දුතයා ලෙසද පිළිගන්නේද ඔහු ර්මානයේ ආශ්වාදය රස වින්දේය. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් ප්‍රඥා ඥානයෙන් වටහා ගැනීමට හැකිවන දේ මගින් තේරුම් කළ යුතුය. ඉස්ලාම් දහමිහි මූලික කරුණු තුනකි. ඒවා අල්ලාහ්ව ස්වාමියා ලෙසද, ඉස්ලාමය ජීවන මග ලෙසද සහ නබිතුමාව අල්ලාහ්ගේ දූතයා ලෙසද පිළි ගැනීමකි. විශ්වාසීන් මෙම මූලික කරුණු පිළිබඳව උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් සිටිති. දේව විශ්වාසය ගැන තෘප්ති වීම හදවතෙන් කරන ක්‍රියාවකි. මිනිසා කොපමණ තරම් ඒකදේවත්වය සනාථකර ර්මානය පවිත්‍ර කරන්නේද එතරම් මහුට ර්මානයේ ආශ්වාදය රස විඳීමට හැකි වේ.

37-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් හෝ මන ගුණාග තුනක් පවතින්නේද, මහු එමගින් ර්මාන්හි ආශ්වාදය ලබාගනී. (ඒවා) මහුට අල්ලාහ් හා මහුගේ දූතවරයා අත් කිසිවෙකුටත් වඩා ප්‍රියවීම, මහු කෙනෙකුට අල්ලාහ් වෙනුවෙන්ම ප්‍රිය කිරීම හා මහුව ගිත් තෙහි විසිකිරීම අප්‍රියකරන සේම තැවන (ආගම අනභාර) කුෆරය කරා යාමද අප්‍රිය කිරීම වේ.

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ර්මානයට ආශ්වාදයක් ඇති බව සනාථවේ. ර්මානය පරි පූර්ණ කළ අය එම ආශ්වාදය ලබා ගනී. අල්ලාහ්ව

හා මහු ගේ දුකයාව ප්‍රිය කිරීමද, අන් සෑමව වඩා මෙම දෙදෙනා කෙරෙහි ප්‍රිය කිරීමට ප්‍රමුඛතාවය ලබා දීමද අනිවාර්ය වේ. අල්ලාහ්ව ප්‍රිය කිරීමෙහි මහුගේ දුකයාව ප්‍රිය කිරීමද ඇතු ලත් වේ. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ප්‍රිය කිරීම ඊමානයේ අංගයක් වන අතර, අවිශ්වාසීන් අප්‍රිය කිරීමද ඊමානයේ අංගයක් බව පැහැදිලි වේ.

කුෆරය (අවිශ්වාසය) හා කාෆිර්වරුන් (අවිශ්වාසීන්)ගේ ක්‍රියාවන් අප්‍රිය කළ යුතුයි. එසේම, ඉස්ලාමයෙන් පිටමත් වීම හා නැවත කුෆරය කරා යාම අප්‍රිය කළ යුතුයි. මෙහි අල්ලාහ් හා මහුගේ දුකයාව හැර අන් අය ප්‍රිය කිරීම තහ නම් බව පැහැදිලිකර ඇත. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(මී : නබී) මබ පවසන්න. මබලාගේ පියවරුන්, මබලා ගේ දරුවන්, මබලාගේ සහෝදරයන්, මබලාගේ බිරියන්, මබලාගේ ජෙනිත්, මබලා උපයා ගත් සම්පත්, අලාහ සිදු වේ දැයි මබලා බියට පත්වන මබලාගේ වෙළඳාම සහ මබ ලාට ප්‍රියවූ මබලාගේ නිවැස් යනාදීන් අල්ලාහ් හා මහුගේ දුකයාව වඩාද, මහුගේ මාවනෙහි ජිහාද් කිරීමට වඩාද මබ ලාට ප්‍රියවන්නේ නම්, අල්ලාහ් තම නින්දාව (දඩුවම) ගෙන ඒම කෙරෙහි මබලා අපේක්ෂා කරමින් සිටින්න. අල්ලාහ් නපුරු මිනිසුන්ට යහමග නොපෙන්වයි.

(අල්කුර්ආන්-9:24)

38- ජාති රීති අභිදායක (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, ඊමාන්හි ශ්‍රේෂ්ඨමත් කරුණු කුමක්ද ? යැයි තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් (එතු මාගේ ශ්‍රාවකරුවන්) විමසූ කළ, එතුමා ‘ඉවසීම හා කමා කිරීම අත්තර්ගත ඊමානයකි’ යනුවෙන් පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : ඉබ්නු අබී ෂයිබා)

තඹි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

වැදගත් කරුණු හා ශ්‍රේෂ්ඨමත් ගුණාංග මගින් ඊමානය පැහැදිලිකර ඇත. ඒවා ඉවසීම හා කමා කිරීම වේ. මන්ද යත්, ඉවසීම ඊමානයේ හිසකි. මිනිසා අණ කළ අතී දේ ඉටු කරන්නේද වළක්වා අතී දෙයින් වැළකී සිටින්නේද දෙවෙය කෙරෙහි ඉවසා සිටින්නේද එමගිනි. අල්ලාහ්ගෙන් ලැබෙන කුලිය කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමද, මහුගේ උතුම්වූ පොරොත්දුව කෙරෙහි හදවත තෘප්තිවීමද කමා කිරීමෙහි අත්තර්ගතවේ. එසේම ඊමාන්හි විශ්වාසයත්, ක්‍රියාවත් හා ගුණාංගයත් අත්තර්ගත වේ.

39- අබු උමාමා (රලි) තුමා තඹි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් තඹි මුහම්මදු (සල්) තුමා අමතා ‘අල්ලාහ් ගේ දුතයාණෙනි, ඊමාන් යනු කුමක්ද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට එතුමා ‘මබේ කුසල් ක්‍රියාවන්

මෙයට ප්‍රීතියද, මෙහි අකුසල් ක්‍රියාවන් මෙයට කණගාටුවද ඇති කළේ නම්, මෙහි සැබෑ විශ්වාස (ර්මාන්)වන්තයාය' යැයි පැවැසිය. 'අල්ලාහ් ගේ දුතයාණෙනි, පාපය යනු කුමක්ද?' යනුවෙන් මහු නැවත විමසීය. එකළ තබ්තුමා 'මෙහි හදවතෙහි (වැරද්ද නිවැරද්ද යැයි) වලංගු කරන දෙය (පාපය එයමවෙ) අත් අරින්න' යැයි පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

විශ්වාස වන්තයා කරන කුසල් ක්‍රියාවන් මහුහට සතුට ගෙන දෙයි. මහු කිකරුවීම මහුට ප්‍රීතිය ඇති කරයි. මහු කරන පාපයන් මහුට කණගාටුව ඇති කරයි. මුනාෆික් හෙවත් අවස්ථාවාදියා හා නපුරු මිනිසා මෙයට වෙනස්ය. කිකරුවීම මහුට ප්‍රීතිය ඇති නොකරන අතර, මහුට එකී සතුට නොහැරේ. පාපයන් මහුට කණගාටු ඇති නොකරන අතර, මහුට එකී තිත්ත භාවයද නොහැරේ. කළු කුසල් ක්‍රියාවන් ගැන සතුටුවීම කුලිය ගුණ කරයි. සිදුවූ අකුසල් ක්‍රියාවන් ගැන කණගාටුවීම දඩුවම ලිහිල් කරයි. තියනව, සැබෑ විශ්වාස වන්තයා වෙත තම විශ්වාසයෙහි ප්‍රමාණය දැන ගැනීමේ හදවත්මය උරගලක් ඇත්තේය.

40-තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ආලෝකයෙන් උබයිද් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබෑ විශ්වාස වන්නයා කවරෙක් බව මා මතලාව දැනුම් දෙන්නද ? මිනිසුන්ගේ ප්‍රාණයන්ට සහ ධනයට කවරෙක් රුකවරණය ලබා දෙන්නේද, (විශ්වාස වන්නයා) මහුමය. කවරෙකුගේ දිවෙත් හා අතින් මිනිසුන් රුකවරණය ලබන් තේද, මුස්ලිම්වරයා මහුමය. කවරෙක් අල්ලාහ්ට කිකරුවී මෙහි නම හදවත සමග සටන් කරන්නේද, මුජාහිද් වරයා (සටන් කාමියා) මහුමය. කවරෙක් පාපයන් සහ අකුසල් ක්‍රියාවන් අප්‍රිය කරන්නේද, මුහාජිර් වරයා මහුමය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

තබී මුහම්මදු (සල්) තුමා විශ්වාසියෙකු ව මහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨ මත් ලකෂණ හා උතුම් ගුණාංග මගින් විග්‍රහ කළේය. එම විශ්වාසියා මිනිසුන්ට හිරිහැර නොකරයි. මිනිසුන් මහුගේ හානියෙන් රුකවරණය ලබා මහු මගින් සැනසුම් ලබති. මවුන්ගේ ප්‍රාණය සහ ධනය මහුගෙන් ආරක්ෂා වේ. තබී නායක තුමා මුහාජිර් වරයාව හිජ්රතයේ වැදගත් කරුණක් මගින් විවරණය කළේය. එම කරුණු පාපයෙන් සිට වහාම ඉවත් වීම, පාපයන් අප්‍රියකර, ඒවාහි නැවත නොයෙදීම හා සැඟවන කරුණු දැන සිටින අල්ලාහ් වෙත පවිත්‍ර වෙනතා වෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම වේ.

41-සුඛයාන් බිත් අඛදුල්ලාන් (රලි) තුමා නබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා නබි මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාන්ගේ දුනියා ණෙති, මබතුමාගෙන් පසු අත් කවරෙකුගෙන් හෝ මා විම සිය නොයුතු වදනක් මට කියා දෙන්න’ යැයි විමසිමි. එයට එතුමා ‘අල්ලාන් කෙරෙහි විශ්වාස කළෙමි’ යනුවෙන් පවසා, පසුව ඒ කෙරෙහි ස්ථීරතාවයෙන් සිටින්න’ යැයි පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම වදන ආගම පිළිබඳ සාරාංශයක් සහ ආගමෙහි කරුණු සියල්ල එක් රැස්කරන එකකි. මෙකී තේරුම විශ් වාසයෙන්ද, ක්‍රියාවෙන්ද ප්‍රකාශයෙන්ද පිළිගැනීම හා මෙම උතුම්වූ මගෙහි ස්ථීර භාවයෙන් සිටීමකි. එනම්, එහි සදා කාලිකව හා අඛණ්ඩව සිටීමකි. ‘අල්ලාන් කෙරෙහි විශ්වාස කළෙමි’ (ආමන්තු බිල්ලාන්) යන වදන අල්ලාන්ගේ මවා පාලනය කරන බලය, මහුගේ දේවය බලය, මහුගේ නම් සහ ගුණාංග, මහු මහුගේ ධර්ම ග්‍රන්ථවල පහළ කළ දේ හා මහුගේ රසුල් (දුන)වරුන් ගෙන ආ දේ විශ්වාස කිරීමද අන්තර්ගතව පවතී. ‘ස්ථීර භාවයෙන් සිටින්න’ යන වචන යෙහි තේරුම ආගමානුකූල

කරුණු නිසියාකාරව හා අලං කාරණව ඉටුකිරීමවෙ. මෙය ආගමෙහි පරිපූර්ණතාවයකි.

42-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කෙතෙක් තම පියා, දරුවා හා අන් සෑම දෙනාට වඩා මා කෙරෙහි ප්‍රිය කරන තෙක් මබලාගෙන් කවරෙක් හෝ (සැබෑ) විශ්වාස වන්තයා විය නොහැක. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම වදන නබිතුමාගේ ශ්‍රවකරුවන් අමතා ප්‍රකාශකර ඇතත්, සමාජයේ සෑම දෙනාට මෙය වලංගුවෙ. ප්‍රිය කිරීම හා අප්‍රිය කිරීම හදවත පිලිබඳ ක්‍රියාවක් වන අතර, එය ආගමේ කරුණක්ද වෙ. විශ්වාස වන්තයින් අතර මවුන්ගේ විශ්වාසයෙහි උස් පහත් තත්ත්වයක් පවතී. ඊමානය සම භරවිට වැඩිවෙ තවත් සමභරවිට අඩුවෙ. නබිතායන තුමාව ප්‍රිය කිරීම එතුමාගේ සමාජයට අනිවාර්ය වෙ. නබිතායක තුමා කෙරෙහි ආදරය කිරීම ආගමෙහි අනුගමනය කළ යුතු බලවත් කරුණකි. නබිතායක තුමාට දක්වන ආදරයට වඩා පියා, දරුවන් සහ අන් අයට දක්වන ආදරයට ප්‍රමුඛ තාවය ලබා දීම තහනමය.

43-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අතස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේ මෙසේය.

තමාට ප්‍රිය කරන දේම තම සහෝදරයා කෙරෙහිද ප්‍රිය කරන තෙක් ඔබලාගෙන් කවරෙක් හෝ (සැබෑ) විශ්වාස වන්නයෙකු විය නොහැක.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

හදවන පිළිබඳ ක්‍රියාවන්ද ර්ලානයෙහි අන්තර්ගත වේ. මිනිසුන් අතර මෙහි උස් පහත් තත්ත්වයක් පවතී. මුස්ලිම් වරයා තමාට යහපතක් අපේක්ෂා කරන සේම තම සහෝදර මුස්ලිම් වරයාටද එය ආපේක්ෂා කිරීම, තමා දෙයක් අප්‍රිය කරන සේම මහුටද එය අප්‍රිය කිරීම මහුට සිය සහෝදරයා කෙරෙහි පවතින වගකීමකි.

මුස්ලිම් වරුන් රුවරීම හෝ ඔවුන්හට වංචා කිරීම හෝ නොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, මෙය විශ්වාසීන්ගේ ගුණාංග නොවන්නේය. වන්දනාමානවල යෙදෙන කළ ර්ලානය වැඩි වේ. පාප හා වැරදි ක්‍රියාවල යෙදෙන කළ එය අඩුවේ.

ර්මාන්‍ය අඩුවීම හා වැඩිවීම

44-තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් හත්ලලා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මාගේ ප්‍රාණය කවරෙකුගේ අතෙහි පවතින්නේද, මහු මත දිවුරා කියමි. මබලා මා සමග සිටිනවිට කුමණ තත්ත්ව යෙහි සිටින්නේද, එවන් තත්ත්වයෙහි සහ අල්ලාහ්ව සිහි කිරීමෙහි ස්ථිරතාවයෙන් සිටින්නේනම්, මබලාගේ නින්දෙහි සහ (මබලා ගමන් කරන) මගෙහි දේව දුනවරුන් මබලා සමග අත්වැල් බැඳ ගනිති. එනමුත්, අහෝ හත්ලලා, සුළ වෙලාවක් අල්ලාහ්ව සිහි කිරීමෙන්ද, තවත් සුළ වෙලාවක් ලොකික කාර්යවලද තිරතවන්න. (තුන් වතාවක් පැවසිය)

(මුලාශ්‍රය : මුසලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

විශ්වාසීන්ගේ තත්ත්වය විවිධාකාරයෙන් පවතී. සමහර විට මවුන්ට සුළ වශයෙන් හෝ තොසැළකිලිකම් ඇතිවේ. තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ සහාභාවරු (මිතුරු)න් එතුමාගේ සහායෙහි සිටින කළ මවුන්ගේ තත්ත්වය උතුම් තත්වයෙන් පවතී. මිනිසා මත පවතින අහංකාරකම ඉවත් වීම, මහුගේ වහලුත්වය ස්ථිරවීම සහ මහු තම ස්වාමියා

ගෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම සඳහා මහු පාපයෙහි යෙදීම මහුට අනිවාර්යවූ එකක් සේ පවතින බව මෙහි සඳහන්වේ. නිර්මාතයන් මැවීමද, ඒවා විනාශ කිරීමද අල්ලාහ්ට පහසු කාර්යයකි. යහපත්ශීල විශ්වාස වන්නයින් සමහර අවස්ථා වල මලක්වරුන්ව දකිති. සමහර අවස්ථාවල මවුන් සමග අතට අතදී ආචාර කරති. මෙවන් සිදුවීම් සමහර යහපත් ශීල විශ්වාස වන්නයින්ට සිදුවී ඇත්තේය. මලක්වරුන් යහ පත් ශීලයන්ගේ නිවැස්හි මවුන්ව මුණ ගසති.

45-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අඛිදුල් ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අඳුම් දිරාපත්වන සේ මබලාගෙන් කෙනෙකුගේ හදව තෙහි ර්මානයද දිරාපත් වේ. එබැවින්, මබලාගේ හදවතෙහි ර්මානය අළුත් කරවන මෙන් අල්ලාහ්ගෙන් අයදින්න. (මුලාශ්‍රය : තබරානි)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පාපයක යෙදීමෙන් මිනිසාගේ ර්මානය දුර්ලකමට පත් වේ. (අල්ලාහ් පිලිබද සිතුවිල්ල කෙරෙහි) තොසැළකිලිමත් වීමෙන් එය හදවතෙහි දිරාපත් වේ. රෙදි අළුත් කරන සේ ර්මානයද අල්ලාහ්ව සිහි කිරීම, ප්‍රාර්ථනා කිරීම, කුර්ආනය පාරායනා කිරීම සහ පොදුවෙන් කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම යනාදීන් මගින්

අළුත් කළ යුතුයි. එසේම, මිනිසා ඊමානය වැඩි කරන මෙන්ද, එහි ස්ථිරථාවයෙන් හා අඛණ්ඩව සිටි මට පිහිටවන මෙන්ද අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි.

46-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරො (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් දුරාවාරයෙහි යෙදෙන කළි මහුගෙන් ඊමා නය පිටත්වී (මහුට උඩින්) වළාකුලු සේ පවතී. පසුව මහු (අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර) එයින් නිදහස් වූයේ නම්, එම ඊමානය මහු වෙත ආපසු පැමිණේ. (මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පාපයන්හි විපාකයන් පිළිබඳව පැහැදිලිකර ඇත. එය ඊමානයේ පරිපූර්ණභාවය අවදානමට එහි උණනාවයක් ඇති කරයි. සැබැවින්ම, සමහර අවස්ථාවල ඊමානය මිනිසාගෙන් ඉවත් වේ. පාපයන්හි යෙදීමෙන් ඊමානයට කිසියම් බාධා වක් හෝ සිදු නොවන බව පවසන මුර්ජිඩියා පිරිසගේ මතය මෙහි ප්‍රතික්ෂේපකර ඇත. අහ්ලුස් සුන්නත් වල්ජමා අත් (නබිතුමාගේ ජීවන සැලැස්ම තිරසාර ලෙස පිළිගෙන අනුගමනය කරන්නන්) හි ප්‍රතිපත්තිය අනුව ඊමානය අවස්ථාවන් අනුව අඩු හා වැඩිවේ.

ප්‍රඥා ඥානය මගින් මිනිසුන් වටහාගත හැකි කරුණු මගින් උදාහරණ කළ යුතුය. දුරාවාරය පාපයන් අතර ඉම හත් නින්දිත ක්‍රියාවකි. මිනිසා තමාගේ ඊමානය මහුගෙන් ඉවත්වී යාම කෙරෙහි අවවාදයෙන් හා අවධානයෙන් සිටිය යුතුය. එය පාප ක්‍රියාවන්ගෙන් වැළකී සිටීමෙන් හා පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් කළ හැක.

47-තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබුහුරෙරො (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දුරාවාරය කරන්නා දුරාවාරයෙහි යෙදෙන කළ විශ්වාසි යෙකු ලෙස නොසිටී. මත්පැන් පානය කරන්නා එය පානය කරනවිට විශ්වාසියෙකු ලෙස නොසිටී. සොරකම් කරන්නා සොරකම් කරනවිට විශ්වාසියෙකු ලෙස නොසිටී. මිනිසුන් ඉදිරියෙහි වටිනා සම්පත් මංකොල්ල කන්නා එය කරනවිට විශ්වාසියෙකු ලෙස නොසිටී. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මහා පාප ක්‍රියාවන් පරිපූර්ණ ඊමානයට හාත්පසින්ම වෙනස් එකකි. සත්‍යයෙන්ම, ඊමානය විශ්වාස වන්තයාව පාපයේ යෙදීමෙන් වළක්වයි. පාපයන් ඊමානයට බාධාවක් නොකරන බව පවසන මුර්ජියියා පිරිස මෙහි ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. මෙහි

මහා පාපයන්හි යෙදෙන්නන්ට දැඩි ලෙස අවවාදකර ඇත. පාපයන්හි මහා පාපයන් හා සුළු පාපයන් යන දෙකම අන්තර්ගතව පවතී.

ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාභි කොන්දේසි

48-අඛණ්ඩරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අපි නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වටකර එක් සහා වක හිදගෙන සිටියෙමු. අප සමග අඛණ්ඩරා (රලි) තුමා හා උමර් (රලි) තුමාද සිටියහ. එකළ නඛිතායක තුමා අප අත රිත් නැගිටිට පිටත්විය. බොහෝ වෙලාවක් ගතවුවද එතුමා ආපසු නොපැමිණියේය. එතුමාට සතුරන්ගෙන් කුමක් හෝ කරදරයක් සිදුවී ඇති දැයි අපි බියට පත්වීමු. වහාම අපි එතැනින් නැගිටිටෙමු. ප්‍රථමයෙන් බියට පත්වූයේ මමය. මා එතුමාව සොයාගෙන ගියෙමි. අවසාන වශයෙන් බණ්ණ නප් ජාර් ගෝත්‍රයේ අත්සාර්වරුන්ට අයත් වන්නකට පැමිණීමි. එහි (අනුච්චිට) කිසියම් දොරටුවක් ඇත්තේ දැයි සොයා බැලුවද කිසිවක් නොදුටුමි. පිටත පිහිටා ඇති එක් මුදක සිට වන්න දෙසට දුවන දිය ඇලක් දුටුමි. කපටි නරියෙකු සේ හැංගි හැංගි මා ඒ මාර්ගයෙන් ගොස් නඛිතායක තුමා වෙත ගියෙමි.

(මාව දුටු එතුමා) ආ : අඛණ්ඩරෙරාද ? යනුවෙන් විමසීය. මව බව කීමි. මොකද ප්‍රශ්නය ? යනුවෙන්

එතුමා විමසූ කළ මා ‘අප අතරෙහි සිටි ඔබතුමා (හදිසියෙන්ම) තැහිටට පිටත්වූයේය. බොහෝ වෙලාව ගතවුවද ඔබතුමා ආපසු පැමිණියේ නැත. සතුරන්ගෙන් ඔබතුමාට කුමක් හෝ සිදුවී ඇති දැයි අපි බියට පත්වීමු. ප්‍රථමයෙන් මම බියට පත්වූ හෙයින් කපටි තරියෙකු සේ හැංගි හැංගි මෙහි පැමිණීමි. මාගේ පිටුපස මිනිසුන් බලාගෙන සිටිති’ යනුවෙන් කීමි.

එකළ තඹනායක (සල්) තුමා ‘අහෝ අඛුහුරෙරො, යනු වෙන් අමතා එතුමාගේ සෙරෙප්පු දෙක මාහට ලබාදී, මේ දෙක රැගෙන ගොස් මෙම වත්තෙහි පිටත ‘වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් හෝ නොමැති බව හදවතෙහි ස්ථිර භාවයෙන් සාකෂි දරන කව රෙකු මඟට හමුවන්නේද මහුට ස්වර්ගයෙකි යන සුභාසිංසනය පනත්ත’ යනුවෙන් පැවැසීය.

පසුව මට ප්‍රථමයෙන් මුණගැසුනේ උමර් (රලි) තුමාය. ඔහු මාගෙන් ‘අහෝ අඛුහුරෙරො, මොකද මේ සෙරෙප්පු දෙක ? යනුවෙන් විමසීය. එකළ මම ‘මේවා තඹනායක තුමාගේ සෙරෙප්පු දෙකකි. ‘හදවතෙහි ස්ථිරභාවයෙන් වන් දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසි වෙක් හෝ නොමැති බව සාකෂි දරන කවරෙකුව හමුවත් තේද මහුට ස්වර්ගයෙකි යන සුභාසිංසනය කරන මෙන් එතුමා මේවා දෙක දී මාව එවවෙය’ යනුවෙන් කීය. වහාම

උමර් (රලි) තුමා මාගේ පපුවට ඔහුගේ අතින් පහරයක් දුන්නේය. එවිගස මා පිටුපසින් බිමට වැටුනෙමි. ඔහු ‘අහෝ අබ්‍රහුරෙරො, ආපසු හැරී යන්න’ යනුවෙන් ඔහු කී බැවින්, මම ආපසු නබිතායක තුමා හමුවට ඉකි ගසා අඩාගෙන ගියෙමි. උමර් (රලි) තුමාද මාගේ පිටුපසින් ලුහු බැඳමින් පැමිණිය.

(මා දුටු) නබිතායක තුමා ‘අහෝ අබ්‍රහුරෙරො, ඔබට චුනේ කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසීය. එකළ මා ‘මම උමර් (රලි) තුමාව මුණගැසීමි. ඔබතුමා මාහට පවසා එවූ කරුණ ඔහුට කීමි. වහාම ඔහු මාගේ පපුවට පහර දුන්නේය. මා පිටුපසට වැටුනෙමි’ යනුවෙන් කීවෙමි. එකළ නබිතුමා මාව ආපසු යන මෙන් අණ කළේය.

පසුව එතුමා ‘අහෝ උමර්, ඔබ මෙසේ හැසිරීමට තුඩුදුන් හේතුව කුමක්ද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට උමර් (රලි) තුමා ‘අල්ලාහ්ගේ දුනයාණෙනි, මාගේ මව හා පියා ඔබතුමාට පූජා කර කියමි. වන්දනාමාතය කිරීමට සුදුසු ස්වමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් හෝ නොමැති බව හදවතින් ස්ථිරභාවයෙන් සාකෂි දරන කවරෙක් ඔබ හමුවන්නේද, ඔහුට ස්වර්ගයකි යන සුභාසිංසනය කරන මෙන් ඔබතුමාද අබ්‍රහුරෙරොට ඔබතුමාගේ සෙරෙප්පු දෙකත් දී එවවේ ? යනුවෙන් විමසීය. එයට නබිතායක තුමා ‘ඔව් එසේමයි’ යනුවෙන් පැවසීය.

එයට උමර් (රලි) තුමා ‘එසේ නොකරන්න. මිනිසුන් එය විශ්වාස කරමින් කුසල් ක්‍රියාවන්හි නොයෙදූ සිටීමට හැකි බව මම බියවෙමි’ යනුවෙන් කියයි. එයට සවන් දුන් තබිතුමා ‘මවුන් (කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට) අත්හරින්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. (මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

එක් පුවතක් විශ්වාස කිරීම සඳහා සම්කුණක් වශයෙන් කිසියම් දෙයක් හෝ ලබාදී එවීමට හැක. සතුටුදායක පුවතක් සෑමම පොදුවෙන් දැනුම් දිය යුතුය. සමහර මිනිසුන්ට ප්‍රශ්නයක් ඇතිවෙදැයි බිය නොවන්නේනම්, දැනුම් ජානය සෑමම ව්‍යාප්ත කළ හැක. උමර් (රලි) තුමා අබුහුරෙරාගේ පුවත දැනුම් දීමට ඉඩ නොදී මහුව හරවා එවුවේය. ‘මිනිසුන් එම පුවත පිළිගෙන කුසල් ක්‍රියාවන්හි නොයෙදූ සිටී දැයි තමා බියවන බව උමර් (රලි) තුමා තබිතායක මුහම් මදු (සල්) තුමාට කියයි. එය තබිතුමා පිළිගත්තේය.

49-තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

වන්දනාමාන කිරීමට සුදුසු ස්වෘමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොමැති බවත්, මා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාකෂි දරා, ඒවා කෙරෙහි කිසියම් සැක

කිරීමකින් තොරව සිටීමක් කවරෙක් හෝ අල්ලාහ්ව බැහැ දකින්නේද, මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.

(මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පුද්ගලයෙක් අල්ලාහ් හා මහුගේ දුතයා පිළිබඳ සාකච්ඡා දෙකම එකට ප්‍රකාශ කළ යුතු බව සනාථවේ. ඒවා දෙකම එකට එකක් අවශ්‍යව පවතී. එවායින් එකක් අනෙකෙන් තොරව පරිපූර්ණයට ගොපත්වේ. මේවා දෙකම කෙරෙහි සාකච්ඡා දරන්නාට ඒවා දෙකම පිළිබඳ ස්ථිරතාවයක් අවශ්‍ය වේ. මන්දයත්, මෙම සාකච්ඡා දෙක කෙරෙහි සැක කිරීම එම සාකච්ඡා දෙකම නිශ්චල කරයි. ඒකදේවවාදීන්ගේ රුදුම ස්ථා නය ස්වර්ගය වේ.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් කෙරෙහි ස්ථිර භාවයෙන් පිළිගත් අය එකී අරමුණ කරා ක්‍රියා කළ යුතුයි. හදවතෙන් කරන විශ්වාසය කුසල් ක්‍රියාවකි. ඒකදේවත්ව සාකච්ඡා, ප්‍රකාශ කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන අතර, ඒ අනුව ක්‍රියාවන් හිදී යෙදිය යුතුයි.

50-අබු මුසා අල් අෂ්අරි (රලි) තුමා තඹ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මම තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා හමුවට පැමිණීමි. මා සමග මාගේ සමාජයේ පිරිසක්ද සිටියහ. එකළ එතුමා (අප අමතා) ‘මබලා සතුවන්න. මබලාට පසුව සිටින අයට මෙම සුභාසිංසනය දැනුම් දෙන්න.

කවරෙක් වන්දනාමාන කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව සත්‍යභාවයෙන් සාකඡ්ඡි දරන්නේද, මහු ස්වර්ග යට පිවිසේ' යනුවෙන් පැවැසිය.

පසුව මිනිසුන්ට සුභාසිංසනය කිරීම සඳහා නබිතායක තුමාගෙන් සිට අපි පිටත්වූයෙමු. අපි (මගෙහි) උමර් (රලි) තුමාව මුණ ගැසුනෙමු. මහු අපව නබිතායක තුමා වෙත තැවත කැඳවාගෙන ගියේය. පසුව මහු නබිතායක තුමාව අමතා 'අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, එසේනම්, මිනිසුන් (මෙය විශ්වාස කර) කුසල් ක්‍රියාවන්හි නොයෙදීමත් සිටිති' යනු වෙන් කිය. එයට නබිතායක තුමා කිසිවක් හෝ නොපවසා නිශ්ශබ්දව සිටියේය. (මුලාශ්‍රය : අන්මද්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරැණු

හදවතට ප්‍රියවන කාර්යයන් ගැන මිනිසුන්ට සුභාසිංසනය කළ හැක. ඒවා අතර පවිත්‍ර ඒකදේව වාදීන්ට ස්වර්ග යෙහි පිවිසීමේ භාග්‍යය ලැබෙන බව සුභාසිංසනය කිරීම උතුම්ය.

කවරෙක් ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යන වදන තමාගේ හද වනෙන් විශ්වාස කර, එය සත්‍ය ලෙසට ප්‍රකාශ කර, එය අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේතනාවෙන් හා එකී අර මුණ කරා ක්‍රියා කරන්නේද, මහුගේ ප්‍රකාශය මහුට පල ලබා දෙයි.

කවරෙක් මෙසේ ක්‍රියා කරන්නේද, මහුගේ රුදුම ස්ථා නය භාග්‍යයන් පිරී ස්වර්ගය. නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දුතයා බව සාකෂි දරන තෙක්, වන්දනා මාතය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් නොමැති බව දරන සාකෂිය පරිපූරණත්වයෙන් නොපවති. ක්‍රියාවන් අතර උතුම් ක්‍රියාව මෙම (ඒක දේවත්ව) සාකෂි දැරීමකි. අල්ලාහ්ගේ දුතවරුන් මිනිසුන් කැඳවූයේ මෙම සාකෂිය කරාය.

51-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව උස්මාන් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් වන්දනාමාතයට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව දැන ගෙන සිටින කළ මරණයට පත්වෙන්නේද, මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙහි දැනීම යනුනේ අල්ලාහ්ගේ ඒකදේවත්වය, මහුගේ දිව්‍යමය භාවය සහ මහුගේ ඒකීයභාවය ස්ථිරව විශ්වාස කිරීම, එම විශ්වාසය පිරසිදු වෙනතාවෙන් පවතීම, මෙම ප්‍රකාශය සත්‍ය කිරීම හා මෙම සත්‍ය පදනම අනුව ක්‍රියා වෙහි යෙදීමකි. මෙය අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය ලබා ගැනීම හා මහුගේ ස්වර්ගයේ ලැගුම් ගැනීම සඳහාය. ලාඉලාහ ඉල්ලේ

ලාභ්‍ය යන මෙම වචනයෙහි ඇති බව ප්‍රකාශ කිරීම සහ නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම යන කරුණු දෙකක් අත්කරගතව පවතී. එනම්, වන්දනාමානය කිරීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව කීම නැති බව ප්‍රකාශ කිරීමක් ලෙසද, වන්දනාමාන බලයට සුදුස්සා අල්ලාහ් පමණක් බව කීම ඇති බව ප්‍රකාශ කිරීමක් ලෙසද පවතී.

ලාදුලාහ් ඉල්ලල්ලාහ් විශේෂත්වය

52-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබ් දුල්ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබැවින්ම, අල්ලාහ් පරලොව දිනයේ මගේ සමාජයෙන් කෙනෙකු ව නිර්මානයක් අන්රිත් රුගෙන එයි. පසුව මහුට සටහන් පත් අනු තවයක් දිගහැර පෙන්වයි. සෑම සටහන් පතක්ම බැල්මක (දුර) ප්‍රමාණයක පවතී. පසුව මහුගෙන් ‘මෙයින් කිසිවක් හෝ මඟ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ? (ක්‍රියා වත්) රුකවරණයෙන් සටහන් කරන මාගේ ලිපිකරුවන් මඟට අසාධාරණයක් කර ඇත්තේද ?’ යනුවෙන් විමසයි. ‘එසේ නොවේ ස්වාමිනි’ යැයි මහු කියයි. පසුව අල්ලාහ් ‘මඟ වෙත කිසියම් කාරණාවක් හෝ කුසලක් ඇත්තේද ?’ යැයි අසයි. එයට මහු නිගැස්සී කිසිවක් නොව ස්වාමිනි’ යනුවෙන් කියයි. වහාම

අල්ලාහ් ‘මව් අප වෙත මඟට එක් කුසලක් (පමණක්) ඇත්තේය. අද දින මඟට අසාධාරණය කරනු නොලැබේ’ යනුවෙන් පවසයි.

පසුව මහු වෙනුවෙන් එක් කාඩ් පතක් ගෙනෙහි ලැබේ. එහි ‘වන්දනාමානස කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොමැති බවත් තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා හා දුන්යා බවත් සාකෂි දරම්’ යන වදනක් සඳහන් වේ. එය ගෙනෙන ලෙස අල්ලාහ් පවසයි. එකළ එම පුද්ගලයා ‘මගේ ස්වාමිනි, මෙතරම සටහන් පත් තිබියදී මෙම කාඩ් පත කුමකටද ? යනුවෙන් අසයි. එකළ මහුට ‘මඟට කිසිදු අසාධාරණයක් කරනු නොලැබේ’ යනු වෙන් පවසා පසුව (තරාදියේ) එක් තට්ටුවක එම සටහන් පත්ද, අනෙක් තට්ටුවේ මෙම කාඩ් පතද තබනු ලැබේ. එකළ සටහන් පත්වල බර අඩුවෙන්ද කාඩ් එකේ බර වැඩි යෙත්ද පවතී. අසීමිත කරුණා වන්තයාවූද අපරිමිත ආදර වන්තයාවූද අල්ලාහ්ගේ නාමය සමග කිසියම් දෙයක් හෝ බරව නොපවතී.

(මූලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් උතුම්වූ වදනක් වන අතර, එය තරාදියේ බරව පවතින එකකි. මෙය ක්‍රියාවන් අතර බරවූ, කුසල් අතර මහත්වූ හා වැදුම් පිදුම්වල

ඉතා උතුම්වූ එකක් දවේ. කවරෙක් හෝ ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යන වදන පවිත්‍ර චේතනාවෙන් විශ්වාසකර, එය සත්‍ය භාවයෙන් ප්‍රකාශ කර, එය සත්‍ය බවට සනාථකර එකී පරමාර්ථය කරා ක්‍රියා කරන්නේද, මහුට එය පලදායක පවතී. මහුගේ පාපයන් කමා කරනු ලැබේ.

මෙම වදනෙහි අල්ලාහ්ගේ කරුණාව හා භාග්‍යයන් පිළි බදව සදහන්කර ඇත. මිනිසා තම ස්වාමියා ගැන හොඳ සිතුවිල්ලකින්ද, මහුගේ භාග්‍යයන් අපේක්ෂා කරමින්ද, මහු ගේ සමාව කෙරෙහි අවිශ්වාස නොකරමින්ද, මහුගේ දායා දයන් කෙරෙහි ආශා කරමින්ද සිටිය යුතුයි. මන්දයත්, මහු සමා වන්නයා හා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නයාය.

(පරලොව දිනයේ) සමහරුන් සාකෂීන් ඉදිරියෙහි ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් තම වහලුන්ට (ස්වල්ප වශයෙන් හෝ) අසාධාරණය කරන්නෙක් නොවේ. නියත වශයෙන්ම පරලොව දිනයෙහි කිසියම් පරිවර්තක යෙකු නොමැතිව අල්ලාහ් වහලුන්ගෙන් කෙළින්ම ප්‍රශ්න කරයි.

පරලොව දිනයේ මිනිසුන්ට ක්‍රියාවන් සටහන් කරනලද පුස්තකය ලබා දෙනු ලබන බවත්, කුසල් හා අකුසල් ක්‍රියා වත් සටහන් කරනු ලබන බවත් මෙම තබි වදනෙන් තහ වුරුවේ. ඒකදේවත්වයට ඉමහත් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයක් ඇති බවත් ක්‍රියාවන් සටහන් කරන

මෙක් (දුන) වරුන් සිටින බවත් විශ්වාස කළ යුතු බවත් කුසල් ක්‍රියාවන් අකුසල් ක්‍රියාවන් විනාශ කරන බවත් මෙම වදනෙහි අන්තර්ගත වේ.

53-උසාමා බිත් සෙයිද් (රලි) තුමා නබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා එක් සේනාවක් සමග අපව එවවෙය. අපි ජුහෙතා ගෝත්‍රයට අයත් හුරක්කාත් තැමැති පිරිසට උදෑසෙනම හදිසි පහරදීමක් කළේමු. එකළ මා කෙනෙකුට අල්ලා ගත්තෙමි. වහාම මහු ලාඉලාහ ඉල් ලල්ලාහ් යැයි කීවෙය. මා මහුව කොටා සාතනය කළේමි. එය මාගේ හදවතෙහි වෙදනාවක් ඇති කළේය.

එබැවින්, මා නබිතායක තුමා වෙත පැමිණ ඒ බව කීමි. එකළ නබිතායක තුමා ‘ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් යැයි ප්‍රකාශ කළ තැනැත්තාවද මබ සාතනය කළේ ? යනුවෙන් විමසීය. ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, මහු එසේ ප්‍රකාශ කළේ ආයුධ යට බියෙන්ය’ යනුවෙන් මම කීමි. එකළ නබිතායක තුමා ‘මහු ආයුධයට බියවී එසේ ප්‍රකාශ කළේද ? තැද්ද යන බව මබ මහුගේ හදවත විවෘතකර බැලුවේද ? යනුවෙන් ප්‍රශ්න කළේය. ‘ඒදින මම ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමට තිබූ තානේ’ යනුවෙන් මම ආශාවන තරමට එතුමා මාහට එසේ තැවන තැවන කීවෙය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නවී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරත් තේද, මහුගේ ප්‍රාණයට රුකවරණය ලැබේ. මහු පිළිබඳ කරුණු අල්ලාහ් සතුව පවතී. එය ප්‍රකාශ කළ නැතැත්තා රුකවරණය ලබයි. අවස්ථාවාදියා කාරිවරයාට වඩා දුෂ්ට යක් වුවද, මෙලොවෙහි කාරිවරයා සමග කටයුතු කරන සේ මහු සමග කටයුතු නොකළ යුතුයි. මන්ද යත්, මහු ඉස්ලාමය ප්‍රසිද්ධකර, කුෆරය (අවිස්වාසය) සඟවන්නේය.

කවරෙක් පවිත්‍ර චේතනාවෙන් ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ්ව ප්‍රකාශ කරන්නේද, පරලොවෙහි එය මහුට පලදායික වේ. පුද්ගලයෙක් නිවැරදි කරුවෙකුගේ රුධිරය පිට නොකිරීම සඳහා හා කිසියම් මුස්ලිම් වරයෙකුගේ ප්‍රාණයක් සානනය නොකිරීම සඳහා මහු යුද්ධයෙහි යෙදෙන කළ සතුරා පිළි බඳ සත්‍යභාවය දැනගත යුතුයි. මිනිසුන්ගේ හදවතෙහි පවතින සිතුවිල්ල ගැන දැනගැනීම මිනිසාට අත්වශ්‍ය වේ. එය අල්ලාහ් හා සමග සම්බන්ධ කරුණකි.

අල්ලාගිය නම් හා ගුණාංග

අල්ලාගත් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු අල්ලාගිය. මහු කවරෙක් නම්, (වන්දනාමානය කිරී මට සුදුසු) ස්වාමියා මහු හැර අන් කිසිවෙක් නොමැත. (මහු) සැඟවුණු හා ප්‍රසිද්ධ කරුණු කෙරෙහි දැන වන්න යාය. අසීමිත කරුණාවන්තයා හා අසම දයාවන්තයාය.

මහු අල්ලාගිය. මහු කවරෙක් නම්, (වන්දනාමානය කිරී මට සුදුසු) ස්වාමියා මහු හැර අන් කිසිවෙක් නොමැත. මහු රජුය. ඉතා පවිත්‍ර වන්තයාය. සැතසුම් වන්තයාය. අභය ලො දෙන්නාය. රැකබලා ගන්නාය. (සෑම දෙනා) අභිබවා යන බලවතාය. (නම ආදාය) මැඩ පවත්වන්නාය. අභාකාර වන්තයාය. මවුහු ආදේශ කරන දෙය කෙරෙහි ඉමහත් පවිත්‍ර වන්තයාය.

මහු අල්ලාගිය. නිර්මාණය කරන්නා (මහුම)ය. (ඒවා පිළියෙළකර) මවන්නා (මහුම)ය. (මැවිලිවල) රූප කරන්නා (මහුම)ය. මහුට අලංකාරමත් නාමයන් ඇත්තේය. අභස්භි හා පොළොවෙහි ඇති (සියළුම) දේ මහුව සිහිකර පවිත්‍ර කරති. නවද, මහු සෑම දෙය අභිබවා යන්නා හා සුක්ෂ්ම වන්තයාය.

(අල්කුර්ආන්-59:22-24)

අල්ලාහ්ට අලංකාරමත් නාමයන් ඇත්තේය. එහෙයින්, ඔබලාද එමගින්ම ඔහුව අභගසා ප්‍රාර්ථනා කරන්න. ඔහු ගේ නාමයන් කෙරෙහි (වැරදි සහගතව) ගොතන්නන් (නොසලකා) අත් හරින්න. ඔවුහු කරමින් සිටින ක්‍රියාවන්ට අදාළ කුලිය ඔවුන්ට ලො දෙනු ලැබේ. (අල්කුර්ආන්-7:180)

54-තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබැවින්ම, අල්ලාහ්ට නම් අනු නවයක් ඇත්තේය. කව රෙක් ඒවා රුකවලදී කටයුතු කරන්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. අල්ලාහ් ඒකිකයකි. ඔහු මත්තයම ප්‍රිය කරයි. (මුලාශ්‍රය : ඛුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ ඒකදේවත්වය පරිපූර්ණ එකකි. ඔහු ඒකික යාය. ඔහුහට සමානව කිසිවක් නොමැත. අල්ලාහ්ට ප්‍රිය කිරීමේ ගුණාංගයක් ඇති බව සනාථ වේ. අල්ලාහ් විවිධ මිනිසුන්, වචනයන්, ක්‍රියාවන්, ස්ථානයන් හා කාලයන් ප්‍රිය කරයි. එසේම ගණනෙහි මත්තය ප්‍රිය කරයි. ඡරීඅත් නම් ආගමෙහි අධික කරුණු මත්තයෙන්ම පවතින්නේය. දහවල් කාලයේ සලාතය මත්තයෙන් අවසන්වේ. එය මග්රිබ් සලාතයකි. එසේම, රාත්‍රී කාලයේ අවසන් සලාතයද මත්තයෙන් අවසන්වේ. එය විත්ර් සලාතයකි.

මක්කාවේ කාංඛා දේවස් ටානය නවාග් (වට) කිරීමද, සෆා හා මර්වා අතර සර් (සක් මත්) කිරීමද හත් වතාවකි. එසේම, තස්බීන් කිරීම තිස්තුත් (33) වතාවත්වන අතර, අල්ලාහ්ගේ අලංකාරමත් නාමයන්ද අනු තවයකි.

55-තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අතස් බිත් මාලික් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අස්සලාම් (සාමය) යනු අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් එකකි. එය පොළොවෙහි ජීවත්වන්නන් සදහා තබා ඇත. එබැවින්, මබලා අතර සලාමය පතුරුවන්න.

(මුලාශ්‍රය : අල්අදබුල් මුර්ද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අස්සලාම් යනු අල්ලාහ්ට අයත් තමකි. මහුට බොහෝ තමි ඇති අතර, ඒවා සියල්ල අල්කුර්ආන් හා තබ්තුමාගේ වදන් සාධක මගින් සනාථකර ඇත. අල්ලාහ්ගේ තමි හා ගුණාංග සනාථ කරන සාධකයන් දැන ගැනීමද, ඒවායින් මහුට සුදුසු නාමයන් හා ගුණාංග තෝරා ඒවා වටහා දෙන කරුණු අනුව ක්‍රියා කිරීමද මිනිසාට අනිවාර්ය වේ. මෙයට අස්සලාම් (සාම වත්තයා), අර් රහ්මාන් (අසීමිත කරුණා වත්තයා), අල්කරීම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වත්තයා, දාන වත්තයා) හා අල් හලීම් (සෞම්‍ය වත්තයා) යනාදීන් උදාහරණ වේ.

විශ්වාසීන් අතර සලාමය පතුරුවීම අනිවාර්ය වේ. මන්ද යත්, එමගින් ඔවුන්ගේ සහෝදරත්වය, ප්‍රේමය හා සමගිය ඇති වන්නේය. ඡරිඅත් හෙවත් ආගම අණ කරන විශ්වාස වන්නයින් අතර සමගිය ඇති කිරීමද සලාමය පතුරුවීමේ එක් අරමුණකි. කවරෙකුගේ දිවෙත් හා අතින් අත් මුස්ලිම් වරයා බියෙන් තොරව සිටින්නේද, සැබෑ විශ්වාස වන්නයා ඔහුමය.

56-යඋලා බිත් උමයියා (රලි) තුමා තබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා විවෘත ස්ථානයක ජල ස්නානය කරමින් සිටි පුද්ගලයෙකු ව දුටුවේය. වහාම එතුමා මිම්බර් (දේශනා) කුටියෙහි නැග අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා හා ගුණ වර්ණනාකර, පසුව ‘නියතව අල්ලාහ් ලැජ්ජා වන්නයා හා (අඩුපාඩු) සැඟ වන්නයා. ඔහු ලැජ්ජාවීම හා (අඩුපාඩු) සැඟවීම ප්‍රිය කරයි. එබැවින්, මබලාගෙන් කවරෙක් හෝ ජල ස්නානය කරන්නේ නම්, ඔහු තමාව ආවරණය කළ යුතුයි’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්, සහිහුල් ජාමිඋ)

තබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට අධික ලැජ්ජා වන්නයා හා (අඩුපාඩු) සැඟ වන්නා යන නම් දෙකක් ඇත්තේය. ‘නියතව, අල්ලාහ් මදු රුවක් හෝ එයට වඩා කුඩා දෙයක් හෝ

නිදසුනක් වශයෙන් පෙත්වීමට ලැජ්ජා නොවන්නේය’ (2:26) යනුවෙන් අල්ලාහ් පවසන්නේය.

අල්ලාහ්ට මහුගේ ගරුත්වයට හා මහානුභාවයට මඛිත ලැජ්ජාවක් ඇති අතර නිර්මාතෘයන්ගේ ලැජ්ජාවට එය කිසි සේත් සමානව නොපවතී. අල්ලාහ්ට ප්‍රියවීම යන ගුණාංග යක්ද ඇති බව සනාථවේ. මිනිසා ජලස්නානය කරන කළ හා මළ මුත්‍රා පහ කරනවිට ආවරණයකර ගැනීම අනිවාර්ය වේ. ලැජ්ජාවීම හා ආවරණය කර ගැනීම විශ්වාස වන්තයාගේ ගුණාංගයන්ය. එසේම, ලැජ්ජාවීම ඊමාන (විශ්වාස)යේ ද අංගයකි. ලැජ්ජාවීම උතුම් යහපත්කමක්ද වේ.

මදීනා (අත්සාර්) කාන්තාවක් තඛිතායක තුමා අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, තිසෑකයෙන්ම, අල්ලාහ් සත්‍යයට ලැජ්ජා නොවන්නේය...’ යනුවෙන් පැවැසුවාය. අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි ලැජ්ජාවීමක් ඇති බව මෙහි තහවුරුවේ.

57-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව සල්මානුල් ෆාර්සි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තියතව අල්ලාහ් ලැජ්ජා වන්තයා හා දාන වන්තයාය. මිනිසෙක් තම දැන මසවා මහුගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේ නම්, මහුව හිස් අතින් හරවා යැවීමට

මහු ලැප්පා වන්නේය. (මූලාශ්‍රය : අන්මද්, සහිස් ජාමිඵ)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ මහාණුභාවයට මඛිත පරිදි ලැප්පාවීම හා දානය කිරීම යන ගුණාංග දෙකක් මහුට ඇති බව සනාථ වේ. අල්ලාහ්ගේ ගුණාංගයන් අපගේ ගුණාංගවලට සමානව නොපවතින හෙයින්, මහුගේ ලැප්පාවීමද අපගේ ලැප්පා වීමට සමානව නොපවතී. ප්‍රාර්ථනා කරන කළ දැන් මසවීම එකී සාර ධර්මයකි. ප්‍රාර්ථනා කිරීමෙන් ලැබෙන අභිවෘද්ධිය ගැන පැහැදිලිකර ඇත.

ප්‍රාර්ථනාවේ ප්‍රතිඵලය සැමට පොදුය. මිනිසා අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් කෙරෙහි අවිශ්වාසය නොකළ යුතුය. අල්ලාහ්ගේ පරෝපකාර හැකියාව විශාල වශයෙන්ද මහුගේ දායාදයන් සැමට පොදුවෙන්ද පවතී.

58-අතස් ඛිත් මාලික් තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ කාලයේ (එක් අවස්ථාවක) බඩු මිළ ඉහළට ගියේය. (ඒ පිළිබඳව මිනිසුන් තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වෙත පැමිණ) ‘අල්ලාහ්ගේ දූත යාණෙහි, බඩු මිළ පාලනයක් කරන්නට බැරිද?’ යනුවෙන් විමසූහ, එයට එතුමා ‘නිසැකයෙන්ම, නිර්මාණය කරන්නා අල්ලාහ්ය.

(ආහාර) සීමිත කරත්තාද, පරෝපකාරයෙන් ලබා දෙත්තාද, පෝෂණය කරත්තාද, බඩු මිළ පාලනය කරත් තාද මහුමය. මා කිසිවෙකුගේ ප්‍රාණයට හෝ දේපළට හෝ අසාධාරණයක් කර, ‘මාහට මහු අසාධාරණය කළේය’ යැයි මට කවරෙක් හෝ දොස් නොකියන ස්ථාවරයේ අල්ලාහ්ව බැහැදැකීමට කැමැත්තෙමි’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද් හා සහීන් අල්ජාමිල)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ මහානු භාවයට මඛිත පරිදි මෙහි මහුගේ ගුණාංග සනාථකර ඇත. නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙම ගුණාංග අල්ලාහ්ට කෙසේ හිමි කළේද, එසේම, අපිද හිමි කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තිර්මාණයත් අතර අල්ලාහ් ගැන අධිකව දැන සිටින්නා නබිතායක තුමාය. මිනිසුන්ට අපරාධ කිරීම හා මවුන්ගේ සම්පත්වලට සහ දේපළට හානි සිදු කිරීම කෙරෙහි අවවාද කර ඇත.

වෙළඳ භාණ්ඩවල මිළ සහ ලාභය වංචා සහගත හෝ වැරදි සහගත හෝ නොවන බව මිනිසුන් දැන සිටින කළ වෙළඳුන්ට අවහිර කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුයි. නබිතායක තුමාගේ පරිපූරණ භක්තිය ගැනද, තම ස්වාමියා කෙරෙහි පවතින ඵතුමාගේ බියකම ගැනද හා ඵතුමාගේ යුක්තිය ගැනද සඳහන්කර ඇත.

59-හානිඋ බිත් යසීද් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මහු තම කණ්ඩායම සමග තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා හමුවට පණිවිඩයක් රුගෙන පැමිණ අවස්ථාවේ එම පිරිස් මහුව අබුල් හකම් (විනිශ්වය කරුවන්ගේ පියා) යැයි අඬගැසීම කෙරෙහි එතුමා සවන් දුන්නේය. වහාම එතුමා මහුව කැඳවා ‘නියත වශයෙන්ම, හකම් (විනිශ්වයකරුවා) අල්ලාහ්ය. විනිශ්වය පවතින්නේ මහු සතුය. එසේ තිබියදී මබ අබුල් හකම් (විනිශ්වය කරුවන්ගේ පියා) යනුවෙන් කැඳවනු ලබන්නේ කුමක් තිසාද?’ යනුවෙන් විමසීය.

එවිට මහු ‘මාගේ සමාජයේ කිසියම් කරුණක් ආරාදුල කට ලක්වූ කළ මවුහු මා වෙත පැමිණෙති. මා මවුන් අතර විනිශ්වය කරමි. එය දෙපාර්ශයම පිළිගනිති’ යනුවෙන් කීය. එයට තබිතුමා ‘ආ මෙය උතුම් සහකමක් නේ? මබට දරුවන් සිටින්නේද? යැයි විමසූ කළ මහු ‘මාහට සුරෙරහ්, මුස්ලිම් හා අබ්දුල්ලාහ් යන දරුවන් (නිදෙනෙක්) සිටිති’ යැයි කීය. මවුතතර ලොකු දරුවා කවරෙක්ද? යනුවෙන් විමසුවිට මහු ‘සුරෙරහ්’ යැයි කීය. එකළ තනිතායක තුමා ‘එසේනම්, මබ අබු සුරෙරහ්’ යනුවෙන් පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

විනිශ්චය කිරීමේ ගුණාංගයට හිමිකාරයා අල්ලාහ් (පම ණක්) බව මෙහි සනාථ වේ. මහු විනිශ්චය කරුවන් සැටම අග්‍ර විනිශ්චය කරුවාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිරසාර විශ්වාසනිය සමාජයට විනිශ්චය කිරීමෙහි අල් -ලාහ්ට වඩා උතුම් වන්නයා කවරෙක්ද ?

(අල්කුර්ආන්-5:50)

අල්ලාහ් තම ප්‍රකාශයන්හි, ක්‍රියාවන්හි හා පූර්ව සැලැස් මෙහි යුක්ති සහගත විනිශ්චය කරුවාය. පාලන බලය මහු සතුවම පවතින අතර, ක්‍රියාවන් සියල්ල යොමු කරනු ලබන තේද මහු දෙසය. එසේම, සියළුම දේහි අවසන් විසදුම මහු වෙතම පවතී. පරලොව දිනයේ මිනිසුන් අතරේ විනිශ්චය කරන්නේද, අපරාධ කළ අයගෙන් අපරාධයට ලක්වූ අයට යුක්තිය හා සාධාරණය ලබා දෙන්නේද මහුය. මහු කිසියම් අපරාධයකින් හා වංචාවකින් තොරව මිනිසුන් අතර ප්‍රශ්න කරයි. මහුගේ ප්‍රකාශයන් සත්‍යයෙන්ද, මහුගේ විනිශ්චය යුක්ති සහගතවද පවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද (මි : නබි,) මබ ස්වාමියාගේ ප්‍රකාශයන් (කියමන් හි) සත්‍යයෙන්ද, (ක්‍රියාවන්හි) යුක්තියෙන්ද පරිපූර්ණ විය. (අල්කුර්ආන්-6:115)

බ්‍රහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථවල නම් වදනක් ‘මබ ගහිත්ම මම තර්ක කළෙමි. මබගහන්ම මම යුක්තිය අයැදීම’ යැයි සඳහන්වේ. විනිශ්චය කරන්නා (අල්ලාහ්) පවිත්‍ර වන්නයාය. ඔහුගේ විනිශ්චය සමීකෂණය කරන කිසිවෙක් නොමැත. ඔහු සෑම දේ ශ්‍රවණය කරන්නා හා ඥාන වන්නයාය.

60-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව තව්‍යස් බිත් සම්භාත් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

(යුක්ති සහගත වූ) තුලාව රහ්මාත් (කරුණා වන්නයාවූ අල්ලාහ්)ගේ අනෙහි ඇත්තේය. (එමගින්) ඔහු සමහරයන් උසස් කරයි. අන් අය පහත් කරයි.

(මූලාශ්‍රය : ඉබ්නු මාජා)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට තුලාවක් ඇති බවත්, රහ්මාත් (අල්ලාහ්)ට අන් ඇති බවත් අල්කුර්ආනයෙන් සහ නබී තුමාගේ වදනෙන් සනාථවේ. තමුදු, එය මිනිසුන්ගේ අත්වලට කිසිසේත් සමා නව නොපවතී. අසත්‍යය හා දොස්පද කියන්නන්ගේ කිය මත් කෙරෙහි අල්ලාහ් පවිත්‍ර වන්නයාය. මිනිසුන් උස් හා පහත් තත්ත්වයට පත්වන්නේ අල්ලාහ් මගිනි. අල්ලාහ් කව රෙකුච උසස් ස්ථානයට පත්කර ඇත්තේද හා කවරෙකුට ගරුත්වය ලබාදී ඇත්තේද, මිනිසුන් ඔහුගේ සම්බන්ධකම විසන්ධි කළත්, යථාර්ථයෙන් උසස් වන්නයා ඔහුමය.

එසේම, අල්ලාහ් කවරෙකුට පහත් ස්ථානයට පත්කර ඇත්තේද හා කවරෙකුට ඔහු අවනම්බුවට පත්කර ඇත්තේද, මිනිසුන් ඔහුට ගරුත්වය ලබාදී ඔහු වෙනුවෙන් උත්සව පැවැත්වුවද, යථාර්ථයෙන් තිත්දින වත්තයා ඔහුමය.

61-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ තඛිවදනක් අබුහුරෙරා (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තියන වශයෙන්ම, අල්ලාහ්ගේ දකුණු අත පිරි පවතී. දානය කිරීමෙන් එය නොඅඩුවේ. රාත්‍රියෙහි හා දහවල්හි ඔහු අහුරා ලබා දෙන්නේය. අහස් හා පොළොව නිර්මාණය කළ දින සිට ඔහු දානය කරමින් සිටියත්, ඔහුගේ දකුණු අතෙහි (කිසිවක් හෝ) නොඅඩුව පැවැතීම ගැන මඛ කල් පතා නොකළේද ? ඔහුගේ අර්ෂය (සිංහාසනය) පෙර ජල යෙහි පැවැතීය. ඔහුගේ අතෙක් (වම්) අතෙහි ග්‍රහණය කිරීමේ ගුණාංගය ඇත්තේය. (එබැවින්) රිස්කය (ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය දේ) උසස් ලෙසද පහත් ලෙසද ලබා දෙයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඛි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි අත් දෙකක් ඇති බව සනාථ වේ. එයට කිසියම් දෙයක් ප්‍රමාණ කිරීමටද, උදාහරණ කිරීමටද, සමාන කිරීමටද

හා එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමටද අපට තොහැක. මහුගේ එම දැනම යහපත හා අභිවෘද්ධිය කිරීමෙහි දකුණු අත්ය. අල්ලාහ්ගේ විශාලමත් පරෝපකාරය හා දානය කිරීමේ උතුම් ගුණාගය පැහැදිලි කර ඇත. මහුගේ භාණ්ඩාගාරය කුසලින් පිරී පවතින අතර, එය කිසියම් දිනක හෝ හිස්ව තොපවතී. අල්ලාහ්ට අර්ථයක් (සිංහාසනයක්) ඇති බව මෙහි සනාථ වේ. එය පෙර ජලයෙහි පිහිටා තිබිණි.

නිසැකයෙන්ම, ක්‍රියාවන්, තරාතිරම, කුසල් හා අකුසල් යනාදීන් කිරන තුලාවක් අල්ලාහ් වෙත ඇත්තේය. නියතව, මහු මිනිසුන්, සමාජයන් හා ක්‍රියාවන් අතර තමා කැමැති වන අය හා දෙය උසස් කරයි. එසේම මහු කැමැතිවන අය හා දෙය පහත් කරයි. ධනය වැඩිකිරීම, එමගින් මිනිසුන් පත්කිරීම හා උසස් කිරීම යනාදීන් අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවන්ය. එය මහුගේ මහානුභාවයට ඔබින පරිදි පවතී.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ධනය අඩුකිරීමෙන් වැඩිකිරීමෙන් හැක්කේ අල්ලාහ්ට පමණකි. ඔබලා සියල්ලන්ම ආපසු මහු වෙතම යායුතුවේ. (අල්කුර්ආන්-2:245)

62-තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අපායට සුදුස්සන් එහි පිවිසෙමින් සිටිති. එකළ අපාය ‘තවත් සිටින්නේද ? තවත් සිටින්නේද ?’

යනුවෙන් අසමත් සිටී. අවසානයේ විශ්වය පාලනය කරන ස්වාමියා තම පාදය එහි තබයි. ඒවා එකට එක්වී තදබදයෙන් (අපාය) පිරී, ‘මඟගේ ගරුත්වය හා දයාව මත දිවුරා කියමි. ප්‍රමාණවත් වෙ, ප්‍රමාණවත්වේ’ යැයි අපාය පවසයි. (නමුත්,) ස්වර්ගය පුරප්පාඩුවෙන්ම පවතී. ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ් මිනිසුන් පිළි යළි කර, එම පුරප්පාඩුව පවතින තැන්වල පදිංචි කරවයි. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට ඔබිත පරිදි පාද ඇති බව මෙහි සනාථවේ. නමුත් ඒවා තිර්මානයන්ගේ පාදවලට සමානව නොපවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු හා සමානව කිසිවක් හෝ නොමැත. මහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ්ගේ උතුම්භාවය හා මහුගේ බල පැවැත්ම මෙහි තහවුරුකර ඇත. මහුගේ අඩමතේටම ඉතා උග්‍රව පවතී. අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් අපාය කතා කරයි. අල්ලාහ්ගේ කරුණාව මහුගේ කෝපය පසු කළේය. කොපමණකම්, මහු අපායයෙහි වැඩිවන අය එකට අකුලා වසා දමයි. ස්වර්ග යෙහි පවතින පුරප්පාඩු සඳහා වෙනත් මිනිසුන් පිළියෙළ කරයි.

මෙහි අපායේ පවතින හයංකරය පිළිබඳව විග්‍රහකර ඇත. අල්ලාස් අප සෑම එකි හයංකරයෙන් ආරක්ෂා කරනු මැනවි.

තඹ තුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් අල්ලාස්ගේ නම්, ගුණාංග හා සැලවුනු කරුණු පිළිබඳ තඹවදන් සවන්දී ඒවා විශ්වාස කළහ. ඒවා පිළිගෙන සත්‍ය කරමින් ඒ අනුව ක්‍රියා කළහ. එනම්, මවුහු ඒවා කිසිදු සමාන කිරීමෙන්, ප්‍රමාණ කිරීමෙන්, උදාහරණ කිරීමෙන් හා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් තොරව තඹ වදනෙහි සඳහන් පරිදි එලෙසම තහවුරු කළහ.

03-තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අදි බිත් හානිම් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබලාගෙන් කවරෙක් සමග හෝ මහුගේ ස්වාමියා කථා තොකර තොසිටි. එනමුත්, මහු හා ස්වාමියා අතර කිසියම් පරිවර්තකයෙක් හෝ තොසිටි. පසුව මහු තම දකුණු දෙස බලන කළ එහි මහු කළ ක්‍රියාවන් හැර කිසිවක් හෝ මහු තොදිටි. මහු තම වම් දෙස බලන කළ එහි මහු කළ ක්‍රියා වත් හැර කිසිවක් හෝ තොදිටි. මහු තම ඉදිරියෙහි බලන කළ එහි මහුගේ මුහුණට මුහුණලා අපාය හැර කිසිවක් හෝ තොදිටි. එබැවින්, ඉදි අඩක ප්‍රමාණයක් දානය කර හෝ තරකාදියෙන් (මබලාව) ආරක්ෂාකර ගන්න.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ ප්‍රකාශයන් ඔහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි පවතින බව සනාථ වේ. ඔහු පරලොව දිනයෙහි කිසි යම් පරිවර්ථකයෙකු හෝ නොමැතිව තම වහලා හා සමග කථා කරයි. පරලොව දිනයේ ප්‍රශ්න කරන කළ මිනිසාගේ ඉදිරියෙහි අපාය දර්ශණය කෙරේ. දානය කිරීම දඩුවමෙන් රැකවරණය ලබා දීමේ වැදගත් කරුණක් සහ අපායෙන් ආරක්ෂා කරන කරුණක්දවේ. මිනිසා කිසියම් කුසලක් හෝ අල්ප ලෙස නොසැළකිය යුතුයි. නිසැකයෙන්ම, කුසල් ක්‍රියාවන් මිනිසාගේ ජයග්‍රහණයට හේතුවේ. මිනිසාට තම කුසල් ක්‍රියාවන් හැර අන් කිසිවක් හෝ පරලොවෙහි කිසිදු පලක් ලබා නොදෙන්නේය.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මෙම ග්‍රන්ථය ශක්ති වන්තයා හා සුකෂ්ම වන්තයා වූ අල්ලාහ්ගෙන් සිට පහළ කරන ලද එකකි.
(අල්කුර්ආන්-45:2)

64-ආයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ වාර්තා කරන්නීය.

‘අල්ලාහ්ගේ දුතවරයාණෙනි, ලෙලෙතුල් කද්ර් නැමැති රාත්‍රිය ළගාවූයේ තම, මම කුමක් පිළිබඳව පාර්ථනා කළ යුතුද ?’ යනුවෙන් මම විමසිමි. එකළ තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘අල්ලාහුමිම ඉත්තක

අඟුණක් තුනිබලල් අඟුණ ෩෩ අත්ති' යනුවෙන් මෙ ප්‍රාර්ථනා කරන්න' යනුවෙන් පැවැසිය.

(මූලාශ්‍රය : අඟුණේ)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි සමාව ලබා දීමේ හැකියාවද, ප්‍රිය කිරීමේ ගුණාංගයද ඇති බව සනාථ වේ. මහු මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන වැරදි කමා කරන්නත් ප්‍රිය කරයි. අල්ලාහ් ප්‍රියකරන ගුණාංග තම ගුණාංග වශයෙන් මිනිසා සාදාගත යුතුයි. කුලිය ලැබෙන්නේ ක්‍රියාවන්ගේ වර්ග අනුවකි. කවරෙක් මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන වැරදි කමා කරන්නේද, මහුගෙන් සිදුවන වැරදි අල්ලාහ් කමා කරයි. මිනිසා තම ස්වාමියගේ සමාව අපේක්ෂා කළ යුතු අතර, තම පාපයන් කෙරෙහි සමාව ලබාදී තම වැරදි කමා කිරීම සඳහා අල්ලාහ්ගෙන් පසුතැවිලිවී ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි.

65-තබ්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ජාබ්රී (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පරලොව දිනයෙහි අපගේ ස්වාමියා (අල්ලාහ්) සිතහව මින් අපට දර්ශණය කරයි.(මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට මහානුභාවයට මඛිත පරිදි පරලොව දිනයෙහි දර්ශණය කිරීමේ හැකියාව ඇති බව සනාථවේ. නිවැරදි තනිවදත් සාධක මත මහානු සිතනවිමේ ගුණාංග යද ඇති බව තහවුරු වේ. මෙය මහා තම යහපත් ශීලීන් ගරු කිරීම සඳහාය. මහා තම යහපත් ශීලීන්ට දර්ශණය කරන අතර, තම සතුරන්ට එය වසං කරයි. මවුහු මහුව බැහ තොදකිති.

ෆි-තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරා (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් මිනිසුන් දෙන්නෙක් පිළිබඳව සිතනවන්නේය. මවුන්ගෙන් කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට සානනය කළේය. මවුන් දෙදෙනාම ස්වර්ගයෙහි සිටිති. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි මහානු සිතන විමේ ගුණාංගය සනාථවී ඇත්තේ එකී භාහිර අර්ථය අනු වය. මහානු තම පවිත්‍රවූ ඒවාය. මහානු දායාදයන් උතුම්වූ ඒවාය. තනිතායක තුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් ඒවා විශ්වාසකර, ඒවා සත්‍යය බව පිළිගෙන හා ඒ අනුව ක්‍රියා කළ බව තනි වදන්වල සඳහන්වේ. මවුහු ඒවා පිළිබඳව කලබල නොවූහ. කිසිවෙකුගෙන් හෝ නොවිමසූහ. කිසියම් විග්‍රහයක් හෝ නොකළහ. අල්ලාහ්ගේ සිතනය නිර්මාතයන්ගේ

සිතනය සේ නොපවතී. මන්දයත්, අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු හා සමනව කිසිවක් හෝ නොමැත. මහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙහිදී, පාපොච්චාරණය කරන්නන් ගේ පාපොච්චාරණය පිළිගැනීමෙහිදී විශාලත්වය පිළිබඳව මෙහි සඳහන්වේ. කවරෙක් සාතනයක් කළ පසු ඒ ගැන අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර, මහුගේ අණට කීකරුවී යහපත් භාවයෙන් ජීවත් වන්නේද, මහුගේ පාපොච්චාරණය අල්ලාහ් පිළිගෙන මහුට කමා කරයි. එසේම, මහුව ස්වර්ගයට ප්‍රවිෂ්ට කරයි.

67-තබ්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දම්වැලින් විලිංගු දමා ස්වර්ගයට ඈදගෙන යනු ලබන පිරිසක් ගැන අපගේ ස්වාමියා විමතියට පත්වේ.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට මහුගේ මහාත්‍රභාවයට මඛිත පරිදි විශ්මයට පත්වීමේ ගුණාංගය ඈති බව සනාථවේ. තමුත්, මෙය තිර් මානයත් පත්වන විමතියට සමානව නොපවතී. මන්ද, ‘මහු හා සමානව කිසිවක් හෝ

තොමාන. මහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය' (42: 11) යනුවෙන් අල්කුර්ආනයේ අල්ලාහ් පවසන්නේය.

සැබැවින්ම, මිනිසාගේ දර්ශණය කිරීමේ හැකියාව උණ තාවයෙන් පවතින බැවින් මහු සමහරවිට යහපත් දෙය තෝරා ගැනීමට අපොහොසත්වේ. කොපමණකම්, ඒ සඳහා මහුට වෙනත් කෙනෙකුගේ මග පෙන්වීම අවශ්‍යවේ.

මිනිසා සමහරවිට සත්‍යය පිළිගැනීම හා අසත්‍යයෙන් වැළකී සිටීම කෙරෙහි තමාට මග පෙන්වන්නාගෙන් මහු මහුට හිරහැර කළ හෝ වෙවා ප්‍රයෝජනය ලබාගනී. තියත වශයෙන්ම, මිනිස් හදවත අකුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි අධි කව උනන්දු කරයි. තම යහපත්ශීල මිත්‍රයා, උපදෙස් කරන යහළුවා හා කුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි උපකාර වන්නාගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පැහැදිලිකර ඇත. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

යහකම්වල හා බියකම ඇති කරන කාර්යවල මඛලා පරස්පරව උපකාර වන්න. පාපය හා සතුරුකම ඇතිකරන කාර්යන් කෙරෙහි මඛලා පරස්පරව උපකාර නොවන්න. (අල්කුර්ආන්-5:2)

සමහර මිනිසුන් කුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි අත් අයගේ බලහත්කාරයට ලක්වෙති. පසුව මවුන්ගේ හදවත් ඒවාට කීකරුවී පිළිගැනීමෙන් එය සරලව

පවතී. ස්වර්ගය මිනිසා පිළිකුල් කරන කරුණුවලින් වසා ඇත. සමහරවිට කුසල් ක්‍රියාවන්හි ආරම්භය හදවතට දුෂ්කර කරුණක් බව පවතී. මිනිසුන් අපායෙන් රුකවරණය ලබා ගැනීම සඳහා මවුන් සත්‍යය පිළිගැනීමට මුස්ලිම්වරයා මවුන්ට බලකළ යුතුයි. මිනිසුන් අකුසල තෝරාගන්නාකළ මවුන්ව මවුන්ගේ මනා පයට අත හැරිය නොයුතුයි. මෙම සමාජයේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ගැන මෙහි පැහැදිලිකර ඇත. මවුන් පරස්පරව ස්වර්ගයට ආදායන යන්නෝය.

68-අබ්දුල්ලාහ් බිත් ඡක්හිර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නෝය.

පුද්ගලයෙක් තබ්නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වෙත පැමිණ ‘මබතුමා කුරෙෂ්වරුන්ගේ නායකයාද?’ යැයි විම සීය. එයට එතුමා ‘නායකයා අල්ලාහ්’ යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව මහු ‘ප්‍රකාශයෙන් මබතුමා මවුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨයාය. තරාතිරමෙන් උතුම් වත්තයාය’ යැයි කීය. එකළ එතුමා ‘මබලගෙන් කවරෙක් හෝ (මා පිළිබඳව) මහු කී දේ පව සන්න. සාතාත් මහුව අභිබවා නොයා යුතුයි’ යැයි පැවැසීය. (මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

සෙයියිද් (නායකයා) යනු අල්ලාහ්ට පරිහරණය කරන වචනයකි. කවරෙකුගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හා උතුම්භාවය පරි පූර්ණයෙන් පවතින්නේද, කවරෙකුගේ

දානය කිරීමේ හැකි යාව සීමාවෙන් තොරව පවතින්නේද, කවරෙකුගේ කරුණාව පොදුවෙන් පවතින්නේද, මිනිසුන්ගේ හදවත්තුල කවරෙක් පිළිබඳ බියකම අධිකව පවතින්නේද සැලැ තායකයා මහු මය. අල්ලාහ්ගේ තායකත්වය මහුගේ මහානුභාව සම්පන්න යට මඛිත පිරිදි පවතින අතර, එය කිසිසේත් මිනිසුන්ගේ තායකත්වයට සමානව නොපවතී. මක්නිසාදයත්, මිනිසාගේ තායකත්වය දුර්වල හා උෘණතා සහිතකි.

69-තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් බනු ගිෆාට් ශ්‍රෝතයේ විද්වනෙක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් වළාකුල නිපදවන්නේය. එය සියුම් ලෙස කථා කරයි. සියුම් ලෙස සිතහ වේ.
(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

තබ්වදනහි සදහන් පරිදි කිසිදු සැක කිරීමකින් තොරව සත්‍යබව තහවුරු කර හා ඒවා වටහා දෙන කරුණු විශ් වාසකර අපි මෙම තබ්වදන් පරිභරණය කළ යුතුයි. වළා කුල නිපදවීම, එය කථා කිරීම හා සිතහවීම එය නිර්මාතය කළ තැනැත්තාගේ බලසම්පන්නයට සාධකයෙකි. මහු එය ආදර්ශයක් නොමැතිව නිර්මාතය කළේය. මහුගේ ඥානය

පරිපූර්ණයකි. සමහර මිනිසුන් හෙතෙය එගේ කථාව
බවත්, අකුණ එගේ සිතහ බවත් නිගමනය කරති.

අල්ලාහ් පවසන්නේ මෙසේය.

(වැස්ස උසුලා සිටින) තද වලාකුල නිපදවේ
මහුමය. හෙණ මහුව පවිත්‍රකර ප්‍රශංසා කරන්නේය.
(එසේම) මහු ගේ දේව දූතයන්ද මහුට බියවී මහුව
ප්‍රශංසා කරන්නෝය. හෙණ එවන්නේ මහුමය. (පසුව)
මහු නමා කැමැති අය එයට ලක් කරන්නේය.
(නමුත්,) මවුහු අල්ලාහ් පිළිබඳව (මබහෙන්) තර්ක
විතර්ක කරමින් සිටින්නෝය. තවද, (මවුන්ට දඩුවම්
කිරීමට අල්ලාහ් මනාපවූයේ නම්, මවුන් ලිස්සී නොයා
ඇල්ලීමෙ කෙරෙහි) මහු ඉමහත් බල සම් පන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-13:12,13)

70-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව
ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ලුක්මානුල් හකීම් තුමා ‘නියතව, අල්ලාහ් වෙත
කිසියම් දෙයක් හෝ භාර කළේනම්, මහු එය ආරක්ෂා
කරයි. (මුලාග්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවන් අතර, ආරක්ෂා කිරීමද එකකි.
මහු මිනිසුන් සැමදෙනා කරන ක්‍රියාවන් සියල්ල
ආරක්ෂා කරයි. මිනිසා තම ආගම, තම වගකීම් සහ
තම ක්‍රියාවන්හි අව සාතය අල්ලාහ් වෙත භාර කිරීම

අතිවාරිය වේ. ගමනක යෙදෙන්නා සමූහන්නා කළ මහු අමතා ‘මබගේ ආගම, මබගේ වගකීම් හා මබගේ ක්‍රියාවන්හි අවසානය අල්ලාහ් වෙත භාර කරමි’ යැයි ප්‍රාර්ථනා කළ යුතු බවට තිවැරදි තබිවදන් වටහා දෙන්නේය. මෙහි අල්ලාහ්ගේ පරිපූර්ණ ඡායනය හා මහුගේ දැනුම සඳහන්කර ඇත. සැබැවින්ම, මහු වෙත කිසියම් දෙයක් හෝ සැලව නොපවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(මී : නබි, මබගේ) වචනය ශබ්ද නගා පැවැසුවද, නිය නව, මහු රහසයද (එයටත් වඩා) සැලව පවතින දෙයද දැන සිටින්නාය. (අල්කුර්ආන්-20:7)

71-අල්ලාහ් පැවැසූ බව තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු සර්ද් අල්කුද්රී හා අබු හුරෙරා (රලී) තුමානත් මෙසේ වාර්තා කරන්නෝය.

නියත වශයෙන්ම, ‘ගරුත්වය මගේ සරමකි. අහංකාරය මගේ සඵවකි. කවරෙක් හෝ මේවා දෙකෙන් එකක් හෝ කෙරෙහි මා සමග තරග කළේනම්, මහුව වේදනා කරමි’ (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

සියළුම හැකියාවන් හා සියළුම අහංකාරයන් අල්ලාහ්ට පමණක් හිමි බව මෙහි සනාථවේ. හැකියාව හා අහංකාරය පොදුවෙන් අල්ලාහ්ටම හිමි දෙයකි.

මෙම ගුණාංග දෙකක් කෙරෙහි අල්ලාහ් සමග තරග කිරීම මිනිසාට තහනමයි. මන්දයත්, මෙම ගුණාංග දෙක අල්ලාහ්ට පමණක් පොද්ග ලිකවූ හා හිමිවූ ඒවාය. මහුගේ දිව්‍යමයභාවය, කේවලත්වය හා මැඩ පවත්වා පාලන කරන හැකියාව යනාදීන් කවරෙකු මගින් හෝ මහුව අභිබවා යා නොහැකි බලවත් ශක්ති වන්තයා හා අභංකාර කරුවා බව වටහා දෙන්නේය.

මෙම ගුණාංග දෙකක් හෝ එයින් එකක් හෝ මිනිසා තම සතු කළේනම්, මහු තමාගේ ස්වාමියා සමග මහුගේ ගුණාංගයෙහි තරග කළේය. තම ස්වාමියාගේ මහානුභාව යට මහු ආදේශ කළේය. එහෙයින්, මිනිසා තම ස්වාමියාට කිකරුවීම, බියකමින් සිටීම හා යටහත්වීම යනාදී ගුණාංග යෙන් සිටීම අනිවාර්යවේ. අල්ලාහ් මිනිසුන්ගෙන් අපේකෂා කරන්නේ මෙම වහල්භාවය වන අතර, එය මහු මිනිසුන්ට අනිවාර්ය කළේය. මෙහි අභංකාර කරුවන්ට හා මර්දනය කරන්නන්ට දැඩි අවවාදයක් හා තර්ජනයක් ඇත්තේය.

72-තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවසූ බව අබු මුසා අල් අෂ්අරි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තමාට කරන තිත්දාව ගැන සවත් දෙමින් එය ඉවසා සිටින්නා අල්ලාහ්ට වඩා කවරෙක් හෝ නොමැත. මිනිසුන් මහුට ආදේශ කරන්නෝය. මහුට දරුවන් ඇති කරන්නෝය. එසේ වුවද, මහු මවුන්ට

ආහාර සපයන්නේය. (මවුන් අයැද සිටින දෙය) මවුන්ට ලබා දෙන්නේය. (මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාර් හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ් මහුගේ මහානුභාව සම්පන්නව මඛිත පරිදි මහුට කෙරෙන තිත්දාවත් ඉවසා සිටී. මෙම ඉවසීම මිනි සුන්ගේ ඉවසීමට සමානව නොපවතී. මහු මිනිසුන් කෙරෙහි ඉමහත් කරුණා වන්තයා වන අතර, මහු ශක්ති වන්තයා හා දැඩි ලෙස දඩුවම් කරන්නාය. තමුන් මහුගේ කරුණාව මහුගේ කෝපයට වඩා අහිඛාව පවතී. අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීම හා මහුට බිරිඳ සහ දරුවා ඇති කිරීම මහා පාපයකි.

අවිශ්වාස වන්තයා අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කළත්, තියතව මහු මහුට ආහාර සපයන්නේය. මහුට සමාව ලබා දෙන්නේය. පරලොව දිනයෙහි මහුගේ පාපයන් වෙනුවෙන් තිසි කුලිය ලබාදීම සඳහා මහුව (ලොවෙහි දඩුවම් නොකර) එසේම අත්හරින්නේය. මිනිසුන්ගේ කියමන් කරා අල්ලාහ් ශ්‍රවණය කිරීම ගැන මෙම වදනෙහි සනාථ වේ. මෙම ශ්‍රවණය කිරීමේ හැකියාවට උපමා කිරීම හෝ උදාහරණ කිරීම හෝ නොහැක. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු හා සමානව කිසිවක් හෝ නොමැත. මහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කූර්ආන්-42:11)

අල්ලාහට අනවශ්‍ය ගුණාංග

73-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබු මලිස් (රලි) තුමාගේ පියා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහට කිසියම් සහකරුවෙක් හෝ තොමැන.
(මූලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙය අල්ලාහගේ දුනවරුන් සහ මහු පහළ කළ ධර්ම ග්‍රන්ථයන් අවවාද කළ දේහි සාරාංශයකි. එනම්, නියතව, අල්ලාහ් ඒකියකි. මහුට කිසියම් සහකරුවෙක් තොමැන. ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ්හි අර්ථයද මෙය වේ. මහු සැබැවින්ම වන්දනාමාන බලමහියට සුදුස්සාය. මහු මහුගේ කේවලත්ව යෙහිද දිව්‍යමය භාවයෙහිද ඒකීකයාය. නම් සහ ගුණාංග කෙරෙහි (උණනාවලින්) පවිත්‍රවත්තයාය.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(නම්, ගුණාංග හා වෙනත් හැකියාවන්හි) මහුට සමාන වන්නයෙක් මබ දැන සිටින්නේද ?

(අල්කුර්ආන්-19:65)

74-අල්ලාහ් පැවැසූ බව නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් ඉබ්නු අබිබාස් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිසා මාව අසත්‍ය කළේය. එය මහුට අනවශ්‍යයකි. මිනිසා මාව බැන්නේය. එය මහුට අනවශ්‍යයකි. මහු මාව අසත්‍ය කිරීම යනු මහු (නැසීගිය පසු) නැවත පෙර තත්ත්වයෙහි මහුව (මවා) ගෙන ඒමට මට හැකියාවක් නොමැති බව මහු සිතා ගැනීමකි. මහු මාව බැණීම යනු මාහට පුත්‍රයෙක් සිටින බව මහු කීමකි. මම බිරියෙක් හෝ පුත්‍රයෙක් රැගැනීම කෙරෙහි පවිත්‍ර වන්නෙයෙකිමි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් කෙරෙහි පවතින අල්ලාහ්ගේ කරුණාවේ විශාලත්වය හා මහුගේ ඉවසීම ගැන මෙහි සඳහන්කර ඇත. තිවැරදි තබ් වදන්වල සඳහන් පරිදි තමා සවන්දෙන තිත්දා වත් කෙරෙහි ඉවසා සිටින්නා අල්ලාහ්ට වඩා කවරෙක් හෝ නොමැත. අල්ලාහ්ට බිරිය හා පුත්‍රයා නොමැති බව සනාථවේ. තමුදු මහු ඒකියෙකි. කිසිදු අවශ්‍යතාවයක් හෝ නොමැත්තෙකි. මහුට (යමෙකු) ඉපදුනේද නැත. වෙනත් කෙනෙකුට දාව (මහු) උපන්නේද නැත. තවද, මහුට සමා තව කිසිවෙක් හෝ නැත.

මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන පීඩාවන් කෙරෙහි ඉවසා සිටීම විශ්වාසනීය මිනිසාට අනිවාර්ය වේ. සැම දේ මවා පෝෂණය කරන ස්වාමියා මිනිසුන් විසින් අසත්‍ය කරමින් හා බැණ වැදීමින් සිටියදීත් මහු මවුන්ට

දායාදයන් දානය කරමින් සිටී. එසේනම්, බෙලහිතතාවන් හා උණනාවන් ඇති මිනිසා මහු සමග කෙසේ හැසිරිය යුතුද ?

75-නම් මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබු මුසා අල් අෂ්අරී (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබැවින්ම, අල්ලාහ් නිදා නොගන්නේය. නිදාගැනීමද මහුට අනවශ්‍ය වේ. මහු තුලාව උස් හා පහත් කරයි. දහ වල්හි කළ ක්‍රියාවන්ට පෙර රාත්‍රියෙහි කළ ක්‍රියාවන්ද, රාත්‍රි යෙහි කළ ක්‍රියාවන්ට පෙර දහවල්හි කළ ක්‍රියාවන්ද මහු වෙත යොමු කරනු ලැබේ. ආලෝකය මහුගේ තිරයකි. මහු එය ඉවත් කළේනම්, මහුගේ මුහුණෙහි පවතින දීප්තිමත් ආලෝකය මහුගේ බැල්ම තිර්මානයන් දෙස කොපමණ දුරට පවතින්නේද, එවන් දුරට ඇති දේ (එනම්, තිර්මාන යන්) සියල්ල දවා විනාශ කරයි.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ පාලන බලය පරිපූර්ණයකි. මහු සදානතිකද සමස්ත විශ්වයේ පාලකයාද වේ. මහු සැතපෙන්නේවත් නිදෝපගත වන්නේවත් නැත. නිදෝපගතවීම එක් බෙල හිතකමකි. එවන් බෙලහිතතාවන් කෙරෙහි අල්ලාහ් පවිත්‍ර වන්නයාය.

අල්ලාහ්ට ආලෝකමත් තිරයක් ඇති බව සනාථවේ. මහු සතුව (නිර්මාතෘත්ව ජීවනෝපායන් බෙදෙන) තුලාවක්ද ඇත්තේය. එයින් මහු තමා කැමැති අයට අඩුවෙන් හෝ වැඩියෙන් හෝ බෙදේ. සෑම දහවල්හි හා රාත්‍රියෙහි මිනිසා ගේ ක්‍රියාවන් අල්ලාහ් වෙත යොමු කරනු ලැබේ.

මහුගේ තේජසේ පරිපූරණත්වය, මහුගේ ආලෝකයෙහි මහානුභාවය හා මහුගේ අභාකාරකම පිළිබඳව මෙහි සඳහන් කර ඇත. මහු සෑම දෙය රැකබලා ගන්නා හා සෑම දෙනාගේ ක්‍රියාවන් ආරක්ෂා කරන්නාය. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

තිසන වහයෙන්ම, අල්ලාහ් අහස් සහ පොළොව යන දෙක ඒවාහි ස්ථානයෙන් වෙන් නොවන පරිදි ග්‍රහණය කරන්නේය. එසේ ඒවා දෙක එකි ස්ථානයෙන් වෙන්වූයේ නම්, එයින් පසු ඒ දෙක (වෙන් නොවී) ග්‍රහණය කරන්නා (මහු හැර) අන් කවරෙක් හෝ නොමැත. තිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් ඉමහත් ඉවසිලි වන්තයා හා ඉතා කමා කරන්නා ලෙස සිටී.

(අල්කුර්ආන්-35:41)

අල්ලාහ්ගේ ගුණාංගයන් තබා වදන්වල කෙසේ සඳහන්ව පවතින්නේද, ඒවා කිසියම් ප්‍රමාන කිරීමෙන්, උපමා කිරීමෙන්, සමාන කිරීමෙන් හා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් තොරව එසේම පිළිගත යුතුය. ඒවා කුමණ අර්ථයෙහි අල්ලාහ්ගෙන් සිට සහ තබාගත යුතුමද

(සල්) තුමාගෙන් සිට පැමිණි ණියද එවා එසේම විශ්වාස කළ යුතුය.

අල්ලාගැනීමේ දේව දූතවරුන්

76-තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු මස්ථාද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මම පිබ්රිල් (අලෙ) තුමාව දුටුවෙමි. මහුට පියාපත් හය සියක් තිබින. (මුලාග්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

‘මහුගේ අලංකාරමත් පියාපත්වල මුතු හා මැණික් පතුරු වන්නේය’ යන අතිරේකය සමග මෙම තනි වදන අන්මද් ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් වේ.

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පිබ්රිල් (අලෙ) තුමාට බොහෝ පියාපත් තිබීම අල්ලාහ් ගේ හැකියාවට සාධකයකි. පිබ්රිල් (අලෙ) තුමාගේ මෙම රූපය ඉහත සඳහන් තනිවදනෙහි සඳහන් පරිදි අල්ලාහ් එතුමාව ප්‍රථමයෙන් තිර්මාතාය කළ රූපයද විය හැක. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු පියාපත් දෙක දෙක, තුන තුන සහ සතර සතර ඇති මලක්වරුන් (තම) දුන්නයත් වශයෙන් පත් කළ අයකි. (අල්කුර්ආන්-35:1)

පිබිටිල් (අලෙ) තුමාව පමණක් මෙවන් අධික සංඛ්‍යා පියාපත්වලින් විශේෂත්වය කිරීම එතුමාගේ තරාතිරම උසස් කිරීම සඳහා විය හැක.

නිතිනායක තුමාට වර්ෂ ෮෭෧

77-ආයුෂා (රලි) තුමිය මෙසේ වාර්තා කරන්නීය.

හාරිද් බිත් හිෂාමි (රලි) තුමා නිතිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමාව අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ දුන්යාණනි, මනතුමාට වහි (දේව පිණිවිඩය) පහළවන්නේ කෙසේද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එකළ නිතිනායක තුමා ‘අනැමිවිට සිතුවේ තාදයක් සේ මා වෙත එව්. එය මාහට ඉතා ඛරපතල වශයෙන් පවතී. එම දේව දුන්යා පාරායනා කර දුන් දෙය මා සිතුවිල්ලෙහි තබා සිටින කළ මහු මාගෙන් වෙන්වී යයි. සමහරවිට එම දේව දුන්යා මිනිසෙකුගේ පෙනුමෙන් දර්ශණයවී මා සමග කථා කරයි. එකළ මා මහු පාරායනා කරන දෙය මාගේ සිතුවිල් ලෙහි තබා ගනිමි’ යනුවෙන් පැවැසීය.

ආයුෂා (රලි) තුමිය ‘උග්‍ර සිතල දිනවල (නබිතුමාට) වහි පහළවීම මම දිටිමි. එම දේව දුන්යා නිතිනායක තුමාගෙන් වෙන්වී පිටත්වන කළ (එම උග්‍ර සිතලයෙහිද) එතුමාගේ තළලෙන් දහඩිය වැගිරේ’ යැයි පවසන්නීය. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට ක්‍රිම දෙකක් මගින් වහි (දේව පණිවිඩය) පහළ විය. වහියෙහි බරපතලකම, අබණ්ඩව පහළවීම හා එකී වැදගත්කම අනුව එය පහළ වන අවස්ථාවල එතුමා උග්‍ර අසිරුල්වාවයට පත්වන්නේය. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(ම : තඹ,) මෙම අල්කුර්ආනය අපි එක් කන්දක් මත පහළ කළේනම්, අල්ලාහ් කෙරෙහි පවතින හිතියෙන් එය වැවිලි පැලී යාම මඟ සැබවින්ම දකී.

(අල්කුර්ආන්-59:21)

කුමක් හෝ ආකාරයෙන් උදාහරණයක් අවශ්‍ය බැවින්, නින්දිත දෙයක් මගින් උපමා කිරීම අනුමත වේ. මක්නිසාද යත්, සිතුව නින්දිත දෙයක් වුවද, උපමා කර ඇත්තේ එකී තාදය පමණි. අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් මලක්වරුන් මිනිසුන් ගේ පෙනුම දර්ශණයට ගනිති.

මෙහි මලක් යනු පීබිරිල් (අලෙ) තුමාය. පහළවන පණි විඩයේ බරකම, ප්‍රකාශයෙහි මහානුභාවය හා එයට තඹ තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ලබා දුන් වැදගත්කම යනාදි යෙන් ඇතිවන ශරීරයේ සණකමින් එතුමා ශ්‍රමයට ලක් වන්නේය. ඒ සමග වහි පහළවීම දරා ගැනීමේ හැකියාව අල්ලාහ් එතුමාට ලබා දීම අල්ලාහ්ගෙන් සිට ලැබුණු සිතිදු කමක් හා එතුමා හට

උපකාරයක් වශයෙන්ද පැවැතිය. තොළසේ නම, ‘අපි මෙම අල්කුර්ආනය එක් කන්දක් මත පහළ කළේනම්, අල්ලාහ් කෙරෙහි පවතින හිතියෙන් එය වැවිලි පැලී යාම බල සැබවින්ම දැකී’ යැයි අල්ලාහ් පවසන පරිදි එතුමාටද සිදුව ඇති.

වහි ඇරඹිහවුයේ කෙසේද ?

78-අයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ වාර්තා කරන්නීය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට ප්‍රථමයෙන් තිත්දෙහි දර්ශණයවන යහපත් සිහින මගින් දේව පණිවිඩ පහළවිය. එතුමා දැකින සිහිනයන් අරුණෝදය සේ පැහැදිලිවම පැවැ තිය. පසුව එතුමා අසමානයෙන් තනිව සිටීමට ප්‍රිය කළේය. එතුමා අවශ්‍ය ආභාරයන් රුගෙන යාම සඳහා තම පවුලේ අය වෙත පැමිණීමට පෙර බොහෝ රාත්‍රීන් හිරා ගුහාවෙහි අසාමානයෙන් රැඳී සිට වන්දනාමානවල යෙදී සිටින්නේය. (එම ආභාර අවසන්වූ පසු තම බිරියවූ) කදීජා (රලි) තුමිය වෙත පැමිණ තැවත (තවත් දින කීපයකට අවශ්‍ය) ආභාර රුගෙන යන්නේය.

මෙම තත්ත්වය හිරා ගුහාවෙහි සත්‍ය (වහි) පැමිණෙන තෙක් පවතීය. එනම්, (දිනක්) එක් මලක් වරයෙක් එතුමා වෙත පැමිණ ‘පාරායනා කරන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. එයට එතුමා ‘මම පාරායනා කිරීමට නොදනිමි’ යනුවෙන් කීය. (මේ පිළිබඳව එතුමා මෙසේ පවසන්නේය) පසුව ඔහු මම ශ්‍රමයට

පත්වන තරමට මාව අල්ලා තදෙන් බදා ගත්තේය. පසුව මාව අතහැර ‘පාරායනා කරන’ මෙන් නැවත කිය. (එකළද මම) ‘පාරායනා කිරීමට තොදනිමි’ යනුවෙන් කීමි.

දෙවැනි වතාවද මාව එතුමා මම ශ්‍රමයට පත්වන තරමට අල්ලා තදෙන් බදා ගත්තේය. පසුව මාව අතහැර නැවත ‘පාරායනා කරන’ මෙන් කිය. (එකළද මම) ‘පාරායනා කිරීමට තොදනිමි’ යනුවෙන් කීමි. තෙවැනි වතාවද මාව එතුමා මම ශ්‍රමයට පත්වන තරමට අල්ලා තදෙන් බදා ගත්තේය. පසුව මාව අතහැර මෙසේ පාරායනා කළේය.

(සියළු දේ) නිර්මාණය කළ බව ස්වාමියාගේ නාමයෙන් පාරායනා කරන්න. මහු අලෙස් නම් වූ තත්ත්වයෙහි සිට මිනිසා ව නිර්මාණය කළේය. පාරායනා කරන්න. බවගේ ස්වාමියා ඉමහත් කිරීන් වන්නයාය. මහු ලේඛනියෙන් මිනි සාට මහු තොදන්නා සියළු දේ ඉගැන්වූයේය.

(අල්කුර්ආන්-96:1-5)

ආයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේද පවසන්නිය.

පසුව එතුමා (එතැන් සිට) වැවුලන සිතින් (තම බිරියවූ) කදීජා වෙතට පැමිණ මාව පොරවන්න, මාව පොරවන්න යනුවෙන් කිය. එතුමිය බිය නිවන තෙක් එතුමාව පොරවා තැබුවාය. එතුමා තමාට සිදුවූ දේ ගැන කදීජාට පැහැදිලි කර, තමා තම ජීවිතය ගැනද

බියවන බව පැවසීය. එවිට කදිපා ‘එසේ නොව, අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි, අල්ලාහ් මොහොමාදි කිසි දිනක හෝ තිත්දා නොකරයි. නියතව, මබ තුමා ඥාතීන් සමග එක්ව සිටින්නේය. පීඩාවට ලක්වුවත් ගේ බර උසුලන්නේය. නැති බැරි අයට උපයා දෙන්නේය. අමුත්තන් සලකන්නේය. යථාර්තයෙන් දුෂ්කරතාවයට ලක් වුවත් උපකාර කරන්නේය’ යැයි කීවය. පසුව එතුමාව තම කුඩා පියෙකුගේ පුත්‍රයාවන වරකා බිත් නවෆල් වෙත එක්ක ගියාය.

අඥාන කාලයෙහි ක්‍රිස්තියානි ආගම වෙළඳ ගෙන සිටි වරකා හිබිරු භාෂාවෙන් ලිවීමේ පළල් අවබෝධයක් ලබා සිටී කෙනෙකි. අල්ලාහ් කැමැති වූයේනම්, ඉන්ජිල් ග්‍රන්ථය හිබිරු භාෂාවෙන් ලිවීමේ හැකියාවක් ලබා සිටී මහු ඇස් නොපෙනෙන වාර්ධයෙකු ලෙස සිටිය. කදිපා (රලි) තුමිය මහු අමතා ‘මාගේ පියාගේ සහෝදරයාගේ පුත්‍රතුවනි, මබ සහෝදරයාගේ පුත්‍රතුවන් කියන දෙයට සවන් දෙන්න’ යනු වෙන් කීවය. එවිට වරකා තබිතුමාගෙන් ‘මාගේ සහෝදර යාගේ පුත්‍රතුවනි, මබ දුටුවේ කුමක්ද ?’ යැයි විමසීය.

එයට තබිතායක තුමා තමා දුටු දෙය විස්තර කළේය. (එයට සවන්දුන්) වරකා තබිතායක තුමා අමතා ‘එය මුසා (අලෙ) තුමා වෙත පැමිණි නාමුස් (පිබිරිල්) තුමාය. මබගේ සමාජය මබව (මබ ගමෙන්) පලවා හරින කළ මා පීවතුන් අතර ශක්තිමත්

තරුණයෙකු ලෙස සිටිය යුතුවේ' යනුවෙන් පසුතැවිල්ලෙන් කිය. එකළ තනිතායක තුමා 'මාගේ සමා ජය මාව පලවා හරිද ?' යැයි විමසූ කළ වරකා 'ඔව්. මග රුගෙන පැමිණ සිටින දෙය (සත්‍යය) සේ ගෙන ආ කවර මිනිසෙකු හෝ (එකී සමාජය විසින්) විරෝධයට ලක් නොවී නොසිටිය. (මග පළවා හරින) එම දිනයේ මා සිටියේනම්, මම මඟට දැඩි ලෙස උපකාර කරන්නෙමි' යනුවෙන් කිය.

පසුව වරකා කෙටි කාලයක් ජීවත්වී උඛාවයට පත්විය. මින් පසු වහි පැමිණීම මද කාලයක් තතරවිය. (මූලාශ්‍රය : චුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

වක්තෘවරුන් දකින සිහිනයන් සත්‍යයෙකි. ඉබිරාහිම් තනිතුමා සිය දරුවා අමතා 'මාගේ පුතනුවනි, නියතව මම මඟව කපා බිලි දෙනු බව සිහිනයෙහි දිටිමි (37:102)' යනු වෙන් පැවසූ බව අල්ලාහ් පවසන්නේය. කලබලයක් ඇති වන කළ හෝ වන්දනාමානස කිරීම හා මිනිසුන්ගෙන් ඇත් වීම වැනි යහපතක් වෙනුවෙන් අසාමාන්‍යයෙන් තනිව සිටී මට මෙම වදනෙහි සාධක ඇත්තේය. ගමනක යෙදීම වැනි හේතූන් මත ආහාර පානයන් රුගෙන යාමට හැක. මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි පවතින තවක්කුල (විශ්වාසය)ට

පටහැනි තොවන අතර, මෙය හේතූන් මත සිදුවන එකකි.

ඉකර්උ (පාරායනා කරන්න) යන පරිච්ඡේදය ප්‍රථමයෙන් පහළවූ අල් කුර්ආනයේ වැකියෙකි. මෙහි දැනීම, ඉගෙන ගැනීම, වටහා ගැනීම සහ පැහැදිලිවීම යනාදිය කෙරෙහි දිරිගන්වා ඇත. තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ලියවීමට හෝ කියවීමට හෝ තොදන්නා උමිම් කෙතෙකු බව සනාථ වේ. ගුරුවරයා වැදගත් කරුණක් ශිෂ්‍යයාට කියන කළු මහු එය වටහා ගැනීම සඳහා මහුගේ ශරීරය අල්ලා පැහැ දිලි කිරීමට හැක. වක්තාවරුන්ද බියට පත්වන්නෝය.

මෙහි තනිතායක තුමාද සාමාන්‍ය මිනිසෙක් බව සනාථ වේ. කෙතෙක් තමා ලක්වූ පීඩාවන් හා කරදරයන් ගැන සිය බිරිඳට පැවසිය හැක. කදිපා (රලි) තුමියගේ පරිපූර්ණ බුද්ධිය, විශිෂ්ට ඥානය හා ඇගේ පැහැදිලි අදහස් මෙහි තහවුරු කර ඇත.

කුසල් කරන්නා අකුසලින් සිදුවන හානියෙන් රැකවර ණය ලබයි. යහපත්ශීලීන් රැකගැනීම හා මවුන්ට යහපත් තිමාවක් ලබාදීම අල්ලාහ්ගේ තියමයකි. අල්ලාහ් කෙරෙහි හොඳ සිතුවිල්ල තැබීමද මේවා අතර එකකි. සැබැවින්ම, අල්ලාහ් තම ප්‍රේම වන්තයින්ට රැකවරණය ලබා දෙන්නා හා තම වහළුන්ට උපකාර කරන්නාය.

අල්ලාහ්ගේ සතුරන්ට මවුන්ගේ ක්‍රියාවන්ට සුදුසු දඩුවමක් වශයෙන් නින්දාව හා නපුරු තිමාව හිමිවේ. පවුල් ඥාතීන් සමග සුභදාව හැසිරීම අල්ලාහ්ගේ වක්තාවරුන්ගේ ගුණාංගය බැවින් ඒ ගැන දිරිගන්වා ඇත. මෙය මෙලො වෙහි හා පරලොවෙහි ජයග්‍රහණයට හා විමුක්තියට හේතු වක් වශයෙන් පවතී.

බෙලහිතයන්ට උපකාර කළ යුතු අතර, මවුන්ට උදව් කරුවෙක් හා සහාය කරුවෙක් වශයෙන් සිටිය යුතුයි. දුප් පතුන් හා දිළිඳුන්ගේ ආදරය දක්වා මවුන්ට යහපත් ලෙස උපකාර කළ යුතුයි. මෙය තබිත්වයේ සත් ගුණධර්මවේ.

එසේම ආගන්තුකයන් ගරු කළ යුතු අතර, දුන පිරිස්ට තැගිහොග හා උපකාර කළ යුතු බව සඳහන් වේ. මෙය අල්ලාහ්ගේ ගෞරවනීය වහලුන්ගේ ගුණාංගයන්ය. දුක් පීඩාවන්ට ලක්ව සිටින්නන්ට එයින් මවුන් මිදීම හා එය සරල කිරීම සඳහා උදව් උපකාර කළ යුතුයි. සත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීම තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ ගුණාංගයක් බැවින් එය ප්‍රකාශ කරන්නාට කුලිය හිමිවේ.

විශ්වාසනීය වගකීම හා ගිවිසුම් තිසි ලෙස ඉටු කරන මෙන් දිරිගන්වා ඇත. කවරෙක් මිනිසාට ගරු කරන්නේද මහුව අල්ලාහ් ගරු කරයි. කරදර හා පීඩාවට ලක්වූ අය සැනසුම් කිරීම හා එය සරල කිරීම

සතුටුදායක කරුණකි. උදව් කිරීම හා උපදෙස් දීම යන බිරිඳකගේ ශිලාවාර ක්‍රියා වත් තම සැමියාට පලදායීකව පවතී.

ධර්ම ග්‍රන්ථ පිළිබඳ ඥානය ඇති විද්වතුන්ගෙන් මවුන් ගේ ඥානය පරීක්ෂාකර බැලීමේ හා පාඩමක් ගැනීමේ අද හසින් මවුන් පවසන දේ කෙරෙහි සවන්දීමට හැක. සියළුම වක්තෘ වරුන්ගේ කැඳවීමේ කාර්ය එකමකි. මවුන්ගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ව සත්‍ය කළහ.

අල්ලාහ්ගේ දුනවරුන් පිළිපදින්නන්ට අනිවාර්යයෙන්ම විරුද්ධකම් ඇතිවේ. මෙය පෙර කාලයේ විසූ ජනතාවගේ සිරිතක්වන අතර, මෙය (මෙසේ සිදුවිය යුතු බව අල්ලාහ් විසින්) තීරණය කරනලද නියමයකි. අල්ලාහ් වක්තෘවරුන් හා සැබෑ විශ්වාසින් සෝදිසි කිරීම සඳහා මවුන්ට පිඩාවක් ඇති කළේය. තමුදු මවුන්ට යහපත් නිමාවක් ඇති වේ.

අත්දැකීම් ලත් අය පවසන දේට සවන්දීම හා ඥානය කවරෙක් පැවැසුවද ඒවා ලබා ගැනීම කෙරෙහි දිරිගන්වා ඇත. තබ් (සල්) තුමාට සිදුවූ සිද්ධිය පිළිබඳව පහළවූ සිය එම පැරණි ධර්ම ග්‍රන්ථවල හෝ සමහර ග්‍රන්ථවල සඳහන් වේ. පිබිරිල් (අලෙ) තුමා තබ් (සල්) තුමා වෙත පැමිණ සේම තබ් මුසා (අලෙ) තුමා වෙතද පැමිණ ඇත්තේය.

79-වැනි පණිවිඩය පහළවීම විසන්ධිවූ කාල පරිච්ඡේදය පිළිබඳව නවීනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ජාබර් බිත් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා ඇවිදමින් ගමන් කරන කළු අහසින් ඇසූ හඬෙන් මා හිස මසවා බැලීමි. එවිට, හිරා ගුහාවේ මා වෙත පැමිණ දේව දූතයා අහස හා පොළොව අතර එක් සිංහාසනයක වාඩිවී සිටීම දුටු මම තිගැස්සි බියට පත්වීමි. වහාම මම (මාගේ තිවසට) පැමිණ (කදිපාගෙන්) ‘මාව පෙරවන්න. මාව පෙරවන්න’ යැයි කීමි. පසුව මාව පෙරවා තැබූහ. එකළ අල්ලාහ් මෙසේ පහළ කළේය.

අහෝ, පෙරවාගෙන සිටින්නානෙහි, මබ නැගිටින්න. පසුව (අල්ලාහ්ගේ දඩුවම ගැන මිනිසුන්ට) අවවාද කරන්න. නවද, මබ ස්වාමියාව ආචමිබර කරන්න. නවද, මබගේ ඇඳුම් පවිත්‍රයෙන් තබා ගන්න. නවද, අපවිත්‍රය අප්‍රිය (කර ඉවත්) කරන්න.

(අල්කුර්ආන්-74:1-5)

අපවිත්‍රය යනු පිළිමයන්ය. මින් පසු වැනි පණිවිඩය අබ්නේ ඩව පහළවිය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තබ් වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ප්‍රථමයෙන් වැනි පහළවූයේ හිරා ගුහාවේය. එය ‘(සියළු දේ) තිර්මාණය කළ මබගේ ස්වාමියාගේ

නාමයෙන් පාරා යනා කරන්න ...' යනු වැකියකි. කදිපා (රලි) තුමිය නම් නායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ (දෑවා) කැඳවීමේ කටයුතු වලට සහාය දැක්වූ බැවින් එතුමියගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය මෙහි පැහැදිලි කර ඇත. අහස් හා පොළොව අතර අසුන්ගෙන සිටියේ පීබිරිල් (අලෙ) තුමාය. මෙයට පෙරද එතුමා පැමිණ බව සනාථ වේ. දේව දුතවරුන් විවිධ රූපවලින් දර්ශනය කරවීමට අල්ලාහ් ගස්ති වන්නයාය. අල්ලාහ්ගේ වක්තෘ වරුන්ටද බිය ඇතිවන්නේය. වහි විවිධ අවස්ථාවල පහළ විය. ඒවා අතර සමහර වහි අඛණ්ඩව හා අධික වශයෙන් පහළවීමෙන් ඒවා වැදගත්ව පැවැතීය.

අඳුම් කිලිටු නොවන සේ පිරිසිදුව තබා ගත යුතු බව මෙහි සඳහන්වේ. මේ හේතුව මත සමහර විද්වතුන් සලාතය ඉටු කිරීමට අඳුම් පිරිසිදුවෙන් පැවැතිය යුතු බව කොත් දේසි පනවා එයට මෙම අල්කුර්ආන් වැකිය සාධක ලෙස ඉදිරිපත් කරති. තම්තුමාගේ ශ්‍රවකරුවන් සුළු ප්‍රශ්නවල පවා මතහේදවලට පත්වූ බව මෙහි පැහැදිලිවේ. ප්‍රථමයෙන් පහළවූයේ ඉක්රල පරිවපේදය බව ආයිෂා (රලි) තුමිය හා වෙනත් සමහරුන්ගේ මතයකි. නමුත්, ජාබිර් (රලි) තුමා ගේ මතය වනුයේ සුරා මුද්දස්සිර් යන පරිවපේදය බවය. 'තැගිට (මිනිසුන්ට) අවවාද කරන්න' යන වැකියේ තේරුම 'මඛ විශ්වාස නොකර සිටින්නන්ට වෙදනාව ඇති බව අව වාද කරන්න' යන්නේය.

වභීෂෙභි බරපතලකම

80-උඛිබාදා ඛිත් සාමිත් (රලි) තුමා තඛිවදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට වහි පහළවන කළු එතුමා ශ්‍රමයට පත්වේ. එයින් එතුමාගේ මුහුණ දුවිලි පටල යට අසුචු දෙයක් සේ වෙනස් වේ.
(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

වහි පහළවන කළු ශ්‍රමයට පත්වීම යනු එයට අධික වැදගත්කමක් ලබා දීමකි. මුහුණ වෙන්සවීම යනු එය රතු පැහැයට පත්වීමකි. මක්නිසාදයත්, එතුමාට පහළවන වහි අල්ලාහ්ගේ ප්‍රකාශය බැවින් එය එතරම් වැදගත් හා සෂ් සහගතව පවතී. එහි අෂ් කිරීම, වළක්වලීම, අවවාද කිරීම හා ළඳරුවත්ගේ හිස කෙසේ පැසෙන, අඟ කිලිපොළා යන හා එකී හයංකරයෙන් හදවත් වැවුළෙන පණිවිඩ අත්තර් ගතවේ. සැම දේ රැක ගන්නා අල්ලාහ්ය.

81- (මි : තඛි, මෙම වහිය කඛිනමිත් කටපාඩම් කිරීම සඳහා මබ දිව නොසොලවන්න. (75:16) ' යන අල්කුර්ආන යේ වැකිය පිලිබඳව ඉඛිනු අඛිබාස් (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට වහි පහළවත කළ ඵතුමා ශ්‍රමයට පත්වන්නේය. එය ඵතුමා සිය තොල් දෙක සොලවීමෙන් පැහැදිලිවේ. එකළ අල්ලාහ් '(ම : තබි, මෙම වහිය කඩිතමින් කටපාඩම් කිරීම සඳහා ඔබ දිව නොසොල වන්න. එය (සිතුවිල්ලලෙහි) තැන්පත් කිරීමද, (මබ දිවෙන්) පාරායනා කරවීමද අපගේ වගකීමකි. එබැවින්, අපි (පිබි රිල් මගින්) එය (මබට) පාරායනා කරන කළ ඔබ එය අනු ගමනය කරමින් පාරායනා කරන්න. පසුව ඒවාහි අර්ථය වටහා දීමද අපගේ වගකීමකි. (75:16-19) යනුවෙන් පැවැසූ වැකිය පාරායනා කළ ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා, තබි (සල්) තුමා තම තොල් දෙක සොලවූ සේ මා සොලවමි යැයි පවසා තම තොල් දෙක සොලවා පෙන්නුවේය.

මෙම වැකි පහළවීමෙන් පසු තනිතායක තුමා වෙත පිබි රිල් (අලෙ) තුමා පැමිණ කළ (පාරායනා කිරීම සඳහා ඵතුමාට) සවන්දී අසා සිටීම සිරිතක් වගයෙන් පත්කර ගත් නේය. පිබිරිල් (අලෙ) තුමා සමුගත් පසු ඵතුමා පාරායනා කළ සේම තනිතායක තුමාද පාරායනා කළේය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්කුර්ආනය කල්පනාකාරීව පාරායනා කළ යුතුයි. වහි පහළවත අවස්ථාවල තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා තම මුළු අවධානයම එය කරා යොමු කිරීමෙන් හා එයට අධික වැදගත්කමක් ලබා දීමෙන් එය බරක්

හා දුෂ්කරයක් බවට පත්විය. අපහාස කිරීමේ හා විහිළ කිරීමේ චේතනාවෙන් තොරව යහපතක් උදෙසා කෙනෙක් කතා කරන සේ හා ක්‍රියා කරන සේ සංඥාකර පෙත්නුම් කිරීමට හැක.

අල්ලාහ් තම ගෞරවනීය අල්කුර්ආන් ග්‍රන්ථය විනාශ නොවී ආරක්ෂා කිරීමට වගකීම් භාරගෙන සිටී. තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ලිවීමට හා කියවීමට නොහැකි උමිම් කෙනෙක් වුවද අල්ලාහ්ගේ ග්‍රන්ථය කටපාඩම් කර තම හදවතෙහි තැන්පත් කළේය.

මෙය හාස්කමකි. තමා කළ ප්‍රකාශයක් පිළිබඳ විවරණ යක් එම අවස්ථාවේදීම තොකර ප්‍රමාද කිරීමට හැක. අල් කුර්ආනයේ අර්ථය වටහා ගැනීම හා ඒ ගැන පර්යේෂණ කිරීම සඳහා එය පාරායනා කෙරෙන කළ එයට සාවද්‍යතා යෙන් සවන් දීම ආගමානුකූල කරුණකි.

ගුරුවරයා කියන දේට සාවද්‍යතායෙන් කන් දීමේ හා මහු කතා කරන කළ බාධා තොකර නිශ්ශබ්දව සිටීමේ වැද ගත්කම මෙහි පැහැදිලිකර ඇත. ඉගෙන ගත්තා කරුණු කටපාඩම් කිරීමටත්, ඒවා හදවතෙහි තැන්පත් කිරීමටත් ඒවා අමතකවීමෙන් හා විනාශවීමෙන් තොරව ආරක්ෂා කිරීමටත් දිරිගත්වා ඇත. ගුරුවරයා කියූ පසු එය තැවත කීම හා මහු කියන කළ එයට සවන්දීම ගැන සඳහන්කර ඇත.

විද්වතුන්ගේ දේශනයට සවන්දීම හා ඒවා පිළිගැනීම මගින් ඔවුන්ගෙන් දැනුම් ඥානය ලබාගත යුතුයි.

කෙතෙක් දැනුම් ඥාන සියල්ල එකම අවස්ථාවේ ලබා ගැනීමට අදහස් කළේනම් ඔහු ඒවා සියල්ල විනාශ කළේය. හදවතෙහි තැන්පත් කළ ඥානයන් පසු අවස්ථාවල තැවත බැලිය යුතුයි. එය ‘පිබිරිල් (අලෙල) තුමා සමුගෙන පිටත්වූ පසු එතුමා පාරායාතා කළ සේම තඹිතායක තුමාද පාරා යතා කළේය’ යන වාක්‍යයෙන් වටහාගත හැක. දැනුම් ඥානය ලබා ගැනීමට වෙහෙස දැරිය යුතු අතර, එයින් ඇතිවන දුෂ්කරතාවන් ඉවසා සිටිය යුතුයි. මන්දයත්, දැනුම් ඥානය එතරම් වැදගත් එකකි.

වේගධාරීන්ගේ කළකුණු

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියතවශයෙන්ම, වේගධාරීන් අල්ලාහ්ට වංචා කිරීමට අදහස් කරති. නමුදු, ඔහු ඔවුන්ට වංචා කරන්නෙකු ලෙස සිටී. තවද, සලාතය ඉටු කිරීම සඳහා ඔවුන් සිටගත් කළු කම්මැලියන් ලෙස සිට ගතිනි. මිනිසුන්ට (තමන්ද සලාතය ඉටු කරන්නන් ලෙස) පෙන්වීම සඳහා (සිටිති.) තවද, ඉතා සුළු වශයෙන් හැර ඔවුන් අල්ලාහ්ව සිහි නොකරති.

(අල්කුර්ආන්-4:142)

82-නවිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබ්බු භූරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

වෙගධාරීගේ සළකුණු තුනකි. මහු (යමක්) ප්‍රකාශයක් කළේනම්, අසත්‍යය පවසයි. ගිවිසුමක් කළේනම්, එය බිඳ දමයි. විශ්වාස කළේනම්, දෝහිකම් කරයි. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අවස්ථාවාදය, ක්‍රියාව හා ප්‍රතිපත්තිය යන කොටස් දෙක කට ඇතුළත් වේ. මෙහි අදහස් කර ඇත්තේ ක්‍රියාව පිළි බඳ අවස්ථාවාදයකි. සමහරවිට මුස්ලිම්වරයෙක් මන අවස්ථා වාදයෙහි එක් සළකුණක් හෝ අධික සළකුණු පැවැතීමට හැක. අවස්ථාවාදයට බොහෝ කොටස් ඇත්තේය. ඒවායින් සමහරයන් ඉතා නපුරු සහගත කරුණුය.

මෙවන් කරුණුවල ඕනෑකමින් රැඳී සිටින්නා අවස්ථාවාදී යාය. අවස්ථාවාදයේ සළකුණු අවස්ථාවාදියාව හඳුන්වා දෙයි. බොරු කීම වෙගධාරීන්ගේ සළකුණක් බැවින්ද, කළු ගිවි සුම ඉටු නොකර පැහැර හැරීම විශ්වාසීන්ගේ ගුණාංගයක් නොවන බැවින්ද ඒවා තහනම්කර ඇත. එසේම, විශ්වාසය මන භාරකරන ලද වගකීමවලට දෝහිකම් කිරීමද තහනම්ය. මෙසේ දෝහිකම් කරන්නා වෙගධාරීයෙකි. ක්‍රියාව පිළිබඳ අවස්ථාවාදය ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳ අවස්ථාවාදය සේ

ආගමෙන් පිටමත් කරන කරුණක් නොවන අතර, එයද මහා පාපයෙන් එකකි.

83-නබි මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාස් බිත් අමර් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් මන ගුණාංග හතරක් තිබේද, ඔහු පැහැදිලි අවස්ථාවාදියෙකි. තවද, කවරෙක් මන මෙයින් එක් ගුණාංග යක් හෝ තිබී එය ඔහු අත්හරින තෙක් අවස්ථාවාදයේ එම ගුණාංගය ඔහු මන රැඳී පවතී. ඒවා ඔහු විශ්වාස කළේනම් දෝහිකම් කරයි. ඔහු යමක් ප්‍රකාශ කළේනම් අසත්‍ය පව සයි. ඔහු ගිවිසුමක් කළේනම්, එය බිඳ දමයි. ඔහු තර්ක කළේනම්, පාපයෙහි යෙදෙයි. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අවස්ථාවාදය විවිධ වර්ග හා කරුණු මත පවතී. මෙහි සඳහන් කළ අතරින් සම්පූර්ණ කිපයක් පමණකි. මේවාට අමතරව වෙනධාරීන්ගේ ගුණාංග තව කිපයක් ඇත්තේය. මිනිසුන් අවස්ථාවාදයේ විවිධාකාරයෙන් සිටිති. එනම්, සම හරුන් ස්වල්ප අවස්ථාවාදයෙන්ද, තවත් සමහරුන් අධික අවස්ථාවාදයෙන්ද, වෙනත් සමහරුන් මුළු අවස්ථාවාදයෙන්ද සිටිති.

ගිවිසුම් කරන කළ වංචා කිරීම තහනමය. එය අවස්ථා වාදිත්වම අයත් විශේෂ ගුණාංගයෙකි. යම් කරුණක් ගැන තර්ක කරන කළ සත්‍යයට පටහැනිව කථා කිරීමද තහනමය. එය අවස්ථාවාදය හා ආගම කෙරෙහි තොසැළකිලි කම ඇති බවට තහවුරු කරයි.

84-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අත්සාර්වරුන් ප්‍රියකිරීම විශ්වාසයේ සම්කුණකි. අත්සාර් වරුන් අප්‍රිය කිරීම අවස්ථාවාදයේ සම්කුණකි. (මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අත්සාර්වරුන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පැහැදිලිකර ඇත. ඊළඟ (විශ්වාස)යට සම්කුණු සහ ලකෂණ කිපයක් ඇත්තේය. එසේම, අවස්ථාවාදයටද සම්කුණු හා ලකෂණ කිපයක් ඇත්තේය. අත්සාර් යනු තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මක් කාවෙන් සිට මදිතාවට හිජ්රත් (හැර) ගිය අවස්ථාවෙහි එතුමාට උදව් උපකාර කළ අයට ඉස්ලාමය කළි නාමයකි. මෙම නාමය අල්කුර්ආනය හා තඛිතායක තුමාගේ වදන් වලද සඳහන්ව පවතී.

මිනිසුන් කළි ක්‍රියාවන් හා මවුහු මුහුණදුන් පිඩාවන් අනුව ඉස්ලාමිහි මවුන්ගේ උස් හා පහත් තත්ත්වය පවතී. තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට

උදව කිරීම මගින් අන් සාර්වරූත් මෙම ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත්වූහ. මෙමගින් ඉස්ලාම් ආගමට උපකාර කරන්නන් ප්‍රිය කිරීමද ර්මානයේ එක් අංගයක් බව සනාථවේ.

එසේම හදවතෙන් සිදුවන කුසල් ක්‍රියාවන්ද ර්මානයේ අංගයෙකි. ර්මාන් යනු කුසල් ක්‍රියාවන් හෙයින් මිනිසුන් අතර එය උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. එනම්, කුසල් ක්‍රියාවන් අනුව මිනිසාගේ ර්මානය සමහර අවස්ථාවල උසස් වේ. තවත් සමහර අවස්ථාවල පහත් වේ. ප්‍රිය කිරීම සහ අප්‍රිය කිරීම කුලිය සහ දඩුවම ලබා දෙන ක්‍රියාවන්ය.

දේව පුනිකෂේපයෙහි උස්, පහත් තත්ත්වය

85-තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබ්දුල් ලාහ් බින් මස්උද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මුස්ලිම්වරයෙකුට බැණීම පාපයකි. ඔහුව සාතනය කිරීම (දේව) ප්‍රතිකෂේපයෙකි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

විශ්වාස වන්තයා තමා නොදැන සිටින ආකාරයෙන් තමාගේ කුසල් ක්‍රියාවන් විනාශවී දැය් බියවිය යුතුය. සම හර විද්වතුන් ‘ආගමෙන් පිටමත් කරන සැබෑ ප්‍රතික්ෂේපය (කුර්ශ) මෙහි සඳහන් කර නොමැති අතර, තදෙන් අව වාද කිරීම සඳහා ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යන වචනය භාවිතා කර ඇත්’ යනුවෙන්ද, තවත් සමහර විද්වතුන් ‘කවරෙක් මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කළ හැකි බව අනුමත කරමින් සාතනය කරන්නේද, මහුට (ධර්මයෙන් පිටමත් කරන) ප්‍රතික්ෂේපය යොදවනු ලැබේ’ යනුවෙන්ද පවසති.

මහා පාප ක්‍රියාවන් මිනිසාව මහා පාපියෙක් ලෙස පත් කරන බව මෙහි සඳහන්වේ. මහු මුස්ලිම්වරයෙක් වුවත්, මහු කළ මහා පාප ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් මහු මහා පාපී යෙක් ලෙසට පත්වේ.

මුස්ලිම් වරයාගේ නම්බුව රුකීම සඳහා මහුට බැණ වැදීම තහනමය. කේළාම් කීම, තින්දා කිරීම, ශාප කිරීම හා විකටකම් කිරීම යනාදීන්ද මෙම තහනමෙහි අන්තර් ගතව පවතී. එසේම, මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කිරීමද තහනමය.

මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කිරීමට හැකි බව අදහස් කරන්නා කාෆර් (දේව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා)ය. මෙය කෙටි වදනක් වුවත්, තඹතායක

තුමාගේ භාෂා ජෛලය අඩංගු ගැඹුරු හා විශාල අර්ථ ලබා දෙන වදනකි. මෙය (කුඩා) වැඩි දෙකකින් සමන්විත කොටස් දෙකක් වුවද, මෙහි තිතිරිතීන් අධික වශයෙන් අත්තර්ගතව පවතී.

මනා පාපයෙන් මුක්තවීමට කාර්ම නොවීම

86-බද්දේ සුද්ධයට සහ අකතා ගිවිසුම කළ අවස්ථාවට සහභාගිවූ නායකයෙක් වූ උබාදා බිත් සාමිත් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තම ශ්‍රවකවරුන් පිරිසක් පිරිවරා සිටි එක් අවස්ථාවක තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පැවැසීය.

මබලා කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන බවද, සොරකම් නොකරන බවද, දුරාවාරයෙහි නොයෙදෙන බවද, මබලා ගේ දරුවන් සාත්තය නොකරන බවද, මබලාගේ ආත් හා කකුල් අතරෙහි කාල්පනික දොස්පද නොගොතන බවද, කිසිදු කුසල් ක්‍රියාවන්හි හෝ වෙනස්කම් නොකරන බවද මා වෙත දිවුරුම් ප්‍රකාශ කරන්න.

මබලාගෙන් කවරෙක් ඒවා ඉටු කරන්නේද, මහුට අල් ලාභ්ගෙන් කුලිය ලැබේ. කවරෙක් හෝ මේවායින්

කුමක් හෝ කර, (ඒ සඳහා) මෙලොවෙහි දඩුවමකට ලක්කරනු ලැබේ නම්, එය මහුට ප්‍රතිකාරයක් බව පවතී. කවරෙක් මේවායින් කුමක් හෝ කර, පසුව අල්ලාහ් එය වසං කළේ නම්, මහු අල්ලාහ්ගේ වගකීමෙන් සිටී. මහු කැමැතිනම්, මහුට සමාව ලබා දෙයි. නැතහොත්, මහුට දඩුවම් කරයි.

එහෙයින්, නබිතුමාගේ මෙම ප්‍රකාශය අනුව අපි මෙම කරුණු කෙරෙහි එතුමා වෙත දිවුරුම් ප්‍රකාශ කළෙමු. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අවස්ථා හා ස්ථාන අනුව නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වෙත කෙරෙන දිවුරුම් ප්‍රකාශය විවිධව පවතී. සෑම දේ අතර වැදගත්ම කරුණුනම් ඒකදේව වාදයකි. ඉමහත් පාපයනම් අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමකි. සොරකම් කිරීම මහා පාපයක් බැවින් එය තහනමය. එසේම, දුරාවාරයෙහි යෙදී මද මහා පාපයක් බැවින් එය සමාජයටම තහනම්කර ඇත. දිවුරුම්කමට බියවී දරුවන් සාතනය කිරීම අදාන කාලයේ ක්‍රියාවක් බැවින් එය වළක්වා ඇත.

එසේම, බොරු කීම හා දොස්පද කීමද තහනමය. යහ පත් කරුනු කෙරෙහි පමණක් කිකරුවිය යුතුයි. යහපත් කාර්යවල (නබිතායක තුමාට) වෙතස්කම් කිරීම තහනමය. කුසල් ක්‍රියාවන්ට අදාල කුලිය අල්ලාහ්ගෙන්

හැර අත් අය ගෙන් අපේක්ෂා කළ නොයුතුයි. මිනිසා තමාගේ ක්‍රියාවන් මගින් අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් ලබා ගත යුතුයි. අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමද ක්‍රියාවකි. පාපයක් නොකර වැළකී සිටිත් නාට එයින් වැළකී සිටීමට හා එයින් වැළකීම සඳහා ඉව සීමෙන් සිටීමට අල්ලාහ් කුලිය ලබා දෙයි.

පාපයන් වෙනුවෙන් ලබා දෙනු ලබන දඩුවම් මිනිසාව පවිත්‍ර කිරීමක් හා එම පාපයට ප්‍රතිකාරයක් බවට පත්වේ. මිනිසාට සිදුවන පීඩාවන්ද එසේම පවතී. දඩුවමට අදාළ පාපයක් කළ තැනැත්තා දඩුවම ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරි පත්වීම අත්වශ්‍යයකි. තමුදු මහු එම පාපය ප්‍රසිද්ධ නොකර ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කළ යුතුයි. මහා පාපයන් කළ අය අල්ලාහ්ගේ පැවැත්මෙහි රැඳී සිටිති. මහු කැමැති තම, දඩුවමට ලක් කරයි. නැතහොත් මහුට කමා කරයි.

මහා පාප ක්‍රියාවක් කළ මුස්ලිම් වරයා එය අනුමත බව නොසලකා සිටින තෙක් ඒකී හේතුවෙන් මහු කාෆිර් බවට නොපත්වේ. මහා පාපයන් කළ අය තරකාදියෙහි පිවිසෙන අතර, පසුව මහුගේ ඒක දේවත්ව විශ්වාසය හේතුවෙන් එයින් පිටමත් කරනු ලැබේ. කුසල් ක්‍රියාවන් ඊමානයට අදාළ කරුණුය. අල්ලාහ්ට කිකරුවීමෙන් පුද්ගලයෙකුගේ ඊමානය වැඩිවේ. මහුට වෙනස්කම් කිරීමෙන් එය අඩුවේ.

87-අබුදර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මම තනිතායක මුහුම්මදු (සල්) තුමා වෙත පැමිණියෙමි. එකළ එතුමා නින්දයෙහි පසුවිය. එතුමා මත සුදු පැහැති ආඥමක් තිබිත. (මම ආපසු හැරී ආවෙමි.) පසුව, තැවත එතුමා වෙත පැමිණිමි. එකළද එතුමා නින්දෙයහි පසුවිය. (මා තැවත හැරී ආවෙමි.) පසුව, තැවත මම එතුමා වෙත පැමිණිමි. එකළ එතුමා ආවද්ව සිටියේය. මම එතුමා අභියස හිඳ ගත්තෙමි.

එකළ එතුමා ‘කවරෙක් වන්දනාමාතය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ තොමැති බව ප්‍රකාශ කර පසුව ඔහු එම ස්ථාවරයෙහිම තැසී ගියේනම්, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ’ යනුවෙන් පැවැසීය. එකළ මා ‘ඔහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්ද, ඔහු සොරකම් කළත්ද?’ යැයි විම සිමි. එයට එතුමා ‘ඔහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්, ඔහු සොර කම් කළත් ස්වර්ගයට පිවිසේ’ යැයි පැවැසීය. මම තැවත ‘ඔහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්ද ඔහු සොරකම් කළත්ද?’ යැයි විමසිමි. එකළද එතුමා ‘ඔහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්, සොර කම් කළත් ස්වර්ගයෙහි පිවිසේ’ යනුවෙන් තුන් වතාවත් පැවැසීය. සිව්වත වතාවේ එතුමා ‘අබුදර්ගේ තාහයෙහි පස් බද්ධවුවත්’ යනුවෙන් පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

තම සමාජය කෙරෙහි පවතින නම්‍යායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ කරුණාව හා ප්‍රේමය මෙහි සනාථකර ඇත. මහා පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නා එය අනුමත බව නොසළ කත තෙක් කාඞ්චරයෙකු ලෙසට නොපත් වේ. ඒකදේව වාදීන් අතර සිටින පාපීන්ගේ රුදුමි ස්ථානය ස්වර්ගයෙකි. නියතව, ඒකදේවවාදය මහා පාපයන් විනාශ කරන ආයුධ යකි. ආගමෙන් පිටමන්වීම කුසල් ක්‍රියාවන් විනාශ කරයි.

මිනිසාගේ ක්‍රියාවක් එකී නිමාව අනුව නිගමනය කරනු ලැබේ. යම් කරුණක් පිළිබඳව සැකයක් මතුවූ කළ ඒ ගැන විද්වතුන්ගෙන් විමසීමටද, එය පැහැදිලි නොවී කල බලයකට පත්වූ කළ නැවත නැවත විමසීමටද හැක. අර මුණ පැහැදිලිවීම සඳහා සමහර වචනවලින් සිසුන් දිරිගැන් වීම කළ හැක.

නිර්දේශ කිරීම

88-අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අබුහුරෙරා (රලි) තුමා තඹ මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුතවරයාණෙහි පරලොව දිනයෙහි මඛතුමාගේ නිර්දේශයට මිනිසුන් අතර සුදුසු අය කවරෙක්ද?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට එතුමා ‘අහෝ

අබ්බුභරෙරො, තඛිවදන් ගැන ඔබට ඇති උනන්දුව මෙ දකින හෙයින් මේ පිළිබඳව ප්‍රථම වරට ඔබ හැර අන් කවරෙක් හෝ තොවීමසනු ඇති බව සිතාගෙන සිටියෙමි' යනුවෙන් කී තඛිතුමා 'කවරෙක් තම හදවතෙහි පිරිසිදු වේතනාවෙන් ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනු වෙන් පවසන්නේද, පරලොව දිනසෙහි මාගේ තිරිදේශයට සුදුසු වන්නයා මහුමය' යැයි ප්‍රකාශ කළේය. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි)

තඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඒක දේවවාදීන් මවුහු මහා පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදුනත්, තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ තිරිදේශයට සුදුසුසන් වේ. තමුදු අවස්ථාවාදීන්ට එතුමාගේ තිරිදේශය තොලැබේ. මන්ද යත්, මවුහු ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළත්, එය පවිත්‍ර වේතනාවෙන් හා සත්‍යභාවයෙන් ප්‍රකාශ තොකරයි. තඛිතායක තුමාගේ තිරිදේශය එතුමාගේ සමා ජයට ලැබෙන බව මෙහි සනථ වේ.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්හි විශේෂත්වය මෙහි සඳහන් කර ඇත. එය සෑම ක්‍රියාවන්ටම පදනමකි. මෙහි දැනුම් ඥානය හා තඛිවදන් කෙරෙහි උනන්දුවීමේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පැහැදිලි කර ඇති අතර, අබ්බුභරෙරො (රලි) තුමාගේ විශේෂත්වය හා තඛිවදන් පිළිබඳව එතුමාට ඇති උනන්දුවද සඳහන්කර ඇත.

විශ්වාසීන් ස්වර්ගයෙහි ස්වාමියා බැහැරකොට

89-නවීනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව
ප්‍රේරී (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබලා මෙම හඳු කිසියම් තදබදයකින් තොරව
දකින සේ නියත වශයෙන්ම, මබලා මබලාගේ
ස්වාමියාවද දකිති. ඉර උදාවීමට පෙර (ෆජ්‍ර්) සලාතය
ඉටුකිරීමට වඩා හා ඉර බැසීමට පෙර (අස්ර්) සලාතය
ඉටු කිරීමට වඩා (මබලාගේ වෙනත් කාර්යයන්)
අහිඛවා නොයාමට (වගබලාගත) හැකි නම්, ඒවා ඉටු
කරන්න. (මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

විශ්වාසීන් පරලොව දිනයෙහි තම ස්වාමියාව බැහැර
දකින බව මෙහි සනාථවේ. මවුත් තම ස්වාමියාව හඳු
දකින සේ දැකීම යනුවෙන් උපමාකර ඇත්තේ එසේ
පැහැදිලිව දැකීමට හැකි යන අර්ථයෙනි. එසේ
නොමැතිව අල්ලාහ් හඳුට සමානව සිටින අර්ථයකින්
නොවේ. මෙවැනි උෂ්ණතාවක් කෙරෙහි අල්ලාහ් ඉතා
උතුම් වන්නයාය. මෙසේ අල්ලාහ්ව බැහැර දැකීම පහසු
කරන හේතුවත් අතර සලාතය එකකි. සලාතය අතර
ෆජ්‍ර් හා අස්ර් සලාතය ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨවේ.

කවරෙක් ආර්ථික හා අර්ථ සහ ආර්ථික වෙලාවේ ඉටුකරන සලාතයන් දෙක රුකවලදී ඉටු කරන්නේද, මහ ස්වර්ගයට පිවිසේ. මන්ද යත්, එම සලාතයන් දෙක තිදා ගන්නා හා කම්මැලිකම ඇතිවන වෙලාවන්හි ඉටු කරන සලාතයන්ය. යහකම් කිරීම සෑම කුසලටම හේතු බවට පත්වේ. අල්ලාහ් බැහ දැකීම උතුම් භාග්‍යයකි. අල්ලාහ් මහුගේ ගෞරවනීය මුහුණ බැහැ දැකීමේ භාග්‍යය අප සෑමට ලැබෙනු මැනවි.

90-නබි මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව එතුමාගේ සමහර බිරිඳන් මෙසේ වාර්තා කරන්නෝය.

මබලා මරණයට පත්වන තෙක් මබලාගේ ස්වාමියාව මබ ලාට බැහ දැකීමට නොහැක. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නියතව මෙලොවෙහි අල්ලාහ්ව බැහැ දැකීමට නොහැකි බවත්, පරලොවෙහි පමණක් මහුව දැකීමට හැකි බවත් මෙහි සනාථකර ඇත. මහුගේ විශ්වාසනීය මිනිසුන් මහුව බැහ දකින අතර, මහුගේ සතුරන් වූ කාෆිර්වරුන් මහුව නොදකිති. පරලොවෙහි අල්ලාහ්ව දැකිය නොහැකි බවට වැරදි සහගත මත දරන්නන් මෙහි හෙළා දැක ඇත. මන්ද යත්, විශ්වාසීන් මරණයෙන් පසු අල්ලාහ්ව බැහ දකින බව මෙහි තහවුරුකර ඇත.

පසුව යුදෙව්වරුන් කඳවා ‘මබලා වන්දනාමානය කර මින් සිටියේ කවරෙකුද ?’ යනුවෙන් විමසු කළ මවුහු ‘අපි අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා වූ උසෙර්ට වන්දනාමානය කරමින් සිටි යෙමු’ යැයි පවසති. ‘මබලා බොරු කියන්නෝය. අල්ලාහ්ට කිසියම් බිරිඳක් හෝ දරුවක් හෝ නොමැත. පසුව ‘මබ ලාට අවශ්‍ය කුමක්ද ?’ යනුවෙන් මවුන්ගෙන් විමසු කළ මවුහු ‘අහෝ අප ස්වාමිනි, අපි පිපාසයෙන් සිටින බැවින් අපට පානීය ජලය ලබා දෙන්න’ යනුවෙන් අසති. එබැවින්, මවුන්ට ජලය කරා සංඥා කෙරේ. පසුව මබලා ජලය පානය නොකළේද? යැයි මවුන්ගෙන් විමසා තීරය දෙසට මවුන් රැස්කෙරේ. එකින් එක ගෙටන එම අපාය(යෙහි ගින්න) මිරිගුව ලෙස මවුන්ට දර්ශණයවේ. පසුව මවුහු එහි වැටෙති.

පසුව කිතු බැතිමතුන් කඳවා ‘මබලා කවරෙකුට වන්ද නාමානය කරමින් සිටියේද ?’ යැයි විමසු කළ මවුහු ‘අපි අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා වූ මසිහ් (පේසුස් වහන්සේ)ට වන්දනා මානය කළ බව පවසති. ‘මබලා බොරු කියන්නෝය. අල් ලාහ්ට කිසියම් බිරිඳක් හෝ දරුවක් හෝ නොමැත. පසුව ‘මබලාට අවශ්‍ය කුමක්ද ?’ යනුවෙන් මවුන්ගෙන් විමසුවට මවුහු ‘අහෝ අප ස්වාමිනි අපි පිපාසයෙන් සිටින බැවින් අපට පානීය ජලය ලබාදෙන්න’ යනුවෙන් අසති. එබැවින්, මවුන්ට ජලය කරා සංඥා කෙරේ. පසු මබලා ජලය පානය නොකළේද ? යැයි මවුන්ගෙන් විමසා තීරය දෙසට

මවුන් රැස්කරනු ලැබේ. එකින් එක ගෙටෙන එම අපාය(යෙහි ගින්න) මිරිගුව ලෙස මවුන්ට දර්ශණයවේ. පසුව මවුහු එහි වැටෙති. අවසානයේදී අල්ලාහ්ට තැමදුම් කළ යහපතුත් හා අයහපතුත් පමණක් ඉතිරිව සිටිති.

විශ්වය නිර්මාතය කළ අල්ලාහ් මවුන් පෙර දැක රූප යට සමාන රූපයෙන් මවුන් ඉදිරියෙහි පැමිණ ‘සෑම සමාජ යන්ම මවුනොවුන් වන්දනාමාතය කළ අය අනුගමනය කරමින් පිටත්වූහ. මබලා මෙහි රැදී සිට බලාපොරොත්තු වන්නේ කුමක්ද?’ යැයි විමසයි. එයට මවුහු ‘අප ස්වාමිනි, ලොවෙහි අපි මවුන්ට ඉතා අවශ්‍යවුවත් ලෙස සිටියත්, අපි මවුන් සමග එක්ව නොසිට මවුන්ගෙන් ඉවත්වී සිටියෙමු. (එනම් අපි දැන් මවුන් සමග කෙසේ එක්ව සිටිය හැකිද?)’ යනුවෙන් පවසති. එකළ අල්ලාහ් ‘මබලාගේ ස්වාමියා මමය’ යනුවෙන් පැවැසුවිට මවුහු ‘මබලාගේ උවදුරුවෙන් අල්ලාහ් ගෙන් ආරක්ෂා පතන්නෙමු. අපි අල්ලාහ්ට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්නෙමු’ යැයි (දෙවරක් හෝ තෙවරක්) කියති. අවසානයේ මවුන්ගෙන් සමහරුන් එතැනින් පිටත් වීමට පවා සූදානම් වෙති.

පසුව අල්ලාහ් ‘මබලා වෙත මබලාගේ ස්වාමියාව හඳුනා ගැනීමට හැකි කිසියම් සම්කුතක් හෝ ඇත්තේද?’ යනු වෙන් විමසයි. එයට මවුහු ‘මව ඇත්තේය’ යනුවෙන් පවසති. වහාම අල්ලාහ් මහුගේ

විලාස සිට සිය තිරය ඉවත් කරයි. (පසුව) ලොවෙහි ස්වයං මනාපයෙන් අල්ලාහ්ට හිස නමා වන්දනාමානස කළ අයට (පමණක්) එම අවස්ථාවෙහි හිස නමා වන්දනාමානස කිරීමට අවසරය ලබා දෙයි. (දුර් නාමයට) බියවීමෙන් හා මිනිසුන්ට පෙත්වීමෙන් ලොවෙහි හිස නමා අල්ලාහ්ට තැමදුම කළ අයට අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ පිට කොන්ද තැවීමට නොහැකි තත්ත්වයට පත් කරයි. එයින් ඔවුහු හිස නමා වන්දනාමානස කිරීමට තැත් කරන සෑම අවස්ථාවන්හිම ඔවුහු පෙරළා වැටෙති.

හිස නමා වන්දනාමානස කළ අය ඔවුන්ගේ හිස් මසවා බලති. එකළ අල්ලාහ් ඔවුහු මහුව ප්‍රථමයෙන් දිවි රූපයෙන් දර්ශණයකර, ‘මබලාගේ ස්වාමියා මමය’ යනුවෙන් පවසයි. ඔවුහුද ‘අප ස්වාමියා මබමය’ යනුවෙන් පවසති.

පසුව, අපාය මත පාලමක් ඉදිකරනු ලබන අතර, එහි තිර්දේශ කිරීම සිදු කෙරේ. එකළ ඔවුහු ‘අහෝ ස්වාමිනි, අපව රැකගන්න. අපව රැකගන්න’ යැයි කියන බව තබා නායක තුමා පවසන්නේය.

එතුමාගෙන් අල්ලාහ්ගේ දුනවරයාණෙනි, පාලමක් යනු කුමක්ද? යැයි විමසූ කළ එතුමා ‘එය ලිස්සන එකකි. එහි යකඩ කොකු හා නළුද්ද ප්‍රදේශයේ ලැබෙන සඳහන් යනු ශක්තිමත් කටු ඇත්තේය. විශ්වාසීන් (නමනමන්ගේ ක්‍රියා වන් අනුව) ඇස් පිය

හෙලෙන මොහොතේද, අකුණ වෙග යෙන්ද, සුළුග වෙගයෙන්ද, සිසුව දුවන අශ්වයන්ගේ වෙග යෙන්ද එය පසුකරමින් පිටත්වෙති. මෙලෙස සමහරුන් එයින් රුකවරණය ලබති. තවත් සමහරුන් එකී කොකු වලට හා කටුවලට අසුවී සිටිති. වෙනත් සමහරුන් අපාය තුළ තල්ලුවී වැටෙති. අවසානයේදී විශ්වාසීන් අපායෙන් සිට නිදහස් වෙති.

මාගේ ප්‍රාණය කවරෙකුගේ අතෙහි පවතින්නේද, එම ස්වාමියා මත දිවුරා කියමි. එම විශ්වාසීන් අපායෙහි වැටී සිටින තම සහෝදරයන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත කරන පැමිණිල්ලට වඩා මබලාගෙන් කවරෙක් හෝ ලොවෙහි අප රාධයක් කල අයගෙන් තම අයිතිවාසිකම ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත දැඩි ලෙස පැමිණිලි නොකරති. මවුහු අපායේ සිටින තම සහෝදරයන් වෙනුවෙන් ‘අහෝ, අප ස්වාමිනි, මවුන් අප සමග සලාතය ඉටු කළහ. උපවාස යෙහි යෙදුනාහ. හප් කර්තව්‍යය ඉටු කළහ’ යනුවෙන් කියති. එකළ ‘මබලාට හඳුනන අය අපායෙන් සිට පිටත් කරන්න’ යැයි මවුන්ට පැවැසේ. පසුව (අපායෙන් පිටමත් කරනු ලබන) මවුන් අපායට තහනම් කෙරේ. මවුහු දෙපා වන්නි අඩක් සහ දණහිස් දෙක දක්වා අපාය දුෂ්ට කළ අධික පිරිසක් අපායෙන් සිට පිටත් කරති.

පසුව මවුහු ‘අප ස්වාමිනි, මබ (පිටමත් කරන මෙන්) අණ කළ අය අතර කවරෙක් හෝ අපායෙහි

ඉතිරිව තැන' යැයි පවසති. එයට අල්ලාහ් 'මබලා තැවත ගොස් කවරෙකු ගේ හදවතෙහි එක් දිනාර් ප්‍රමාණ කුසල් තිබෙන්නේද, මහුවද අපායෙන් පිටත් කරන්න' යනුවෙන් පැවැසීමෙන් අනතුරුව මවුහු අධික පිරිස් අපායෙන් පිටමත් කරති. පසුව මවුහු 'අප ස්වාමිනි, මබ අණ කළ සෑම දෙනා අපායෙන් පිටත් කළේම' යැයි කියති. එයට අල්ලාහ් 'මබලා තැවත ගොස් කවරෙකුගේ හදවතෙහි අඩ දිනාර් ප්‍රමාණ යක කුසල් තිබෙන්නේද, මවුහුද පිටමත් කරන්න' යනුවෙන් පවසයි. ඒ අනුව මවුහු අධික පිරිස් අපායෙන් පිටත් කරති. පසුව 'ස්වාමිනි, මබ අණ කළ අයගෙන් කවරෙක් හෝ ඉතිරි නොවෙන තරමට සෑමදෙනා පිටත් කළේම' යැයි මවුහු පවසති.

පසුව අල්ලාහ් මවුන් අමතා 'මබලා තැවත ගොස් කව රෙකුගේ හදවතෙහි අබ අැට ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද, මවුහුද පිටමත් කරන්න' යනුවෙන් පවසයි. පසුව 'ස්වාමිනි, මබ අණ කළ අයගෙන් කුසල් කළ කිසිවෙක් හෝ ඉතිරි නොවන තරමට සෑමදෙනා පිටත් කළේම' යැයි මවුහු පවසති.

පසුව අල්ලාහ් 'දේව දුතවරුන්, වක්තෘවරුන් හා විශ්වාස වන්නයින් තිර්දේශ කළහ. දැනට ඉතිරිව පවතින්නේ අසී මිත කරුණා වන්නයා වූ අල්ලාහ් පමණි' යනුවෙන් පවසා අපායෙන් සිට එක් මිටත් අහුරා එයින් කිසියම් කුසලක් හෝ නොකළ පිරිසක් පිටත් කරයි.

අගුරු බවට පරිවර්තනවී සිටින මවුන්ව අල්ලාහ් ස්වර්ග දොරටුවෙහි පිහිටා ඇති ජීව තදිය තමවු ගඟෙහි ගිල්වයි. එමගින් මවුහු ගලායන ගඟක ගොඩෙහි පැළවන බීජයන් සේ පිපීදී සිටිති.

බීජ ගල් සහ පැලෑටි වර්ග අසල පැළවීමද, ඒවා අතර, ඉර එළියෙන් වර්ධනයවන දේ කොළ හා කහ පැහැයෙන් හා සැවණැල්ලෙහි වර්ධනයවන දේ සුදු පැහැයෙන් තිබීමද මඟලා තොදුටු වෙද ? යනුවෙන් තඹතායක තුමා පැවැසූ විට සභාඛාවරුන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, මඟතුමා මින් පෙර ගම්මානයක එළුන් දක්කා ගෙන සිටි අයෙකු සේ පවසන්නේය ? යනුවෙන් කීහ.

එකළ තඹතායක තුමා ‘මවුන් මුතු ඇට සේ පිටත්වෙති. මවුන්ගේ බෙල්ලේ ස්වර්ග වැසියන් බව හඳින්නවන වළලු මුද්‍රාවක් පවතී. මවුන් අල්ලාහ් විසින් අපායෙන් තිදහස් කළ අයවෙ. කිසියම් කුසලක් හෝ යහකමක් හෝ තොකළ මවුහුව අල්ලාහ් ස්වර්ගයට ඇතුළු කළේය.

පසුව අල්ලාහ් මවුන් අමතා ‘මඟලා ස්වර්ගයෙහි ඇතුළු වන්න. එහි මඟලා දකින සෑම දේ මඟලාටම අයිතිය’ යනු වෙන් පවසයි. එකළ මවුහු ‘අහෝ අප ස්වාමිනී, ලොවෙහි කවරෙකුට හෝ ලබා තොදුන් භාග්‍යයන් අපහට මඟ ලබා දී ඇත්තේය’ යැයි පවසති.

එයට අල්ලාහ් ‘මේ සැමට වඩා වශේෂ දෙයක් මඟලා වෙනුවෙන් මා වෙත ඇත්තේය’ යනුවෙන් පවසයි. එකළ මවුහු ‘අහෝ ස්වාමිනි, මෙයට වඩා විශේෂ දෙයක්ද ? එය කුමක්ද ? යැයි විමසති. එයට අල්ලාහ් ‘එය (මඟලා පිළිබඳ) මාගේ තෘප්තියකි. මින් ඉදිරියට මා මඟලා කෙරෙහි කෝප නොවන්නෙමි’ යනුවෙන් පවසයි. (මූලාශ්‍රය : ඛුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

විශ්වාස වන්තයින් පරලොව දිනයෙහි අල්ලාහ්ව බැහ දකින බවත්, ස්වාමියාට විලඹ ඇති බවත් සනාථවේ. මෙය කිසියම් ප්‍රමාණ කිරීමකින් හා උදාහරණ කිරීමකින් තොරව තඹ වදනෙහි සඳහන් වේ.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු හා සමතව කිසිවක් හෝ නොමැත. මහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ් හැර වෙනත් ස්වාමිවරුන් පිළිගත් සැම දෙකා නොමග ගිය හා මාමුළාවට පත්වූ අයවේ. පාපිත්වූ ඒක දේව වාදීන් තිරයෙහි සදා කාලික නොසිටිති.

මහා පාප ක්‍රියාවල යෙදූ අයට අල්ලාහ් කමා නොකළේ තමි, මවුහු දඩුවමට ලක්වීමට හැක. අන්

අයට පෙත්වීම සඳහා ක්‍රියාවක යෙදීමේ විපාකය මෙහි සඳහන් වේ. එය සුළු අවස්ථාවාදයකි. අන් අයට පෙත්වීම සඳහා ක්‍රියාවක්හි යෙදෙන්නා මහු සලාතය ඉටු කළත්, උපවාසයෙහි යෙදුනත් හා හප් කර්තව්‍යය ඉටු කළත් ඒවා නිශ්ප්‍රයෝජන වේ. ලොවෙහි කරන ක්‍රියාවන් හා එකී නීතිරීතින් සියල්ල නිගමනය කරනු ලබන්නේ ඒවාහි භාහිරත්වය අනුවය. එනමුත්, අභ්‍යන්තරත්වය පිළිබඳ වගකීම අල්ලාහ් සතුව පවතී.

දේව දුතවරුන්, වක්තවරුන් හා විශ්වාස වන්තයින්ගේ නිර්දේශ කිරීම පවතින බව සනාථ වේ. එසේම, අල්ලාහ් තෘප්තිවන බවද මහු කෝපවන බවද මෙහි සනාථකර ඇත. මහු තම මහානුභාවයට මඛිත පරිදි තම ප්‍රේම වන්තයින් කෙරෙහි තෘප්තිවන අතර, තම සතුරන් කෙරෙහි කෝප වේ. අපාය මධ්‍යයෙහි පාලමක් ඇති බවද මෙහි තහවුරු වේ.

මිනිසුන් මවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව එම පාලම පසුකර ගෙන යති. අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට මඛිත සහ නිර්මානයන්ගේ රූපවලට සමාන නොවන රූපයක් ඇති බව මෙහි තහවුරුකර ඇත. මිනිසුන් තම ජීවිතයෙහි දැන සිටින කරුණු මගින් පරලොව හා සැලවුනු කරුණු පිළි බඳව උදාහරණ කිරීමට හැක.

සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් ! අප සැම රැක ගනු මැනව

...